

De vrucht van de Geest



EGW Notities

bij de Studiegids voor de Volwassen
Sabbatschool

januari-februari-maart 2010

Inhoud

Literatuurlijst – Afkortingen	3
Inleiding	4
1. Aan hun vrucht	6
2. De vrucht van de Geest is Liefde	10
3. De vrucht van de Geest is Vreugde	15
4. De vrucht van de Geest is Vrede	20
5. De vrucht van de Geest is Geduld.....	24
6. De vrucht van de Geest is Vriendelijkheid	29
7. De vrucht van de Geest is Goedheid	34
8. De vrucht van de Geest is Trouw	38
9. De vrucht van de Geest is Zachtmoedigheid	43
10. De vrucht van de Geest is Zelfbeheersing	48
11. De vrucht van de Geest is Gerechtigheid	52
12. De vrucht van de Geest is Waarheid	57
13. De vrucht van de Geest is De essentie van het christelijke karakter	61

====Afkortingen

~ABC	Bible Commentaries, Vol. 7A
~BC	The Seventh-day Adventist Bible Commentary
~MCP	Mind Character and Personality
~MR	Manuscript Releases
~NL	Notebook Leaflets from the Elmshaven Library
PH~	Pamphlets (PH123)
~SG	Spiritual Gifts
~aSG	Spiritual Gifts vol. ~a
~SM	Selected Messages
~SP	Spirit of Prophecy
~T	Testimonies for the Church
1888	The Ellen G. White 1888 Materials
AA	Acts of the Apostles
AG	Amazing Grace
AH	Adventist Home
AUCR	(Australasian) Union Conference Record
Banner	East Michigan Banner
BEcho	Bible Echo
CC	Conflict and Courage
ChEd	Christian Educator
COL	Christ's Object Lessons
CS	Counsels on Stewardship
CW	Counsels to Writers and Editors
DA	The Desire of Ages
Ed	Education
Ev	Evangelism
EW	Early Writings
FLB	The Faith I Live By
FW	Faith and Works
GC	The Great Controversy (1911)
GCB	General Conference Bulletin
GCDB	General Conference Daily Bulletin
GW	Gospel Workers (1892)
HM	The Home Missionary
HP	In Heavenly Places
HS	Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists
LDE	Last Day Events
LHU	Lift Him Up
LP	Sketches from the Life of Paul
LS	Life Sketches
Mar	Maranatha
Messenger	The Messenger
MB	Thoughts From the Mount of Blessing
MH	The Ministry of Healing
ML	My Life Today
MM	Medical Ministry
OHC	Our High Calling
PC	The Paulson Collection
PM	The Publishing Ministry
PP	Patriarchs and Prophets
PrT	The Present Truth
RC	Reflecting Christ
RH	Review and Herald
SA	A Solemn Appeal
SC	Steps to Christ
SD	Sons and Daughters of God
SpTA10	Special Testimonies A10
ST	Signs of the Times
TDG	This Day With God
TMK	That I May Know Him
TSA	Testimonies to Southern Africa
TSB	Testimonies on Sexual Behavior
TSDF	Testimony Studies on Diet and Foods
UL	Upward Look
YI	Youth's Instructor
¶	Paragraph
•	Suggested further reading

Het werk is spoedig ten einde. De militante leden van de gemeente, die hebben bewezen trouw te zijn, zullen spoedig de overwinnaars in de gemeente zijn. Bij het terugblikken op onze geschiedenis, waarin we bij elke stap verder zijn gekomen op onze reis tot het punt waarop we nu zijn beland, kan ik zeggen: Prijs de Heer! Als ik zie wat God heeft gedaan, ben ik vervuld van verwondering en met vertrouwen in Christus als Leider. **We hebben niets te vrezen van de toekomst tenzij wij vergeten hoe de Heer ons geleid en onderwezen heeft in het verleden.** We zijn nu een sterk volk, als we maar ons vertrouwen blijven stellen in de Heer; Want we hebben machtige waarheden in handen over het woord van God. We hebben alles om dankbaar voor te zijn. Als we wandelen in het licht terwijl het op ons schijnt van de levende rakelen van God, dan zullen we grote verantwoordelijkheden hebben, in overeenstemming met het grote licht dat God ons gegeven heet. We hebben vele plichten te vervullen, omdat we de ontvangers van de heilige waarheid zijn om die in al haar schoonheid en heerlijkheid door te geven aan de wereld. We staan bij God in het krijt om elk voordeel te gebruiken die Hij aan ons geeft om de waarheid der heiligheid van karakter nog schoner te presenteren en de boodschap van waarschuwing en troost, van hoop en liefde te verkondigen aan hen, die in duisternis van verkeerde ideeën en zonde zijn. -GCDB Jan 29, 1893, ¶5

Wanneer u in verleiding komt om te mopperen, te oordelen en toe te geven aan angsten, hen die om u heen zijn te verwonden en daardoor ook uw eigen ziel te verwonden, O, laat dan een diepe, ernstige en nauwgezet zelfonderzoek in u opkomen: Zal ik zonder fouten staande blijven voor de troon van God? Slechts smetteloosheid zal daar kunnen zijn. Niemand zal naar de hemel gaan terwijl het hart vol is van de vuiligheid van de aarde. -1T 705

U, aan wie de heilige, beproefde waarheden voor deze tijd zijn toevertrouwd, bent u trouw in het vertrouwen dat God u gegeven heeft? Iedereen oefent een invloed uit over de bestemming van andere zielen. "Gij zijt het licht der wereld" (Mat 5:14). Een trouwe uitoefening van de plicht op elk vlak zal een duidelijke invloed hebben op de onbekeerden, maar als u nalatig bent in het doen van het werk dat God u gegeven heeft om te doen, zullen zielen verloren gaan. Geef u hiervan rekenschap, ik bid het u, in het licht van Gods woord, en mag uw ziel de last voelen van de aan u toevertrouwde verantwoordelijkheid. O, dat er een verandering mag komen in het terugkeren naar de Heer door elk lid van de gemeente, opdat een ernstige, ijverige vroomheid van een ieder een boodschap van waarschuwing mag zijn voor de zondaar! "Wees dan ijverig en bekeer u" (Openb 3:19), is het woord van God aan zijn belijdend volk. "Ik zal haastig tot u komen, en zal uw kandelaar van zijn plaats weren, indien gij u niet bekeert" (Openb 2:5).

God heeft ons overstelpt met voordelen. Onsterfelijke zegeningen zijn over ons uitgestort in onvoorstelbare mate. Boodschappers zijn erop uitgestuurd met waarschuwingen, vermaningen en aansporingen. Gods dienstknechten hebben gehuild en gebeden over de lauwwarme staat van de gemeente. Sommigen zullen opstaan, maar alleen om terug te vallen zonder dat ze de staat van hun zonde en gevaar beseffen. Hartstochten, wereldgezindheid, kwaadaardigheid, jaloerse trots, streven naar macht, maken onze gemeenten zwak en krachteloos. Sommigen van de ambassadeurs van Christus dragen een zware last op hun schouders, omdat hun boodschap door velen wordt bestempeld als ijdele taal. Het oog van Jezus, kijkend door de eeuwen heen, was gericht op onze tijd toen Hij zei: "Och, of gij ook op deze dag verstondt wat tot uw vrede dient" (Lukas 19:42). Het is nog steeds deze dag, O gemeente van God, die Hij tot de ontvangers van Zijn wet heeft gemaakt. Maar deze dag van vertrouwen en genade loopt snel ten einde. De zon spoed zich naar het westen. Zou het kunnen dat het zal ondergaan en dat u niet begrijpt wat tot uw vrede dient? Moet het onherroepbare vonnis geveld

worden: "Maar nu is het verborgen voor uw ogen" (SV77). Ik zeg u, er is reden om bezorgd te zijn ...

Zullen onze gemeenten zichzelf verootmoedigen voor de Heer in deze dag der verzoening? Zullen zij hun zonden wegdoen die hun klederen van karakter bevuilden en hen scheiden van God? Heden is het de dag van onze bezoeking. Kijk niet naar de toekomst, naar een beter seizoen, wanneer het kruis minder zwaar zal zijn, wanneer de neigingen van het vleeselijk hart onderworpen zullen zijn door een vermindering van inspanningen. "Vandaag," zegt de Geest van God, "indien gij zijn stem hoort, verhardt uw harten niet zoals bij de verbittering" (Heb 3:15). Ga vandaag aan het werk, anders zou u een dag te laat kunnen zijn. De indrukken die u nu hebt zouden morgen niet meer zo sterk kunnen zijn. Satans verleidingen sluiten u van alle kanten in. De kandelaar zou van zijn plaats genomen kunnen worden en u zou in het donker achterblijven. "Ziet dan toe, dat gij Hem, die spreekt, niet afwijst" (Heb 12:25). Zegt de trouwe Getuige: "Zie Ik sta aan de deur en Ik klop" (Openb 3:20). ...

Er zijn sommigen, die hun greep op het leven verliezen. Ziekte belaagt hen. Spoedig zal de tijd komen dat ze afscheid moeten nemen van de aardse dingen. Zullen zij het wagen om nu nalatig te zijn ten aanzien van God? Zullen zij Hem beroven door hun hulp aan Zijn zaak te onthouden? Zijn er die eerder vergankelijke aardse schatten hebben dan de hemelse, onsterfelijke fundamenten? Christus doet zijn laatste verzoeken aan de harten. Hoe dringend zijn Zijn smekingen, hoe ongewillig is Hij om u op te geven om voor eeuwig gescheiden te worden van Zijn liefde en aanwezigheid! Nog steeds wordt de voetstap gehoord van Hem die aan uw deur wacht; Zijn stem pleit nog steeds bij uw drempel; maar er is een moment waarna Zijn geduld buiten uw bereik ligt. Zullen de woorden boven uw deurposten geschreven worden: "Efraïm is vergezeld met de afgoden; laat hem varen" (Hosea 4:17). Zal dat over u gezegd worden: Hij heeft zich gevoegd bij zijn afgod van sensualiteit, laat hem maar begaan? Hij heeft zich gevoegd bij zijn afgod van aardse schatten, laat hem maar begaan? Hij heeft zich gevoegd bij zijn afgod van zelfzucht, laat hem maar begaan? De Zon der gerechtigheid zou best eens deze dag onder kunnen gaan voor hen die eens groot licht en grote voorrechten hadden, maar er geen gebruik van hebben gemaakt. U hebt geen tijd meer om te lanterfant, geen tijd meer om uw gemak te nemen. Het is nu, ja nu, dat u ijverig en berouwvol moet zijn. O, het is vrede wat u nodig heeft - Hemelse vergeving, vrede en liefde in de ziel. Geld kan het niet voor u kopen, intelligentie kan het niet voor u kopen, met wijsheid kunt u het niet verkrijgen, maar Jezus biedt het u aan als een geschenk. Het is van u als u slechts uw hand zou willen uitstrekken en het grijpen...

Laat de prediker van God in zijn arbeid leunen op de arm van oneindige kracht. Laat hem zijn ziel blootleggen in de geheime plaatsen en uren waar hij alleen is met God. Laat hem met onder vervloeking wegdoen alles wat zijn ziel verontreinigt. Laten de vermoedigen, ontmoedigen van hart net als Jacob, roepen om de Trooster. Vertrouw nooit in wat u zelf kunt doen. Uw wijsheid is slechts dwaasheid. Bewaar in uw hart de gedachte dat wij slechts medewerkers met God zijn. De Heer leidt Zijn kerk in deze laatste dagen, zoals Hij Israël van ouds leidde. Terwijl Hij hen waarschuwingen, vermaningen en bemoedigingen gaf door zijn afgevaardigde dienstknecht, is Christus, de engel des verbonds, die in de wolkkolom en in de vuurkolom voor de hebreeuwse menigte uitging, de leider van zijn volk van vandaag. Verzoek Hem niet met uw gemopper, met uw zelfzuchtig achterhouden van Zijn zaak, door het koesteren van ongerechtigheid, want in het aangezicht van dit grote licht zal Hij geen vergeving schenken voor voortdurende overtredingen. De waarschuwing aan Sardes is van toepassing op deze tijd: "Ik weet uw werken, dat gij de naam hebt, dat gij leeft, maar gij zijt dood. Wees wakker en versterk het overige, dat dreigde te sterven, want Ik heb geen van uw werken vol bevonden voor mijn God. Bedenk dan, hoe gij het ontvangen en gehoord hebt, en bewaar het en bekeer u" (Openb 3:1-3). En aan ons wordt ook de belofte doorgegeven: "Doch gij hebt enkele personen te Sardes, die hun klederen niet hebben bezoedeld, en zij zullen met Mij in witte klederen wandelen, omdat zij het waardig zijn" (vs 4). -RH Nov 2, 1886, al.1, 3, 5-7

==== Les 1: 26 december – 1 januari : Aan hun vrucht

De waarheid van God zal nooit de ontvanger ervan neerhalen, maar hem verheffen. Het verfijnt zijn smaak, heiligt zijn oordeel en maakt hem volmaakt voor het gezelschap van de pure en heilige engelen in het koninkrijk van God. -RH Aug 3, 1886, ¶ 4

Sabbat 26/12 (Vertegenwoordigers van Jezus; Matteüs 7:20)

Om te kunnen wandelen op het smalle pad, moet de gelovige de leider volgen en niet omzien naar rechts of links. Aan elke kant wacht de vijand om aan de ziel de aantrekkelijkheden van de wereld te presenteren. Jezus presenteert de aantrekkelijkheden van de eeuwige wereld; maar velen die zien dat zij de hemel niet kunnen binnengaan en zichzelf koesteren in deze wereld, keren zich af van de eeuwige werkelijkheden en kiezen de brede weg die tot verderf leidt. De Here zag welk gevaar zijn volgelingen lopen door zich te mengen met de wereld, en Hij smeekt hen zichzelf te onderzoeken en erop toe te zien dat zij geen fouten maken bij het bepalen van de weg die zij willen bewandelen. De scheidslijn tussen de kerk en de wereld is jammer genoeg uitgewist omdat vele religieuze geleerden denken dat zij zichzelf kunnen plezieren door tegemoet te komen aan de normen van de wereld en tegelijkertijd hun naam genoteerd te hebben in de kerkboeken. Zelfs op de kansels in het land zijn er vele valse herders die roepen naar degenen die meer liefhebbers van genot dan liefhebbers van God zijn. "Vrede en veiligheid", wanneer er noch vrede of veiligheid is. Jezus geeft een positieve waarschuwing tegen deze valse herders. Hij zegt: "Wacht u voor de valse profeten, die in schapenvacht tot u komen, maar van binnen zijn zij roofgierige wolven. Aan hun vruchten zult gij hen kennen: men leest toch geen druiven van dorens of vijgen van distels? Zo brengt iedere goede boom goede vruchten voort, maar de slechte boom brengt slechte vruchten voort. Een goede boom kan geen slechte vruchten dragen, of een slechte boom goede vruchten dragen. Iedere boom, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen. Zo zult gij hen dan aan hun vruchten kennen" (Mat. 7: 15-20). ...

Christus kwam om ons te leren hoe te leven. Hij nodigt ons uit tot Hem te komen, om te leren van Hem hoe zachtmoedig en nederig van hart te zijn zodat wij rust mogen vinden voor onze zielen. Omdat Jezus als een voorbeeld voor ons leefde, hebben wij geen excuus om niet Zijn leven en werken te imiteren. Zij die Zijn naam belijden en niet zijn leefregels uitvoeren, worden gewogen in de weegschaal des hemels en te licht bevonden. Maar zij die het beeld van Christus weerspiegelen zullen een plaats hebben in de woningen die Hij is gaan voorbereiden. -ST July 18, 1892, ¶ 1, 5

• RH 5-9-99, 2-23-92, 8-3-86, 8-10-86, 11-29-98, 9-18-00, 1-29-95; ST 7-18-92, 9-29-98, 9-26-92; NPU 3-9-10; PH088 15-24; UL 126

Zondag 27/12 (Elke boom wordt herkend aan zijn eigen vrucht: Lukas 6:43,44)

De waarheid van God zal nooit de ontvanger ervan neerhalen, maar hem verheffen. Het verfijnt zijn smaak, heiligt zijn oordeel en maakt hem volmaakt voor het gezelschap van de pure en heilige engelen in het koninkrijk van God. Er zijn er die naar de maatstaf van de waarheid grof, ruw, vreemd, opschepperig gevonden worden, die, als het enigszins kan, profiteren van hun naasten om zichzelf te bevoordelen. Zij gaan op verschillende manieren in de fout, maar als de waarheid geloofd wordt door hen vanuit het hart, zal het een totale verandering teweeg brengen in hun levens. Zij zullen meteen deel hebben aan het werk van hervorming. De pure invloed van de waarheid zal de totale mens verheffen. In zijn zakelijke contacten met anderen zal de vreze des Heren hem voor ogen staan en zal hij zijn naaste liefhebben als zichzelf en zal hij oprecht handelen zoals hij zelf behandeld zou willen worden. Zijn gesprekken zullen waarheidsgetrouw zijn, kuis, en van zo'n hoog karakter dat de ongelovige geen voordeel uit hem kan halen, of slechte dingen over hem kan vertellen, of zal walgen van zijn onfatsoenlijke manieren en onbetamelijke taal. Hij zal de heiligende invloed van de waarheid uitdragen naar zijn gezin en zijn licht zo laten schijnen dat zij zijn goede werken zien en God verheerlijken. Hij zal in al zijn levenswandel het leven van Christus laten zien.

De wet van God zal met niets minder tevreden zijn dan perfectie, van volmaakte en volledige gehoorzaamheid aan al zijn eisen. Halverwege tegemoet komen aan zijn vereisten en geen perfectie weergeven en volledige onderwerping en gehoorzaamheid, zal niets opleveren. De wereldling en de ongelovige bewonderen consequent handelen en het hebben van een

krachtige overtuiging van de waarheid dat God met zijn volk is als hun werken overeenkomen met hun geloof. Daarom zal men hen herkennen door hun vruchten. Elke boom wordt herkend door zijn vruchten. Onze woorden, onze daden zijn de vruchten die wij dragen. Er zijn er die de woorden van Christus horen, maar ze niet doen. Zij belijden, maar hun vruchten zijn van dien aard dat ongelovigen ervan walgen. Ze zijn opschepperig, en bidden en praten op een zelfrechtvaardigende manier, zichzelf verhogend en God schijnbaar dankend, net als de Farizeeër, dat zij niet zo zijn zoals anderen. Zij berekenen hun goede daden, maar zijn doortrap en listig in zakelijke afspraken. Hun vruchten zijn niet goed.....

Hier is de grootste misleiding die de menselijke gedachte kan beïnvloeden – want mensen geloven dat zij goed zijn wanneer zij fout zijn. Zij denken dat zij een groot werk in hun religieus leven doen. Uiteindelijk rukt Jezus hun zelfgerechtigde bedekking af en presenteert hen in levendige beelden het ware beeld van zichzelf, met al hun fouten en vervormingen van het religieus karakter. Zij worden te licht bevonden wanneer het voor eeuwig te laat is om in hun behoeften te voorzien.

-RH Aug 3, 1886, ¶ 4-5, 7

- RH 8-10-86; 2T 86-88; 1T 413-421; HP 131

Maandag 28/12 (Zonder Mij kunt u niets doen; Joh. 15:5)

Elke ware gelovige moet een levende verbinding hebben met Hem door wie wij leven en bewegen en mogen zijn. Zoals het lichaam de vitaliserende lucht constant nodig heeft, zo heeft de ziel de goddelijke genade nodig. Los van Christus zijn we hulpeloos, zonder hoop en zonder God in de wereld; maar waarlijk verenigd met hem zijn we een kracht ten goede.

In de gelijkenis van de wijnstok en de ranken, presenteert Christus de behoefte en het voordeel van een levende eenheid met Hem. En welk symbool, zo eenvoudig maar zo treffend, kon Hij gebruiken om ons de behoefte te laten zien van volledige afhankelijkheid van Hem? Los van de wijnstok is de rank dood en waardeloos. Verenigd met de wijnstok ontvangt het de voeding vanuit de wortels en is het mogelijk om vrucht te dragen. Zo is de relatie van de gelovige met Christus. Van onze kant moeten wij een duidelijk geloof hebben in Christus als onze persoonlijke Verlosser. Het resultaat van zo'n geloof is te zien in de vruchten die wij dragen. Christus voorziet ons constant van genade en op onze beurt moeten wij die genade delen met anderen, waardoor wij kenbaar maken dat wij onze voeding ontvangen van de Ware Wijnstok. God erkent deze eenheid en onze verzoeken worden geaccepteerd door Jezus Christus. Eén met Hem, zoals Hij één is met de Vader, worden wij geaccepteerd in de geliefde. Christus schaamt zich niet om ons broeders te noemen, en de hemelse wezens werken met ons samen in onze pogingen Hem te dienen....

Voor mensen en voor engelen stelt Christus ons een leven van perfecte gehoorzaamheid voor, het karakter van God. Vandaag roept Hij ons op ons met Hem te verenigen, dat wij mogen delen in zijn goddelijke natuur en mogen vluchten van de corruptie, die in deze wereld heerst door de begeerte. "Als Ik van de aarde verhoogd ben," zegt Hij "zal Ik allen tot Mij trekken" (Joh. 12:32). Zijn genadige uitnodigingen gaan uit naar alle mensen. Hij nodigt allen uit tot Hem te komen om een nauwe verbondenheid met Hem aan te gaan; en zij die hierop ingaan, vinden leven en verlossing. Als wij ons met Hem verbinden, zal ongelovige vrees worden weggevaagd door levend geloof en nederig, dankbaar vertrouwen een blijvend principe in de ziel blijven....

Zij die oprecht streven om God te eren, zullen werkers met Hem zijn. Waarlijk verenigd met Christus zullen zij bereidwillig Zijn juk op nemen en Zijn lasten dragen. Zij zullen zich realiseren dat zij niet zichzelf toebehoren, maar dat Christus hen gekocht heeft voor een onnoembare prijs; en hun eigen ambitieuze vooruitzichten gaan verloren in hun verlangen om voor God te werken. Tot zulke mensen kan God zeggen: Kind, klim hoger op. Ik heb je getest en Ik weet dat Ik je kan vertrouwen om de hemelse terreinen te betreden zonder rebellie. Maar zij, in wiens hart zelfzucht wordt gekoesterd, die zich niet verbonden hebben aan Christus, kunnen nooit het hemels koninkrijk ingaan.

-ST Dec 3, 1896, ¶ 2, 3, 11, 14

- RH 1-29-95, 9-18-00, 8-29-12; ST 9-26-92, 1-24-78; YI 4-22-97; 1MR 375-379

Dinsdag 29/12 (Hierdoor wordt Mijn Vader verheerlijkt; Joh. 15:8)

O, als we ons zouden herinneren dat Christus arm werd, opdat wij door Zijn armoede rijk zouden worden, zouden wij dan niet bezig zijn naam te eren en zijn zaak te bevorderen? We horen in Hem te blijven als de ranken aan de wijnstok. Jezus zegt: "Wie in Mij blijft, gelijk Ik in

hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt gij niets doen”(Joh.15:5). “Hierin is mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt en gij zult mijn discipelen zijn”(Joh.15:8). Als wij de opdracht van de Heer vervullen, zal er een andere stand van zaken zijn in onze gemeenten zijn, en zullen wij weten wat het is om de diepe bewegingen van de Geest van God te hebben. Wat wij willen is onze bijl neerleggen aan de wortel van de boom. Wij willen dood zijn voor de wereld, dood voor ons zelf en levend voor God.....

Ik nodig u uit om op te kijken naar de Man van Calvarie. Kijk op naar Hem wiens hoofd gekroond was met een doornenkroon, die het kruis der schande droeg, die stap voor stap het pad der vernedering liep. Kijk op naar Hem die de man der smarten is en bekend is met pijn, die veracht en afgewezen werd door mensen. “Nochtans, onze ziekten heeft hij op zich genomen, en onze smarten gedragen”(Jes.53:4). “Maar om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden” (Jes.53:5). Kijk naar Calvarie totdat uw hart smelt van de wonderbaarlijke liefde van de zoon van God. Hij heeft alles gedaan voor de gevallen mensheid, zodat die verheven en gereinigd werd. Zullen wij Hem dan niet belijden? Zal de religie van Christus de ontvanger dan vernederen? Neen; het zal geen vernedering zijn om in de voetstappen van de Man van Calvarie te volgen. Laten wij dag aan dag aan de voeten van Jezus neerzitten en van hem leren, dat in onze gesprekken, ons handelen, onze kleding en in al onze zaken wij kenbaar mogen maken dat Jezus over ons heerst en regeert. God roept ons op te wandelen op een pad dat is gemaakt voor de verlost van de Heer; wij horen niet te wandelen in de wereld.....

“... Wie Mij verloochenen zal voor de mensen, die zal ook Ik verloochenen voor mijn Vader, die in de hemelen is”(Mat.10:33). Welk recht hebben wij om te belijden dat wij christenen zijn, maar in ons leven en daden Hem te verloochenen? “Wie zijn kruis niet opneemt en achter Mij gaat, is Mij niet waardig. Wie zijn leven vindt, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest om Mij nentwil, zal het vinden”(Mat.10:38,39). Dag aan dag dienen wij ons zelf te verloochenen, het kruis te verhogen en de voetstappen van de Meester te volgen. O, dat de doop van de Heilige Geest over u mag komen, zodat u doordrongen mag zijn van de heilige Geest! Dan zal u dag na dag meer en meer gevormd worden naar het beeld van Christus en in elke daad van uw leven zal de vraag dan zijn: “Zal het mijn Meester verheerlijken?”

-RH May 10, 1892, ¶ 2-4

- RH 1-29-95; ST 1-24-78, 4-18-92, 2-20-96; GCB 5-17-09; YI 1-30-96; SSW 7-1-94

Woensdag 30/12 (Dat het meer vrucht mag dragen; Joh. 15:2)

De hemel heeft ons door Christus alles geschonken en de Heer stort rijke en vrije genadegaven over ons uit, waarbij voorzieningen zijn getroffen die het mogelijk maken dat wij individueel kunnen staan als zijn vertegenwoordigers, om de wereld de efficiency en genadekracht te tonen die God alleen kan geven. Kijkend op wat de Heer doet voor zijn volk, is het niet vreemd dat de morele krachten gedisciplineerd worden door beproevingen en pijn. Als de geestelijke krachten afnemen en verlammen, als zij bevestigd zijn op tijdelijke en minderwaardige dingen, laat de Here verdrukking toe, zoals het snoeimes gestoken wordt in de ranken van de wijnstok. De ranken die verstrengeld zijn met aardse dingen, moeten losgewrikt worden en de aardse steunen moeten worden verwijderd, zodat de ranken verstrengeld kunnen worden met God, en de tak veel vrucht kan voortbrengen. Christus zegt: “Hierin is mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt” (Joh.15:8).

De Heer ziet dat wij in gevaar zijn door onszelf te misleiden en dat er verandering gebracht moet worden in onze levens ander zal geestelijke dood het gevolg zijn. De Here heeft de mens begiftigd met vele mogelijkheden en talenten en heeft hen zo ontworpen dat zij geheiligd kunnen worden voor Zijn gebruik, maar zij zijn vervreemd geraakt van de Meesters dienst en in dienst van zichzelf. De behoeften van de toekomst worden op zo'n urgente manier gepresenteerd dat men kracht, denken, ziel en macht toewijdt aan het verkrijgen van datgene dat vergaat met het gebruik ervan. Hun door God geschonken gaven zijn doordrenkt van het aardse en tijdelijke en de Here komt naderbij met verdrukking en roept hen op de eeuwigheid niet te verwijderen uit hun gezichtsveld. De Heer laat verdrukking en pijn toe met als doel de gedachten te trekken tot de enige bron van kracht. Hij wil de menselijke vertegenwoordigers bekend maken met de grote Geneesheer en zich realiseren wat voor een geneeskracht er uitgaat van de balsem van Gilead. Hij onttrekt de gedachten aan de aarde. Hij openbaart zichzelf in alle menselijke verdrukking als de Trooster....

Als de wegen des Heren begrepen worden, zullen zijn voorzienigheden ons geloof niet verduisteren, ook al is het vol van leed en pijn. Zij zullen het hart reinigen, het karakter verfijnen en verheffen, de gedachten en praktijken veredelen, zodat er veel vrucht ontstaat ter ere van God. Satan heeft zijn helse schaduw van corruptie en onrechtvaardigheid uitgegoten en de aarde met duisternis als met een grafkleed bedekt, maar de Zon van Gerechtigheid glanst nog, en God wil elke verdrukte ziel laten opkijken naar de helderheid van Calvarie's kruis. Geloof, hoop en moed worden getrokken uit de Bron van alle licht en waarheid.

-ST Aug 15, 1898, ¶ 2, 3, 5

- RH 9-11-83, 8-29-07; ST 3-10-87, 12-14-91; 1888 561-564; 5BC 1142-1144; DA 674-677

Donderdag 31/12 (En het zal vrucht dragen; maar indien niet...; Lukas 13:9)

Drie jaar heeft Christus zorgvuldig vruchten uitgezocht onder het Joodse volk. Rijke mogelijkheden en privileges zijn aan hen gegarandeerd. Drie en een half jaar lang heeft Christus onder hen getabernakeld / gewoond. "Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond [getabernakeld] en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van de eniggeborene des Vaders, vol van genade en waarheid" (Joh.1:14). Hij was als een schaduw van een grote rots in een verlaten land, waar er geen water is...Hij identificeerde zijn belang met die van de gevallen mensheid. Hun zwakheid was zijn zwakheid. Hun behoeften waren zijn behoeften. Als een nederige smekeling die goddelijke kracht zoekt van de hand van de Vader, nam Hij de houding aan van een vrager, om zelf versterkt en verfrist te worden door de gesprekken met God...

Het Joodse volk zou er goed aan doen te onderzoeken wat de woorden betekenen "maar anders, dan moet gij hem omhakken" (Lukas 13:9). "O inwoners van Jeruzalem, dit is uw dag van gelegenheid en voorrecht, uw dag van genadevolle bezoeking." Zij hadden toen nog de tijd om de dingen te kennen die tot hun vrede strekten. Jezus was in hun midden, de Enige die de macht had om hen te redden; maar hun ongeloof, hun weerstand, resulteerde in verharding van hun harten en starheid en vulde hen met koppigheid en rebellie. Jezus was het diffuus licht, verspreidde zijn zegeningen aan elke kant, stortte genade op de ondankbare en de slechte. Zijn genade werd niet erkend en Jezus, het Licht, de Weg en de Waarheid werd afgewezen. Toch werd hen nog een kleine mogelijkheid geboden voordat de onherroepelijke woorden uitgesproken zouden worden. Zou de periode van beproeving sluiten en het mandaat van de hemel worden aangekondigd: "Hak hem om! Waarom zou hij de grond nutteloos beslaan?" (Lukas 13:7). Zij hadden de woorden vervuld "

mijn raad niet hebben gewild, al mijn vermaningen, hebben versmaad" (Spreuken 1:30). Zij konden niemand anders de schuld geven dan zichzelf als zij zouden sterven in hun zonden. Jezus had gezegd tegen hen "en toch wilt gij niet tot Mij komen om leven te hebben"(Joh. 5:40).

Hij was de Wens van de volken, 's werelds enige hoop en was gehoorzaam aan alle geboden van God, op die manier toonde Hij het goddelijke karakter. Hij kwam om het Joodse volk te beproeven, te testen naar het plan van God. Als zij volhardden in het voortgaan met overtredingen, zouden zij miserabel verloren gaan. Dit zal het lot zijn van allen die een doof oor hebben voor de uitnodigende woorden en waarschuwingen van God. Zij die weigeren te luisteren in deze tijd van beproevingen en testen, zullen de resultaten van hun eigen perversiteit tegenkomen.

- 1888 1636-1641; HS 180-182; DA 581-588; COL 214-218

Vrijdag 1/1 (Scheid u af!; 2 Cor. 6:17)

De ware volgelingen van Christus zullen offers moeten brengen. Zij zullen plekken van wereldse amusement ontwijken, want zij kunnen Jezus er niet vinden – geen invloed die hen op de hemel richt en hun groei in genade doet toenemen. Gehoorzaamheid aan het woord van God zal hen leiden om van deze dingen te mijden en zich af te scheiden.

"Zo zult gij hen dan aan hun vruchten kennen," verklaarde de Heiland. Alle ware volgelingen van Christus zullen vrucht dragen tot Zijn eer. Hun leven getuigt van een goed werk dat verricht is in hen door de Geest van God en hun vruchten zijn tot heiligheid. Hun levens zijn verheffend en puur. Juiste daden zijn foutloze vruchten van ware goddelijkheid en zij die geen vrucht dragen van deze soort openbaren daarmee dat zij geen ervaring hebben in de dingen Gods. Zij zijn niet op de wijnstok geënt. Jezus zegt "Blijft in Mij, gelijk Ik in u. Evenals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet aan de wijnstok blijft, zo ook

gij niet, indien gij in Mij niet blijft. Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken. Wie in Mij blijft, gelijk Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt gij niets doen" (Joh. 15:3-5).

Zij die aanbidders van de ware God willen zijn moeten elke afgod opofferen. Jezus zei tot de Schriftgeleerde "En gij zult den Heere, uw God, liefhebben uit geheel uw hart, en uit geheel uw ziel, en uit geheel uw verstand, en uit geheel uw kracht. Dit is het eerste gebod". De eerste vier voorschriften van de decaloog staan geen afscheiding toe van de liefde van God. Noch mag iets delen in de ultieme vreugde in Hem. We kunnen geen voortgang boeken in de christelijke ervaring totdat wij alles wegdoen dat ons scheidt van God.

Het grote Hoofd van de gemeente, die zijn volk kiest uit de wereld, vereist van hen dat zij zich afscheiden van de wereld. Hij beschikt zijn geest van de geboden, om hen te scheiden van wereldse elementen, door zijn volgelingen naar zich toe te trekken. Om God lief te hebben en zijn geboden te bewaren, staat ver van het liefhebben van wereldse geneugten en vriendschappen. Er is geen overeenkomst tussen Christus en Belial (2 Kor 6:15).

De jeugd die Christus volgt heeft een oorlog te voeren; ze hebben dagelijks een kruis te dragen door de wereld in te gaan en het leven van Christus te imiteren. Maar er zijn vele onschatbare beloften opgeslagen voor hen die de Heiland zoeken. Wijsheid roept tot de mensenkinderen: "Ik heb lief wie mij liefhebben, wie mij ijverig zoeken, zullen mij vinden" (Spreuken 8:17). Zij zullen vinden, want "... het pad der rechtvaardigen is als het glanzende morgenlicht, dat steeds helderder straalt tot de volle dag" (Spreuken 4:18).

-RH Aug 29, 1912, ¶ 11-15

- RH 7-15-84

Citaten uit de les: HP 266; CT 329; FLB 90

====Les 2: 2 – 8 januari: De vrucht van de Geest is Liefde

De christelijke genadegaven zijn niet bedoeld als ornamenten om bewondering te winnen, maar als talenten om gebruikt te worden in het voltooien van het werk voor God. -BTS June 1, 1903, ¶ 5

Sabbat 2/1 (Om elkaar lief te hebben; 1 Kor. 13:13)

De Here wil dat een ieder heilig is, zoals Hij heilig is. Zij die Hem liefhebben zullen zachtmoedig, eerlijk, vriendelijk en vergevingsgezind zijn. Christus wil allen verhogen die zich laten verhogen door gemeenschap met hem te hebben, zodat zij één met hem kunnen zijn zoals Hij één is met de Vader. Als dit voor u niet geldt, dan verkeert u in het gezelschap van de vijand van het goede. God wacht om hen die Hem willen ontvangen, te overstelpen met zijn rijke zegeningen, zodat zij Christus' geest mogen openbaren door anderen te helpen die lijden onder de tijdelijke en geestelijke behoeften van het leven. Christenen die ware christenen zijn, en niet in naam alleen, die zachtmoedig en nederige volgelingen van de Meester zijn, zullen handelen als de Samaritaan (Joh. 4:7). Zij zullen een dienstbaar leven leiden. Christus maakte hen één. In Hem is er geen Jood of Griek, geen slaaf of vrije. De Bijbel verklaart dat alle mensen gerespecteerd moeten worden als Gods eigendom. Goddelijke liefde doet de meest dringende oproepen als het ons oproept tot het tonen van hetzelfde medeleven die Christus toonde. Hij was de Man van Smarten en bekend met pijn. In al onze verdrukkingen is Hij verdrukt. Hij schiep de mens en stierf om hem te redden. Hij houdt van mannen en vrouwen als aankoop met zijn eigen bloed en zegt tot ons "Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt..." (Joh. 13:34).

Gehoorzaamheid aan het dierbare woord van God geeft schoonheid van heiligheid. Dat Woord, of het nu in het Nieuwe Testament of in het Oude voorkomt, kan niet veranderd worden om de mens in zijn gevallen conditie tegemoet te komen. Het behoudt voor altijd zijn hoge en heilige norm, en zegt: "doe dat en gij zult leven" (Lukas 10:28). De mensheid heeft een norm nodig en deze norm is eenvoudig geopenbaard in Gods woord, welke de uitdrukking is van zijn wil. Dit woord openbaart de mens zijn karakterfouten en zijn hopeloze toestand mits hij terugkeert tot zijn loyaliteit. Door het geloof in Christus kan uitmuntendheid worden bereikt. Het woord van god vereist gehoorzaamheid aan zijn wet, waarbij het karakter van Christus gepresenteerd wordt ten opzichte van het karakter van de mens.

Christus komt tot ons met een uitnodiging van genade, ons Gods wet voorspiegeland en presenteert zijn aanspraken. "Kom tot Mij", zegt Hij "allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik

zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen" (Matteüs 11: 28,29)

-RH Oct 17, 1899, ¶ 1, 5, 6

- RH 10-10-99; SW 1-1-01; BTS 6-1-03; AA 318-319; MM 251-252; LHU 134

Zondag 3/1 (Liefde heeft vele dimensies; Deuteronomium 6:5)

Het is essentieel voor ons eeuwig welzijn om meer over God te weten; want liefde voor God is afhankelijk van de ontvangst van zijn goedheid, zijn superioriteit en een kennis van Zijn wil. Het vereist een waardering van Zijn karakter. Zijn wet is de uitdrukking van Zijn karakter, en via deze wet roept Hij ons op Hem te gehoorzamen. God roept op tot een volledige overgave aan Zijn totale wezen. " Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben" (Exodus 20:3), is het eerste grote gebod en op dit gebod rusten alle anderen. Dit is de inhoud van alle gehoorzaamheid. Laten zij die belijden christenen te zijn, gedenken dat belijdenis hen niet zal redden. Het leven dat Christus alleen kan geven is gegeven op voorwaarde van gehoorzaamheid, een gehoorzaamheid die de hele mens omvat – gedachten, hart, ziel en kracht. Dat is ware heiligmaking. "Doe dat en gij zult leven" (Lukas 10:28), is de enige echte definitie van heiligmaking. "Hoor dan, Israël, en onderhoud ze naarstig, opdat het u wèl ga, en opdat gij zeer talrijk wordt, zoals de HERE, de God uwer vaderen, u heeft toegezegd, in een land, vloeiende van melk en honig. Hoor, Israël: de HERE is onze God; de HERE is één! Gij zult de HERE, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht. Wat ik u heden gebied, zal in uw hart zijn, gij zult het uw kinderen inprenten en daarover spreken, wanneer gij in uw huis zit, wanneer gij onderweg zijt, wanneer gij nederligt en wanneer gij opstaat. Gij zult het ook tot een teken op uw hand binden en het zal u een voorhoofdsband tussen uw ogen zijn, en gij zult ze schrijven op de deurposten van uw huis en aan uw poorten" (Deut. 6:3-9).

Christus presenteert de eisen van Gods wet met grote kracht en duidelijkheid, maar vele van zijn toehoorders keerden zich af, roekeloos en onverschillig. En hedendaagse predikanten prediken het woord, met kracht vanuit de hemel, maar er wordt geen permanente indruk gemaakt op de gedachten van velen. De boodschappen door God gegeven worden niet ontvangen en uitgevoerd. Er wordt niet vanzelfsprekend eraan gedacht om de controlerende kracht van God in het dagelijks handelen van het leven uit te leven. Zij leren God niet kennen door een ervaringskennis en daarom kan Hij hen niet omgeven met de werkelijkheden van de onzichtbare wereld. De eeuwige beloning voor de rechtvaardigen maakt geen indruk op hun gedachten. De grote dag van de Heer, die staat te komen, luidt geen alarmbellen of vreugdetonen in hun harten. Zij hebben een vorm van goddelijkheid, maar niet de kracht van de waarheid....

Zonder een werkend geloof is het onmogelijk God te plezieren. De waarheid mag nog zo duidelijk gemaakt zijn, het mag nog zo hard aankomen; als het niet ontvangen wordt door geloof, kan het niet in het hart doorwerken....

Het is onze plicht om al onze krachten te gebruiken in een poging om het Woord van God te leren kennen. Al onze mogelijkheden dienen gebruikt te worden om te bewerkstelligen dat wij Hem te keren kennen. Wij houden van God met een juiste hoeveelheid van de kennis die wij bezitten over Zijn manier van handelen met ons en de waarde die wij geven aan het doel waartoe wij geroepen zijn. Om God lief te hebben met heel het hart is om Zijn wet met plezier te gehoorzamen, te mediteren op de eeuwige superioriteit van Zijn karakter. Zo'n liefde kan niet verborgen blijven. Laten wij een studie maken van Zijn karakter in het licht van Zijn Woord, en werken als mensen die zich realiseren dat zij oordeelgebonden zijn, dat zij geroepen zullen worden om rekenschap te geven van de woorden die zij spreken en de karaktereigenschappen die zij bezitten.

-ST Aug 2, 1899, ¶ 2-4, 6, 7

- RH 6-6-99, 4-21-91, 5-3-98, 10-17-07

Maandag 4/1 (Wat liefde doet; 1 Kor. 13:4-8)

Alle goede dingen op deze aarde zijn aan de mens gegeven als een uitdrukking van de liefde van God. Hij maakt de mens tot zijn vertegenwoordiger en geeft hem talenten van invloed en betekenis om te gebruiken in het vervullen van zijn werk op aarde. Onze Hemelse Vader doet het voorstel aan de mens zich met Hem te laten verbinden. Als werkers kunnen zij Zijn instrumenten zijn in de redding van zielen. Hij heeft hen geaccepteerd die zich hebben overgegeven aan Zijn dienst om het woord te preken aan hen die geen kennis hebben van de

waarheid. Maar zij zijn niet de enigen die Hij gebruikt om zijn werk op aarde voort te zetten. Van iedereen die in deze tijd belijdt verlicht te zijn door de Geest van God zal geëist worden dat zij anderen verlichten. "Want niemand onzer leeft voor zichzelf" (Rom. 14: 7) en toch houdt hij van God met heel zijn hart en zijn naaste als zichzelf. Iedereen heeft een werkstation gekoppeld aan zijn mogelijkheden in het vervullen van dit grote werk. Zij die wandelen in het licht van de waarheid zullen hun licht uitstralen naar anderen. Zij zijn levende getuigen voor Christus. Zij zullen niet zijn als de wereld, die leeft in morele duisternis, zichzelf liefhebbend en de dingen van deze wereld en aardse schatten zoekend. Zij zijn "een eigen volk, volijverig in goede werken" (Titus 2: 14)....

Maar God wil niet dat rijk en arm de gedachte koesteren dat Hij op een bepaald moment afhankelijk van hen is, of dat hun liberaliteit in alle gevallen hun fouten in het christelijke karakter zal bedekken. Liberaal zijn is een van de karaktereigenschappen van een christen. De geïnspireerde apostel zegt "Al ware het, dat ik al wat ik heb tot spijs uitdeelde, en al ware het, dat ik mijn lichaam gaf om te worden verbrand, maar had de liefde niet, het baatte mij niets. De liefde is lankmoedig, de liefde is goedertieren, zij is niet afgunstig, de liefde praalt niet, zij is niet opgeblazen, zij kwetst niemands gevoel, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij rekent het kwade niet toe. Zij is niet blijde over ongerechtigheid, maar zij is blijde met de waarheid. Alles bedekt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles verdraagt zij. De liefde vergaat nimmermeer; maar profetieën, zij zullen afgedaan hebben; tongen, zij zullen verstommen; kennis, zij zal afgedaan hebben" (1 Kor. 13: 3-8). Het karakter van een boom die al deze vruchten draagt, kan gemakkelijk worden onderscheiden. Want "Zo zult gij hen dan aan hun vruchten kennen" (Mat. 7: 20). Als volgelingen van Jezus Christus moeten wij waakzaam zijn om de satanische zaken te onderscheiden met hemelse ogen. God heeft ons Zijn woord gegeven als een kaart om onze weg uit te stippelen naar de eeuwige kust....

God toont zijn vertrouwen in ons door ons aan te merken als Zijn vertegenwoordigers van betekenis en van Zijn rijke genade. Hoe anders kunnen wij onze waardering tonen voor Zijn zorg en liefde en ongeëvenaarde genade, dan in dankbare teruggave van onze talenten en middelen met trouw en integriteit. Wij kunnen onmogelijk de Heer verrijken door gunsten aan Hem te schenken, want Hij is de gever van al onze overvloed. Maar Hij wijst ons op de armen en lijdenden en verdrukten en op zielen die gebonden zijn met ketenen van bijgeloof en verkeerde gedachten en Hij verzekert ons dat als wij in deze dingen goed doen, Hij het accepteert alsof het aan hem gedaan is. Christus identificeert zich met de lijdende mensheid. "In zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan" (Mat. 25: 40).

-RH Oct 31, 1878, ¶ 7, 11, 16

- RH 10-31-78, 5-14-95, 11-17-96; ST 1-21-86

Dinsdag 5/1 (Wat liefde niet doet; 1 Kor. 13:4-8)

"Indien iemand meent godsdienstig te zijn en daarbij zijn tong niet in toom houdt, maar zijn hart misleidt, diens godsdienst is waardeloos. Zuivere en onbevleete godsdienst voor God, de Vader, is: omzien naar wezen en weduwen in hun druk en zichzelf onbesmet van de wereld bewaren" (Jakobus 1: 26,27). Zij die dit werk doen, moeten kracht en wijsheid van omhoog zoeken. Zij moeten verfrist worden door te drinken uit de stroom des levens, dat hun arbeid niet verzaard wordt; zij, die in Gods dienst staan, streven ernaar om datgene dat zij ontvangen hebben te communiceren. Daarom is er voor elk een voorziening getroffen. "Niet door kracht noch geweld, maar door mijn Geest! zegt de HERE der heerscharen" (Zach. 4: 6). De gouden olie, symboliseert de Heilige Geest en is toebedeeld aan Gods dienaren door de twee gezalfden die staan bij de Here van de gehele aarde. Er zal voorzien worden in de behoeften van hen die hongeren en dorsten naar gerechtigheid. Maar als wij geen voorbereidingen treffen door zelfonderzoek en gebed, kunnen wij deze kostbare olie niet ontvangen.....

De liefde van God in het hart zal ons leiden tot het spreken van zachte woorden. "De liefde is lankmoedig, de liefde is goedertieren, zij is niet afgunstig, de liefde praalt niet, zij is niet opgeblazen, zij kwetst niemands gevoel, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij rekent het kwade niet toe. Zij is niet blijde over ongerechtigheid, maar zij is blijde met de waarheid. Alles bedekt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles verdraagt zij. De liefde vergaat nimmermeer" (1 Kor. 13: 4-8).... Als de liefde van God in ons hart is, zullen wij geen kwaad bedenken, we zullen niet snel verstoord raken; zullen we de hartstocht niet over ons laten regeren, maar zullen we tonen dat wij het juk dragen met Christus en dat de zelfbeheersende

kracht van Zijn Geest ons leidt tot het spreken van woorden waar Hij mee akkoord gaat. Het juk van Christus is de zelfbeheersing van door Heilige Geest; en als wij verhit raken door hartstocht, laat ons dan zeggen "Nee, ik heb Christus aan mijn zijde en ik wil Hem niet te schande maken door felle, vurige woorden te spreken". Christus' woord aan allen die met hem verbonden zijn, luidt: "Neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht" (Mat. 11: 29,30).

"Ik zal de gunstbewijzen des HEREN vermelden, de roemrijke daden des HEREN, naar alles wat de HERE ons heeft gedaan en naar de grote goedheid" (Jes. 63: 7 e.v.). Dit zou het thema van onze gesprekken moeten zijn.

De Here heeft rijke zegeningen voor allen die Hem dienen in gerechtigheid en waarheid. Grote gedachten, nobele aspiraties, duidelijke waarnemingen van de waarheid, onzelfzuchtige doelen, smachten naar reinheid en heiligheid, zullen vrucht dragen in woorden die het karakter van de schat in het hart openbaren. Dit is religie. Laten wij bidden, net als David, "Mogen de woorden van mijn mond en de overleggingen van mijn hart U welgevallig zijn, o HERE, mijn rots en mijn verlosser" (Psalm 19: 15).

-RH Jan 25, 1898, ¶ 9, 11, 13, 14

Woensdag 6/1 (De test van liefde; Mat. 5:43-48)

Jezus illustreert op deze manier wat het werk inhoudt voor hen die claimen dat zij in Zijn naam geloven: "Wie van u, die honderd schapen heeft en er één van verliest, laat niet de negenennegentig in de wildernis achter en gaat het verlorene zoeken, totdat hij het vindt? En als hij het vindt, tilt hij het met blijdschap op zijn schouders, en thuisgekomen, roept hij zijn vrienden en buren bijeen en zegt tot hen: Verblijdt u met mij, want ik heb mijn schaap gevonden, dat verloren was. Ik zeg u, dat er alzo blijdschap zal zijn in de hemel over één zondaar, die zich bekeert, meer dan over negenennegentig rechtvaardigen, die geen bekering nodig hebben" (Lukas 15: 4-7).

Wonderlijke lessen van genade, volharding, geduld en liefde! Voor verloren zielen, hulpeloos in zonde, die in aanmerking komen voor vernietiging door de kunsten en verleidingen van satan, wordt gezorgd zoals een herder zorgt voor zijn kudde schapen. Hij gaf Zijn leven voor hen. En hij gaat naar hen op zoek nog voor zij Hem zoeken. Er is nog meer vreugde in de hemel over één zondaar die zich bekeert dan over negenennegentig rechtvaardige personen die geen bekering nodig hebben.....

De lessen die Christus ons heeft gegeven, dienen bestudeerd en toegepast te worden in ons dagelijks religieus leven. "En wanneer gij staat te bidden, vergeeft wat gij tegen iemand mocht hebben" (Marcus 11: 25). "Hebt uw vijanden lief, doet wel degenen, die u haten; zegent wie u vervloeken; bidt voor wie u smadelijk behandelen (Lucas 6: 27,28). Ouders dienen hun kinderen te leren om geduldig te zijn als hen door anderen pijn wordt aangedaan. Leer hen het wonderlijke voorschrift in het gebed des Heren dat wij anderen moeten vergeven zoals wij vergeven willen worden.

Als de gelovige, bij het zien van al zijn overtredingen, geloof uitoefent in God, gelooft dat hij vergeven is, omdat Christus gestorven is als een zondoffer, zal hij zo vervuld raken met dankbaarheid naar God dat hij tedere medeleven zal tonen naar anderen, die net als hijzelf, gezondigd en vergeving nodig hebben. Trots zal geen plaats hebben in zijn hart. Zo'n geloof als dit zal een genadeslag zijn voor een wraakzuchtige geest.

Een blik op de goedheid en genade van God zal leiden tot bekering. Er zal een verlangen zijn om dezelfde geest te bezitten. Hij die deze geest ontvangt, zal het onderscheidingsvermogen hebben om het goede in anderen te zien en zal degenen liefhebben die tederheid, medeleven of vergeving nodig hebben. Hij ziet in Christus een zondevergevende Verlosser, en overweegt met hoop en vertrouwen dat hij vergeving verkregen heeft over zijn zonden. Hij wil dat hetzelfde werk gedaan wordt voor zijn

collega's. Waar geloof brengt de ziel in medeleven tot God. Hij die de geest van Christus bezit zal nooit moe worden te vergeven..

-HM Feb 1, 1892, ¶ 7-8, 15-17

- RH 11-16-86, 3-21-93; ST 10-24-95; YI 11-8-94; HM 2-1-92; MM 253-256

Donderdag 7/1 (Liefde in actie; Lukas 10:25-37)

"Wie mijn geboden heeft," zegt Jezus "en ze bewaart, die is het, die Mij liefheeft" (Joh. 14: 21). Dit is de ware test van liefde, gesproken door lippen die niet liegen. Alleen door het

doen van Gods wil kunnen wij de wereld een levend getuigenis geven van de liefde die wij voor Hem hebben. Liefde komt van God en wie Hem liefheeft, zal die liefde tonen door gehoorzaamheid aan al zijn geboden. Hij zal de eerste vier, die de plicht van de mens om God lief te hebben vooropstellen, houden; hij zal de laatste zes houden, die van hem vragen om hen lief te hebben voor wie Christus is gestorven....

Het werk van de barmhartige Samaritaan vertegenwoordigt Christus' missie naar deze wereld. Onze Verlosser is gekomen om het karakter van God te openbaren, om Zijn liefde voor de mens uit te beelden. Hij die in alle gevallen rechtvaardig handelde zoals de Vader zou hebben gedaan. Christus toonde aan ons een liefde die de liefde van de mens niet kan evenaren. Hij stierf om hen te redden die Zijn vijanden waren; Hij bad voor Zijn moordenaars. Toen wij gewond en stervende waren, had Hij medelijden met ons. Hij passeerde ons niet aan de andere kant en liet ons niet hulpeloos en hopeloos achter om te creperen. Hij bleef niet in Zijn heilig en gelukkig huis, waar Hij geëerd werd door de hemelse heerscharen, die het fijn vonden Hem te dienen. Hij nam onze armoedige situatie waar; hij nam onze zaak op zich en identificeerde Zijn belangen met de mensheid. Hij werd "

een man van smarten en vertrouwd met ziekte... om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden" (Jes. 53: 3 e.v.)

Hoe bedroevend is het contrast tussen het leven van Christus en dat van velen die beweren Zijn volgelingen te zijn. Velen die met de heilige dingen omgaan, houden de geboden van God niet. Zij zeggen, maar doen niet; ze zijn gestopt kanalen ter ere in des Meesters dienst te zijn. Ze zijn onvriendelijk en zelfzuchtig, en hebben verharde harten. Maar Gods wet openbaart duidelijk aan ons de plicht van de mens ten opzichte van zijn medemens. Allen die hun medeschepselen verwaarlozen – de minste van hen die Christus zijn broeders noemt – worden genoteerd in de boeken des hemels als "gewogen" en "te licht bevonden". In het negeren van Zijn speciaal gebod "gij zult uw naaste liefhebben als uzelf" (Mat. 22: 39), door voorbij te gaan aan de lijdenden, de behoeftigen en de gewonden, hebben zij de kant van Christus verlaten en hebben de kant van de vijand van God gekozen. Door te vergeten de naakte te kleden, de hongerige te voeden, de gevangenen te bezoeken, tonen zij van welke geest zij zijn. Het zou niet veilig zijn voor zulke karakters om de hemel binnen te gaan; want door hun zelfzucht en verharding, door hun falen om hun broeders te waarderen, tonen zij duidelijk dat zij God, zijn Zoon of de heiligen in het koninkrijk des hemels niet waarderen.

-HM Oct 1, 1897, ¶ 3, 7, 8

- RH 1-1-95, 1-8-95, 7-13-86; ST 6-23-94, 7-2-94

Vrijdag 8/1 (De gezindheid van Christus; Filippenzen 2:5).

In de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan, geeft Jezus een beeld van zichzelf en Zijn taak. De mens is misleid, verwond, beroofd en geruineerd door satan en achtergelaten om te vergaan; maar Jezus had medelijden met onze hulpeloze situatie. Hij liet Zijn heerlijkheid achter om ons te komen redden. Hij vond ons bijna dood en nam onze zaak op zich. Hij genas onze wonden, hij opende voor ons een toevlucht naar veiligheid, maakte alle voorzieningen voor onze behoeften ten koste van zichzelf. Wij moeten naar Christus' leven kijken, wij moeten zijn Geest en werk zien, zodat in ons leven en werk het licht weerspiegeld mag worden van het leven van Christus. Wij mogen zien hoe wij tekort schieten in het houden van de geboden van God, hoe wij tekort schieten in het liefhebben van onze naaste als onszelf.

Toen de rijke jongeling, die de weg der zaligheid zocht, bij Christus kwam, vertelde Jezus hem dat hij Zijn geboden moest houden. De jongeling antwoordde dat hij ze had bewaard van kinds af aan, maar Hij die de geheimen van het hart doorgrondt, toonde hem dat hij gefaald had. Jezus zei tegen hem: "Indien gij volmaakt wilt zijn, ga heen, verkoop uw bezit en geef het aan de armen, en gij zult een schat in de hemelen hebben, en kom hier, volg Mij. Toen de jongeling [dit] woord hoorde, ging hij bedroefd heen, want hij bezat vele goederen" (Mat. 19: 21, 22).

Overtuigd zijn van zonde is de eerste stap tot bekering en door de wet is kennis van zonde. Als de zondaar zich bewust is van zijn zonde, verkeert hij in een staat om tot Christus getrokken te worden door Zijn onbeschrijflijke liefde dat aan hem bewezen werd aan het kruis van Golgotha. Wanneer hij nederig en berouwvol is, zoekt hij geen vergeving voor de wet die hij verbroken heeft, maar kijkt hij op naar God die voorziet in vergeving en heiligmaking door Zijn eniggeboren Zoon. Als hij opkijkt naar het Lam van God, dat de zonde der wereld wegneemt, groeit hij in liefde naar Hem toe, en door te aanschouwen wordt hij veranderd naar

Zijn beeld. De apostel schreef: "Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was" (Fil.2:5). De nederige en heilige Lijdende droeg onze zonden, zodat het verlossingsplan voor de mens kon starten, dat wie ook in Hem zou geloven niet verloren zou gaan, maar eeuwig leven zou hebben.

Een ieder die zijn eigen onwetendheid en zonde ziet, zal enige waardering hebben voor het grote verlossingswerk, waardoor de mens verkozen is als het onderwerp van Gods geduld en liefdevolle goedheid. Als de mens zijn zondige natuur bekijkt in het licht van de wet, zal hij zich realiseren dat hij grote behoefte heeft aan een Verlosser. Wij moeten allen de schriften onderzoeken, zodat wij bekend raken met de voorwaarden van redding, waardoor verzoening bewerkstelligd kan worden tussen mens en God.

-ST July 7, 1890, ¶ 3-6

- ST 1-7-97

====Les 3: 9-15 januari: De vrucht van de Geest is Vreugde

O, mag ik toch staande blijven in de eeuwige waarheid. Geef mij onsterfelijke waarde. Mag ik de gouden keten die van de Hemel naar de aarde is neergelaten, toch grijpen, en mag het mij optrekken naar God en heerlijkheid. Dit is mijn ambitie. Dit is mijn doel. -RH May 31, 1870, ¶ 17

Sabbat 9/1 (God Beloofd Blijdschap; Johannes 15:11)

O, hoe waardevol zijn toch de onuitsprekelijke gaven van God die wij dagelijks mogen aanschouwen! Zullen we niet de banale dingen, die bezit van ons hart hebben genomen, daaruit weg doen; die dingen die ons onbekwaam maken om de mateloze liefde van onze hemelse Vader te waarderen? Zullen we niet onze harten nu richten op het prijzen van God, van Wie alle zegeningen komen? Laten we toch ophouden met klagen in welke vorm dan ook, en daarentegen met vreugde en dankbaarheid zingen van de gave van Zijn dierbare Zoon om een verloren gaande wereld te redden. Als wij bij die groep willen horen die God in de komende wereld zullen loven, dan dienen we in het hier en nu al te beginnen met hem te loven. ...

Jezus zegt: "Indien gij mijn geboden bewaart, zult gij in mijn liefde blijven, gelijk Ik de geboden mijns Vaders bewaard heb en blijf in zijn liefde. Dit heb Ik tot u gesproken, opdat mijn blijdschap in u zij en uw blijdschap vervuld worde" (Johannes 15:10,11). Als Christenen de vreugde die Christus hen wil geven zouden uitdragen, dan zouden zij de godsdienst van de Bijbel veel beter laten zien dan dat zij dat nu doen. Wij zijn dan wel in de wereld, maar we behoren niet tot de wereld te zijn. We kunnen van de mooie dingen die we in de natuur zien genieten, en de zegeningen van God dienen onze gedachten te richten naar de Weldoende Gever. We dienen, in wat we zeggen en doen, te laten zien dat we vrede, geloof en de volheid van vreugde bezitten. We dienen dankbaarheid en liefde en lof in ons hart te ontwikkelen, zodat wij door zijn beloften, die kostbaarder zijn dan dure parels, Gods bedoelingen met ons kunnen onderscheiden. Net zoals de bloemen de aan het oog ontrokken schatten van hemel en aarde voor zich verzamelen, en deze omzetten in een schoonheid welke de zintuigen bekoren, zo zijn ook Christenen bevoorrecht om van de tuin van Gods beloften, geloof en hoop, vrede, geluk en steun te verzamelen. Dit dienen zij dan in een leven, geurende van goede werken, aan anderen door te geven.

... De liefdevolle barmhartigheid van God is niet alleen maar gereserveerd voor de toekomstige, eeuwige beloning, maar is in het heden al in rijke mate beschikbaar voor de noden van Zijn volk. Alle veranderingen in het leven, alle moeilijkheden op de weg naar de Hemel, zullen gezegend worden met een genade, die toereikend is voor elke beproeving. We hebben de geruststellende beloften van bescherming en hulp. De eeuwige armen zullen er zijn om ons te bemoedigen, te onderhouden en te dragen. Armoede of rijkdom, ziekte of gezondheid, eenvoud of wijsheid, zijn allen gegeven in de beloften van Zijn genade. Er is licht voor het verstand, liefde voor het hart en kracht voor elk deel van het lichaam.

-ST June 29, 1888, ¶ 8, 9, 12,

- ST 6-29-88, 10-4-99; RH 3-15-92; TMK 142

Zondag 10/1 (Het gebod om te lofprijzen; Fillipenzen 4:4)

Christus reinigt de tempel in de hemel van de zonden van het volk, en wij dienen hier op aarde in harmonie met Hem samen te werken, de zielentempel te reinigen van haar morele bezoedeling. Als wij zo willen werken, dan zullen we de lieflijke invloed van Gods Geest in ons

leven bemerken. Genade en vrede en kracht zal de plaats innemen van onrust en zwakheid, en in plaats van te praten over tegenslag en somberheid, zullen we spreken van Gods licht en liefde en blijdschap. We zullen onze blik richten op de dingen die men niet ziet, die niet tijdelijk zijn, maar die eeuwigheidswaarde hebben. Als wij hier mee bezig gaan, dan zullen de engelen van God dichterbij ons komen om goddelijke vermogens te brengen en dan zal hemelse kracht verbonden worden met menselijke zwakheid. Dan zullen we groeien naar het beeld van onze Heer. We zullen leren hoe in Hem te geloven, leren hoe onze zielen aan Hem over te geven, als aan een getrouwe Schepper. De apostel zegt: "Want God is het, die om Zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u bewerkt" (Fillipenzen 2:13). En als gevolg hiervan zullen onze mentale en geestelijke krachten toenemen. Wanneer we van Christus leren, zullen we leren begrijpen hoe we onze geestelijke kracht kunnen bewaren, we zullen ons voeden met het Woord van God, en we zullen de gezegende ervaring hebben die de apostel beschrijft in deze woorden: "Hem hebt gij lief, zonder Hem gezien te hebben; in Hem gelooft gij, zonder Hem thans te zien, en gij verheugt u met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde" (1 Petrus 1:8).

De kinderen van God mogen zich ten allen tijde in alles verblijden. Als moeilijkheden en problemen zich voordoen, dan kunnen we ons verblijden, mits we geloven in de wijze voorzienigheid Gods. U hoeft niet te wachten op een vrolijke ervaring van uw gevoelens, maar in geloof kunt u beslag leggen op de beloften, en een lied van dankbaarheid tot God richten. Als satan u verzoekt, laat geen gedachte van twijfel of ongeloof in u opkomen. U hebt de keuze wie mag regeren in uw hart en wie uw geest zal beheersen, gemaakt. Als u ervoor kiest om de deur te openen voor suggestieve redeneringen van de duivel, dan zal uw geest vervuld raken met ongeloof en opstandige twijfel. U mag uw gevoelens uitten, maar elke twijfel die gesproken wordt, is een zaad dat wortel zal schieten en vrucht zal dragen in het leven van een ander, en het zal onmogelijk worden om de invloed van uw woorden ongedaan te maken. U zou zelf er weer bovenop kunnen komen en de tijd van verzoeking kunnen doorstaan en ontsnappen aan de strik van satan, maar anderen die door uw invloed overstag zijn gegaan, zullen wellicht blijven steken in het ongeloof dat u hebt gesuggereerd. Hoe belangrijk is het dat wij tot degenen om ons heen alleen opbouwende woorden spreken, die geestelijke verlichting en kracht geven! Laten we ernaar streven om zielen tot Christus te richten, Wie wij kunnen liefhebben en laat ons vervuld worden met een volheid van glorie en onuitsprekelijke vreugde.

-RH Feb 11, 1890, ¶ 4-5

• RH 5-31-70; HR 10-1-77; BEcho 9/24/00; 1888 143-145; 2MCP 463-464, 649-651, 578-579

Maandag 11/1 (De Vreugde van Christus; Lucas 15:4-24)

Niemand kan twee heren dienen. "Gij kunt niet God dienen en Mammon" (Matteüs 6:24). Wij zijn slechts levende, menselijke vertegenwoordigers die voor elke ademtocht afhankelijk zijn van God, en we hoeven niet bezorgd te zijn over voedsel en kleding en God te wantrouwen. De Here koestert liefdevolle gedachten naar ons toe en Hij zal voor de toekomst zorg dragen. Het is Gods wil dat wij vol overgave ons erop richten om Zijn wil te volgen bij alle moeilijkheden; maar we dienen God blindelings te vertrouwen, niet alleen voor de kleine dingen, de tijdelijke dingen in het leven, maar ook voor het behoud van onze zielen. Met geloof en vertrouwen op God hebben we alles. God zal ons vertrouwen nooit beschamen. Hij houdt altijd van ons, en is geduldig met onze zwakheden en onvolkomenheden, en is altijd gewillig om onze ongedurigheden te vergeven. Laat ons dan nederig en op Hem vertouwend wandelen. Wijd uzelf geheel aan Hem toe. Geef al uw zorgen aan Hem over; want Hij zorgt voor u.

... De Verlosser van de wereld gaf zichzelf voor ons. Wie was Hij? - De Majesteit van de hemel, die Zijn bloed uitstortte op het altaar van gerechtigheid voor de zonden van de schuldige mens. We dienen de relatie tussen Christus en de mens wel in perspectief te houden. We dienen God volledig te vertrouwen, en Hem te vragen om te voorzien in de kleine en in de grote noden. De Here moedigt ons vertrouwen aan; en het grote bewijs van onze band met Christus, en het grootste teken van onze liefde voor Hem, wordt zichtbaar in gehoorzaamheid aan Zijn aanspraken op ons. ... Vrijgekocht met de losprijs voor onze zielen, zult u voortgaan en laten zien hoeveel u van Jezus houdt door het houden van Zijn geboden. Er wordt van u verwacht vrucht te dragen in het houden van Zijn geboden, omdat u takken bent van de levende Wijnstok. Het is Zijn gebed dat Zijn vreugde in u mag verblijven en dat uw vreugde ten volle mag zijn.

Wat was de vreugde van Christus? – Het was de vreugde van het redden van verlorenen. De profeet zegt: “Om zijn moeitevol lijden zal hij het zien tot verzadiging toe” (Jesaja 53:11). Want de vreugde waar Hij naar uit kon zien, deed Hem het kruis en de schande niet achten. Zijn lijden, Zijn pijn, Zijn dood, telden voor Hem niet, omdat Hij zielen kon redden van de zonde. Altijd wanneer er een ziel wordt bekeerd en tot Jezus Christus wordt gebracht, is er grote vreugde in de hemel. Een ziel gered, een waardevolle ziel weggerukt uit satans greep en als een waardevolle penning aan Jezus Christus gegeven, is bewijs dat Hij niet voor niets heeft geleden en is gestorven en brengt werkelijke vreugde en blijdschap in de hemel. Het verlorene is gevonden, die dood was in overtreding en zonde is weer levend; en het is het gebed van Christus dat deze vreugde ook de onze mag zijn, - een blijdschap die rijk, diep, vol en blijvend is, - een blijdschap die ontspringt bij de triomf behaald aan het kruis van Christus.

-RH Mar 21, 1893, ¶ 5-7

- RH 2-6-94, 10-18-81, 3-21-93, 4-21-96; ST 6-8-91; GCB 4-1-99; RC 277; 1SAT 194-196; 1SM 140-143; FE 401-404

Dinsdag 12/1 (Vreugde in gehoorzaamheid; Johannes 15:10,11)

We houden de Verlosser te ver uit ons dagelijks leven. We hebben het nodig dat Hij dicht bij ons blijft, als een gerespecteerde en vertrouwde vriend. We zouden alles met Hem moeten overleggen. We zouden Hem elke beproeving moeten vertellen, en zo kracht ontvangen om elke verzoeking te weerstaan; en Zijn vrede zal in onze ziel komen, en onze blijdschap zal volkomen zijn, als we overdenken dat deze machtige Helper heeft gezegd: “En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld” (Matteüs 28:20). Laten wij ons hart openstellen om de hemelse vrede en blijdschap te ontvangen; en laten wij God prijzen in dankbaarheid voor deze geweldige zegeningen aan ons gegeven.

In het licht van goddelijke openbaring, door het verzoenend Offer, kunnen wij het glorieuze verlossingsplan ontwaren, waardoor onze zonden worden vergeven, en wij zo dichter tot het hart van oneindige liefde getrokken worden. We zien hoe God rechtvaardig kan zijn en toch de overtreder van Zijn wet kan vergeven. We worden niet gewoon maar vergeven, we worden in de Geliefde door God aangenomen. Het Verlossingsplan is niet slechts een ontsnapping aan de straf die op de overtreding staat, maar hierdoor wordt de zondaar zijn zonden vergeven, en zal hij uiteindelijk in de hemel worden ontvangen, niet als een vrijgekomen, veroordeelde crimineel, die dan toch nog wantrouwend zal worden behandeld en niet vriendschappelijk en in vertrouwen wordt ontvangen, maar als iemand die zal worden ontvangen als een kind, en teruggeplaatst zal worden in een positie van het volste vertrouwen. Het offer van onze Verlosser heeft ruim voorzien voor elke berouwvolle en gelovige ziel. We worden gered omdat God houdt van wat het bloed van Christus heeft gekocht; en Hij zal de zondaar niet alleen vergeven, Hij zal hem niet alleen de hemel binnenlaten, maar Hij, de Vader der Genade, zal bij de hemelpoort wachten om ons te verwelkomen, om ons een glorieuze binnenkomst te geven in de prachtige huizen van de gezegenden. O, wat een liefde, wat een wonderbaarlijke liefde heeft de Vader laten zien in de gave van zijn geliefde Zoon aan dit gevallen ras! En dit offer is een uiting van Zijn oneindige liefde, dat allen die geloven in Jezus Christus, net als de verloren zoon, vrij en volledig eerherstel in de hemel zullen ontvangen.

Hebben we niet prachtig mooie onderwerpen om over na te denken, en hebben we niet een solide basis voor ons geloof? Wat kunnen we nog meer van God vragen dan wat Hij al aan ons heeft gegeven? O, de liefde, de oneindige liefde van onze gezegende Heer, dat Hij ons offer is geworden! Wat zal het hart van de christen vervuld worden met vreugde, en wat een dankbaarheid zal hij laten horen! Dat door het bloed van Jezus het mogelijk is om de liefde van God te ontvangen, om een met Hem te zijn. Als door een levend geloof we deze geweldige verlossing zullen aanvaarden, dan zullen we nooit en te nimmer verloren gaan als schuldige overtreders van Gods heilige en onveranderlijke wet. Als wij de Zoon geloven, dan zullen we gehoorzaam zijn aan alle geboden van de Vader, en leven hebben in Christus.

-RH Sept 21, 1886, ¶ 11-13

- RH 9-21-86, 3-15-92, 4-12-98; ST 6-29-88; Mar 79; TMK 142

Woensdag 13/1 (Vreugde in Moeilijke Tijden; Johannes 16:33)

In de Here Jezus is onze kracht en blijdschap, de grote voorraadkamer van waaruit men, bij elke gelegenheid, kracht mag putten. Als we Hem meer bestuderen, over Hem spreken, meer en meer Hem aanschouwen; als we Zijn genade ons eigen maken, en Zijn zegeningen willen ontvangen die Hij ons wil geven, dan hebben wij iets om anderen mee te helpen.

Vervuld met dankbaarheid, zullen we de zegeningen die wij vrij hebben ontvangen, doorgeven aan anderen. Als wij zo ontvangen en doorgeven, dan zullen wij groeien in genade; en een rijke vloed van dankbaarheid en lofzang zal van onze lippen komen; de liefelijke geest van Jezus ontsteekt dankbaarheid in onze harten, en onze zielen worden opgeheven met een gevoel van geborgenheid. De nooit falende, onuitputtelijke gerechtigheid van Christus wordt onze gerechtigheid in geloof.

Als overweldigende verleidingen over u komen, en die zullen zeker komen, als zorgen, verwarring en duisternis uw ziel welhaast omhullen, richt dan uw blik naar de plek waar u voor het laatst het licht hebt gezien, berust in de liefde van Christus en onder zijn beschermende schaduw; want in Zijn schaduw kunnen we rust en vrede vinden. Als de zonde aan het vechten is om het hart te overheersen, als schuldgevoelens de ziel bedrukken en het verstand bezwaren, als ongeloof de geest verduistert, bedenk dan dat de genade van Christus genoeg is om de zonde weg te houden en de duisternis te verdrijven. Jezus, de zondevergevende Verlosser, is onze Bemiddelaar in de hemelse hoven, en Hij roept ons op om op te staan en te schijnen, omdat zijn glorie over ons is gekomen. ...

Ons pad naar het Paradijs van God zal vaak gekruist worden door de verleider, die erop uit is om ons geloof te verzwakken door de stralen van de Zon der Gerechtigheid te weerhouden. Onze Verlosser heeft ons gewaarschuwd dat we het koninkrijk van God door veel moeilijkheden zouden binnengaan. "Dit heb Ik tot u gesproken, opdat gij in Mij vrede hebt. In de wereld lijdt gij verdrukking, maar houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen" (Johannes 16:33). "Vrede laat Ik u, mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld die geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet ontroerd of versaagd" (Johannes 14:27). Voor elke dienst die we doen, elke zelfverloochening, elk offer dat we brengen, heeft de Here ons verzekerd ons terug te betalen, niet omdat het een schuld is waarvoor Hij aansprakelijk zou zijn, maar omdat Zijn hart vol van oneindige liefde is, vol van genade en barmhartigheid. In dit leven zal Hij ons honderdvoudig terugbetalen, en in de toekomstige wereld zal Hij ons het eeuwige leven geven.

Elk moment is enorm waardevol. Diegenen die veel overwinnen, houden veel van Jezus, en op het uur, als een ieder wordt beloond naar zijn werken, zullen zij naast Christus worden gesteld, in de binnenste kring; geëerd, ja zeer geëerd. "Wie overwint, zal aldus bekleed worden met witte klederen; en Ik zal zijn naam geenszins uitwissen uit het boek des levens, maar Ik zal zijn naam belijden voor mijn Vader en voor zijn engelen" (Openbaring 3:5).

-ST Oct 22, 1896, ¶ 6-7, 9-10

- ST 9-2-97; RH 7-11-12, 5-19-96; PM 399-401; DA 676-680; ML 324; HP 279

Donderdag 14/1 (Blijvende Vreugde; Hebreeën 11:16,24,25; Lucas 9:23)

Het Woord van God is gevuld met waardevolle bemoedigingen voor hen die in nederigheid en eenvoud wandelen. We kunnen een diepe band met God hebben en Zijn wil voor ons begrijpen. We dienen God niet te ontfermen in deze wereld, en elke dag niets minder dan ons best te doen; want als we minder doen, dan zullen wij niet alleen zelf daar verlies onder lijden, maar dan bezoedelen we ook de glorie die wij naar God behoren te reflecteren in wat wij voor de mensheid zouden kunnen doen. We hebben een groot veld om in te werken. We kunnen ons niet opsluiten binnen de vier muren van ons huis en denken dat we alles doen wat de Here van ons vraagt. Ons werk is om anderen te zegenen, en het dient verreikende gevolgen te hebben. Onze harten dienen open te staan om de Geest van God te ontvangen, zodat we voortdurend weten dat onze wegen welgevallig zijn voor Hem. In levend geloof dienen we beslag te leggen op de beloften van Zijn Woord. We dienen de schatten van Gods genade te ontvangen, te drinken van het levende water en te worden verfrist, en dan kanalen te worden waardoor Gods genade aan anderen kan worden gegeven. ...

Het is niet de wil van God dat we in duisternis zouden wandelen, dat we steunend en kreunend voort zouden tobben langs de weg naar het koninkrijk van heerlijkheid. We dienen niet te denken dat alles maar naar de verdoemenis gaat. We hebben een Vader aan het roer; en als wij weten dat een hand van oneindige kracht op Gods werk rust, dan kunnen wij een levend geloof hebben dat Hij het tot een glorieus einde zal brengen. Verzoeken en beproevingen zullen komen. De apostel zegt het: "Al wordt gij thans, indien het moet zijn, voor korte tijd door allerlei verzoeken bedroefd" (1 Petrus 1:6). Verzoeken zullen uit de meest onverwachte hoek komen om ons te testen, om te zien of ons geloof werkelijk is, ons ware motief, onze ware principes. Maar er is niets waar ik mijn Hemelse Vader meer voor kan bedanken dan voor de veelvuldige beproevingen die ik heb doorgemaakt. Als mijn weg

makkelijk was geweest, zonder moeilijkheden, zonder beproevingen die mij zouden overvallen, dan zou ik welhaast denken dat ik geen kind van God zou zijn. ...

Als verzoeken over u heen komen, is er maar één bron van kracht. U hoeft uw problemen niet in menselijke oren te gieten; want dat zal u weinig goed doen. U kunt denken dat het u zal helpen, maar er is er maar Eén die u kan troosten en kracht kan geven. Jezus heeft gezegd: "Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven" (Matteüs 11:28). En hoe geeft Hij rust? Hij zegt: "Neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen" (Matteüs 11:29). We vinden rust in het dragen van het juk van Christus, in het dragen van Zijn last. [Johannes 14:1-3 geciteerd].

-RH Jan 28, 1890, ¶ 2, 4, 6

- BEcho 9-24-00; ST 1-27-88; AA 517; TSA 70-71

Vrijdag 15/1 (De beproeving van uw geloof; 1 Petrus 1:7,8)

De Christen leeft niet voor het tegenwoordige leven. We moeten zien op Jezus, die door een ontorende dood voor ons de ontsnapping heeft mogelijk gemaakt. Als wij eeuwig leven willen hebben dient een ieder van ons persoonlijk beslag te leggen op de hoop die ons in het evangelie wordt voorgehouden. U zou uzelf moeten vragen: "Hoeveel ben ik bereid om op te geven ter wille van de waarheid?" Voordat u deze vraag beantwoordt, zou ik uw aandacht willen richten op het leven en het offer van Christus. Als u op Hem ziet die, verhoogd aan het kruis van Golgotha, voor uw zonden doorstoken is, dan zult u met een berouwvolle ziel alles aan Zijn voeten leggen. Als we bedenken hoeveel onze verlossing gekost heeft, dan kunnen we er zeker van zijn dat het eeuwige leven alles waard is. ...

Christus bad dat Zijn discipelen geheiligd zouden worden door de waarheid. Het is niet de leugen, maar Gods waarheid die de ziel heiligt. Als we nederig het pad van gehoorzaamheid volgen, dan laten we een helder schijnend spoor dat hemelwaarts gaat achter ons zodat anderen die weer kunnen volgen. Het is ons voorrecht om een diepere ervaring met de dingen van God te hebben. Als u over uw verleden zou nadenken, dan zou u zien waar u verkeerde keuzes en fouten gemaakt hebt, en als u dan ziet dat die er velen zijn, wilt u dan wel bedenken dat Jezus leeft om te pleiten voor u, en zult u dan niet neerzinken in ontmoediging? Jezus pleit met Zijn bloed voor de Vader, en zegt: "Ik ben Degene die uw donkere wolk van zonden hebt weggedaan." Mag dit de overdenking van uw hart zijn: "Hoop op God, want ik zal Hem nog loven, mijn Verlosser en mijn God!" (Psalm 42:12). ...

We dienen niet te denken dat Jezus ons verlaten heeft, als donkere wolken en duisternis over onze zielen komen. Hij is een medelijdende en liefdevolle Verlosser. Hij bedroeft of kwetst de mensenkinderen niet willekeurig. Hij wil niet dat een van ons verloren gaat, maar dat wij allen eeuwig leven zullen hebben; Hij wil dat wij Hem zullen volgen zoals de schapen de herder volgen; en geleidelijk aan wil Hij ons leiden naar het levende water, en alle tranen van onze ogen afwissen. ...

Jezus houdt van u, en als verzoeken over uw ziel komen, wat zeker zal gebeuren, dan moet u vaak in gebed tot God gaan. De vijand mag u vertellen dat God u niet zal horen; maar u moet berusten in de belofte dat Hij het gebed van de oprechte ziel hoort. Blijf voortdurend uw vragen tot Jezus richten, en geloof dat Hij u hoort, en Hij zal u horen en u verlossen uit elke verzoeking en beproeving. De apostel zegt: "Opdat de echtheid van uw geloof, kostbaarder dan vergankelijk goud, dat door vuur beproefd wordt, tot lof en heerlijkheid en eer blijke te zijn bij de openbaring van Jezus Christus. Hem hebt gij lief, zonder Hem gezien te hebben; in Hem gelooft gij, zonder Hem thans te zien, en gij verheugt u met een onuitsprekelijke en verheerlijkte vreugde, daar gij het einddoel des geloofs bereikt, dat is de zaligheid der zielen" (1 Petrus 1:7-9).

-ST Mar 17, 1890, ¶ 1, 4, 6, 7

- CME 26-27

Verdere studie: CME 26

=== Les 4: 16-22 Januari: De vrucht van de Geest is Vrede

Het hart dat in harmonie is met God, neemt deel aan de hemelse vrede en zal die heilige invloed overal rondom verspreiden. Die vredevolle geest zal als dauw op vermoeide en verontruste harten rusten, die met wereldse strijd belast zijn. - ST 12-27-05 7

Sabbat 16/1 (Vrede uit waarheid geboren; Joh. 14:27)

In één van zijn vertrouwelijke gesprekken met zijn discipelen, een korte tijd vóór zijn kruisiging, liet Jezus zijn vrede als erfenis na aan zijn volgelingen. Hij zei: "Vrede laat Ik u..." [Joh. 14:27.] De vrede die Christus aan zijn discipelen gaf, en waarvoor wij bidden, is de vrede die uit waarheid geboren is, een vrede die niet wegens verdeeldheid kan worden gedooft. Daarbuiten kunnen oorlogen, vechtpartijen, jaloezieën, afgunst, haat en strijd zijn, maar de vrede van Christus kon niet gegeven of weggenomen worden door de wereld. Deze kon temidden van de jacht van spionnen en de grootste tegenstand van Zijn vijanden bestaan. Die vrede was een vrede die uit liefde voor hen, die Zijn dood aan het beramen waren, geboren. Zijn intense liefde bracht hem er niet toe uit te roepen: "Vrede en veiligheid," terwijl er geen vrede voor de zondaar was. Er was geen enkel moment waarop Christus vrede wilde verkrijgen door de heilige goederen te verraden. Deze vrede kon niet bewerkt worden door compromissen te sluiten met principes; en zijn volgelingen moeten vaak een boodschap verkondigen die direct ingaat tegen de zonden, vooroordelen en gewoonten van de mensen. Zij zullen geroepen worden om te berispen, te vermanen en met alle geduld en in onderwijzing aan te sporen. ...

Jezus heeft gezegd: De „Een slaaf staat niet boven zijn heer. Indien zij Mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen; indien zij Mijn woord bewaard hebben, zij zullen ook het uwe bewaren." Joh. 15:20

Er zal nooit een werkelijke eenheid zijn tussen of met degenen die zich onder de banier van satan bevinden. De volgelingen van Christus kunnen pal staan voor de vrede, zij kunnen oprecht wensen de geest van onenigheid met de geest van vriendelijkheid en liefde te overwinnen, maar de vijand zal zijn handlangers ertoe aanzetten om onenigheid en strijd te bewerkstelligen. Het is een grote fout wanneer Gods kinderen de kloof willen overbruggen, die de kinderen van het licht van de kinderen van de duisternis scheidt, door principes op te geven en compromissen te sluiten met onwaarheid. Om vrede met de wereld te sluiten of zich daarmee te verbroederen, betekent het opgeven van de vrede van Christus. Het offer is té kostbaar voor Gods kinderen om voor de vrede met de wereld de waarheidsprincipes op te geven. ... Dat de volgelingen van Christus het in hun hoofd mogen prenten nooit compromissen aan te gaan ten aanzien van de waarheid; dat zij niet één jota van hun principes zullen opgeven voor de gunst van de wereld. Dat zij zich mogen vastklampen aan de vrede van Christus.

-RH July 24, 1894, ¶ 4, 6

- ST 12-7-05, 10-22-96, 1-17-78, 11-30-91, 11-25-97; RH 1-16-00, 11-18-90; RC 278

Zondag 17/1 (Vrede met God; Rom. 5:1; Col. 1:20-22)

Wij hebben een levende Redder. Hij is niet in het nieuwe graf van Jozef; Hij is opgestaan uit de dood en is opgevaren naar de hemel als Plaatsvervanger en Borg voor elke gelovige ziel. "Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede met God door onze Here Jezus Christus. (Romeinen 5:1). De zondaar is gerechtvaardigd door de verdiensten van Jezus, en hieruit blijkt de erkenning van God voor het volmaakte losgeld dat betaald is voor de mens. Dat Christus gehoorzaam is geweest, zelfs tot in de dood aan het kruis, vormt de pleitgrond voor de berouwvolle zondaar die door de Vader wordt aangenomen. Zullen wij onszelf dan veroorloven om wankelmoedig te staan tussen geloof en twijfel, tussen twijfel en geloof? Jezus is de belofte voor onze aanneming bij God, niet vanwege enige verdienste van onszelf, maar vanwege ons geloof in "de HERE onze gerechtigheid." (Jer. 23:6)

Jezus bevindt zich in het heilige der heiligen, om nu, ten behoeve van ons, voor het aangezicht van God te verschijnen. Daar houdt Hij niet op, elk ogenblik Zijn volk volmaakt in Hem voor te stellen. Maar omdat wij zo'n voorspraak bij de Vader hebben, mogen wij niet zorgeloos, onverschillig en zelfzuchtig ons Zijn genade aanmatigen. Christus verricht Zijn dienst niet ten behoeve van de zonde. Wij zijn in Hem volmaakt, aangenomen in de Geliefde, maar alleen als wij in Hem blijven door geloof.

Volmaaktheid door onze eigen goede werken kunnen wij nooit bereiken. De ziel die door het geloof op Jezus ziet, verwerpt zijn eigen gerechtigheid. Hij ziet dat hijzelf onvolmaakt is,

dat zijn berouw onvoldoende is, dat zijn sterkste geloof slechts zwakheid is, zijn kostbaarste offer slechts armeterig, en hij zinkt in nederigheid aan de voet van het kruis neer. Maar er spreekt uit de uitspraken van Gods Woord een stem tot hem. Met verwondering hoort hij de boodschap: "Gij zijt volmaakt in Hem." Nu is alles vrede in zijn ziel. Niet langer hoeft hij te proberen iets waardevols in zichzelf te zoeken, één of andere verdienstelijke daad, waardoor hij de gunst van God kan verwerven.

Door op het Lam van God te zien, dat 'de zonde der wereld wegneemt,' vindt hij de vrede van Christus; want achter zijn naam is vergeving geschreven, en hij aanvaardt het Woord van God: "Gij zijt in Hem volmaakt" (Col. 2:10). Hoe moeilijk is het voor de mens, die zo lang gewend is geweest de twijfel te koesteren, om deze grote waarheid te bevatten! Maar wat een vrede brengt het in de ziel, wat een onmisbaar leven! Wij zoeken op de verkeerde plaats wanneer wij bij onszelf 'gerechtigheid' zoeken om goedkeuring bij God te verkrijgen. "Want allen hebben gezondigd, en derven [missen] de heerlijkheid Gods" (Rom. 3:23). En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heren weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid. " (2 Corinthians 3:18).

-FW 107-108,

- RH 6-21-92, 1-29-95, 7-4-12, 9-29-96, 10-1-08, 10-4-06; ST 5-2-95; FW 106-108

Maandag 18/1 (Vrede vinden: deel 1; Matt. 11:28, 29; Jesaja 26:3)

In Zijn gebed tot de Vader, zei Christus: "Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt." Wij moeten van Christus leren. Wij moeten weten hoeveel Hij voor de vrijgekochten betekent. Wij moeten beseffen dat door geloof in Hem het ons voorrecht is deelhebbers te zijn van de goddelijke natuur, en om te ontsnappen aan de verdorvenheid, die in de wereld heerst door de begeerte. Dan zijn wij gereinigd van alle zonde en alle karaktertekortkomingen. Wij hoeven niet één zondige neiging te behouden. Christus is de zonedrager; Johannes wees de mensen op Hem, en zei: "Zie het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt." En Paulus verklaarde: "Ook u, hoewel gij dood waart door uw overtredingen en zonden, waarin gij vroeger gewandeld hebt overeenkomstig de loop dezer wereld, overeenkomstig de overste van de macht der lucht, van de geest, die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid, waarin gij vroeger gewandeld hebt overeenkomstig de loop dezer wereld, overeenkomstig de overste van de macht der lucht, van de geest, die thans werkzaam is in de kinderen der ongehoorzaamheid, God echter, die rijk is aan erbarming, heeft, om zijn grote liefde, waarmee Hij ons heeft liefgehad, ons, hoewel wij dood waren door de overtredingen mede levend gemaakt met Christus, – door genade zijt gij behouden –, en heeft ons mede opgewekt en ons mede een plaats gegeven in de hemelse gewesten, in Christus Jezus." Efeziërs 2:1-6

Christus zegt tegen ons: "Kom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt en Ik zal u rust geven. Neem Mijn juk op u, en leert van Mij; want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart: en gij zult rust vinden voor uw zielen. Want Mijn juk is zacht en Mijn last is licht." Matth. 11:28. Wij zullen altijd van Christus leren. Als we één span met Hem vormen, waarbij Hij volkomen de leiding heeft, is het de bedoeling dat wij ons leven lang leerlingen blijven. Dan zijn wij inderdaad "medewerkers samen met God." Wij kunnen alleen aanvaardbare leraren zijn wanneer wij van de zachtmoedigheid en nederigheid van Christus leren. Wij moeten voortdurend leren van Zijn karaktereigenschappen. Wanneer wij deelhebben aan de goddelijke natuur, worden de erfelijke en gecultiveerde neigingen tot het verkeerde uit het karakter gesneden, en worden wij een levende kracht ten goede. Wanneer wij altijd leren van de goddelijke Leraar en dagelijks deelhebben aan Zijn natuur, werken wij met God samen om Satans misleidingen te overwinnen. God werkt en de mens werkt, zodat de mens één kan zijn met Christus zoals Christus één is met God. Dan zitten wij samen met Christus in de hemelse gewesten. Onze geest rust in Jezus, in vrede en zekerheid. De Redder verklaart: "Wie tot Mij komt, zal nimmermeer hongeren en wie in Mij gelooft, zal nimmermeer dorsten." In Hem bevindt zich een onuitputtelijke volheid. Op de weg om de Here beter te leren kennen, zullen wij mensen tot het levende Woord leiden. Samen met ons zullen zij weten dat Zijn komst even zeker is als de dageraad (Hos 6:3).

-RH Apr 24, 1900, ¶ 6, 7

- RH 2-3-85, 4-29-84, 4-30-89; GH 12-1-99; GCB 7-1-00; 1NL 19-20)

Dinsdag 19/1 (Vrede vinden: deel 2; Joh. 14:27; Matt. 8:23-27)

Toen Jezus wakker gemaakt werd tijdens die geweldige storm, bezat hij een volkomen vrede. Geen spoor van vrees was in zijn woorden of op zijn gezicht, want er was geen vrees in Zijn hart. Hij was echter niet zo rustig omdat Hij almacht bezat. Het was niet omdat Hij de "Heer van aarde, zee en hemel" was, dat Hij volkomen vrede en rust bezat. Die macht had Hij afgelegd. Hij zegt: "Ik kan van Mijzelf niets doen." Joh. 5:30. Hij vertrouwde op Zijn Vaders macht. Jezus rustte in geloof – geloof in Gods liefde en zorg – en de macht van dát woord, dat de storm tot zwijgen bracht, was de macht van God.

Zoals Jezus, door het geloof, op de zorg van de Vader vertrouwde, zo moeten ook wij op de zorg van onze Redder vertrouwen. Als de discipelen op Hem hadden vertrouwd, zouden zij hun vrede bewaard hebben. Hun vrees in de tijd van gevaar openbaarde hun ongeloof. In hun pogingen zichzelf te redden, vergaten zij Jezus; en het was pas toen zij in wanhoop hun afhankelijkheid inzagen, dat zij zich tot Hem keerden dat Hij hen hulp kon geven.

Hoe vaak ervaren we niet hetzelfde als de discipelen! Wanneer wij omringd worden door de stormen van verleiding, en de felle bliksemflitsen en watergolven ons overstelpen, vechten wij tegen de storm in ons eentje en vergeten dat er Eén is Die ons kan helpen. Wij vertrouwen op onze eigen kracht totdat onze hoop vergaat, en wij bereid zijn om te sterven. Dán herinneren wij ons Jezus, en als wij Hem aanroepen om ons te redden, zullen wij niet vergeefs roepen. Hoewel Hij bedroefd onze ongeloof en zelfvertrouwen berispt, zal Hij ons altijd de hulp geven die wij nodig hebben. Of wij ons nu op het land of op het water bevinden, als de Redder in onze harten is, hoeven wij niet te vrezen. Een levend geloof in de Verlosser zal de levenszee kalmeren en zal ons van gevaar bevrijden op de manier die Hij het best acht.

Er is nog een andere geestelijke les uit dit wonder van het stillen van de storm te leren. Ieders ervaring getuigt van de waarheid in de woorden van de Schrift: "Maar de goddelozen zijn als de zee, zo opgezweept, dat zij niet tot rust kan komen...De goddelozen, zegt mijn God, hebben geen vrede." Jes. 57:20, 21. Zonde heeft onze vrede weggenomen. En zolang het eigen ik niet onderworpen is, kunnen wij geen rust vinden. Geen mens kan de heersende hartstochten van het hart beteugelen. Wij zijn hierin net zo hulpeloos als de discipelen in het stillen van de woedende storm. Maar Hij Die "vrede" uitsprak tegen de golven van het meer van Galilea, heeft het woord van vrede tot elke ziel uitgesproken. Hoe wild de storm ook woedt, degenen die zich tot Jezus richten met de uitroep: "Heer, redt ons," zullen bevrijding vinden. Zijn genade, die de ziel met God verzoent, stilt de strijd van de menselijke hartstocht, en het hart is rustig in Zijn liefde. "Hij maakte de storm tot een zacht suizen, zodat de golven stil werden. Zij verheugden zich, omdat die tot rust kwamen, en Hij leidde hen naar de haven van hun begeerte." Ps. 107:29, 30. [ROM. 5:1; Jes. 32:17.]

- DA 336

- ST 7-23-96; RH 6-23-96; YI 9-5-95; DA 334-336; LHU 57; OHC 131

Woensdag 20/1 (Vrede in huis; Hebr. 12:14; Rom. 12:9-21)

Onze plicht wordt ons duidelijk voorgehouden. Wij moeten zowel in het huisgezin als daarbuiten volhardend werken. Wij moeten de Bijbel voor onze kinderen openen, en hen naar het licht leiden, zodat zij God mogen leren kennen, en het woord mogen gaan uitleven, en zo geschikt gemaakt mogen worden voor het eeuwige leven in het hemels koninkrijk. Wij moeten hen niet slechts voor dit leven opleiden, maar voor het leven dat in overeenstemming is met het leven van God. Als mensen zulke risico's willen lopen, en dergelijke offers willen brengen alleen om de levenloze overblijfselen van hun "voorvaderen" te willen ontdekken, hoeveel te meer zouden wij ons moeten inzetten om zielen voor Jezus en de hemel te willen behouden. Hoeveel te meer zouden wij ons ijverig moeten inzetten voor onze kinderen, dat zij met zekerheid geschikt gemaakt zullen worden voor de eeuwige wereld! ...

Als een broeder u iets kwaad aandoet, moet u geen wraak nemen door hem terug te pakken. Als u hem iets kwaads aangedaan hebt, moet u naar hem toegaan en hem om vergeving vragen. U moet de zaak zelfs geen nacht 'onbeleden' of 'onverzoend' laten rusten. U moet zeggen: "Ik zal dit uit de weg ruimen. Ik wil harmonie hebben tussen mijn ziel en mijn broeder." Door deze weg te volgen geeft u anderen een voorbeeld. Hoe bezorgd zouden wij moeten zijn, als er iemand van God wegraakt, om deze persoon van zijn boze weg terug te laten keren tot de Heer, Die hem genadig zal zijn, en tot onze God, Die overvloedig vergeeft? Als wij een broeder zien struikelen, is het onze eerste plicht zijn voeten op de levensweg te willen plaatsen. Wij zouden de liefde van Jezus in de ziel moeten laten.

Wij moeten voor allen rondom ons genadig zijn, want God zal de genadevollen genadig zijn; maar degenen die anderen oordelen en veroordelen, zullen door de Rechter van de aarde worden geoordeeld. God wil dat ouders en hun gezinnen aan de voet van het kruis komen. De bestendige vrede van Jezus zou in elk lid van het gezin moeten verblijven. Als Jezus in uw huis komt, zal hij zeggen: "Vrede zij ulieden." Maar hij kan niet in uw huis komen als u aan het schelden en vitten bent, of op zoek bent naar iemand anders zijn fouten. Wat zegt het Woord? "Jaagt naar vrede met allen en naar de heiliging, zonder welke niemand de Here zal zien." Hebr. 12:14

Zorg ervoor dat uw leven met Christus in God verborgen is, en u zult met de kostbaarste verzekering vervuld zijn, dat u een kind van de Hemel bent. Als u elke dag, elk uur en elke minuut opziet naar Christus, zult u proberen om Zijn karakter na te volgen; en wanneer u dan onder uw broeders en zusters komt, zult u niet klagen of anderen deprimeren, maar u zult zeggen: "Ik heb de Here lief; Ik ben zó blij dat Jezus voor mij stierf." Dan zult u in staat zijn over de hemel en de eeuwige beloning te spreken.

-RH Aug 14, 1888, ¶ 4, 7, 10

• ST 7-3-93, 11-14-92, 12-17-85; RH 11-29-87, 8-14-88, 9-20-92; YI 4-14-86; RC 170; 19MR 68-72; CG 549-551

Donderdag 21/1 (Vrede in de gemeente; Matt. 5:9, 23, 24;

Het machtige mes van de waarheid heeft mensen uit de wereld gesneden, en het ruwe, grove materiaal moet worden gehouwen, geschaafd en gepolijst, voor het hemelse gebouw. Zij die belijden Christus te volgen, zouden niet in dezelfde toestand mogen zijn als waarin zij vóór hun belijdenis verkeerden. De genade van Christus moet een prachtige verandering in het leven en karakter van zijn ontvanger bewerken; en als wij echte discipelen van Christus zijn, zal de wereld zien dat de goddelijke macht iets voor ons heeft gedaan; want terwijl wij in de wereld zijn, moeten wij niet van de wereld zijn. Wij moeten ons leven in overeenstemming brengen met Gods grote morele maatstaf. De morele wet zal ons op de laatste dag oordelen. Hoe ongepast is het voor ons anderen te bekritisieren, terwijl God zo'n groot werk aan ons moet verrichten voordat wij geschikt gemaakt zijn voor het hemels koninkrijk! Wordt Christus verheerlijkt wanneer wij ons overgeven aan verdachtmakingen, kwaadspreken, het kritisieren en veroordelen van onze broeders of zusters? Wij moeten juist bidden voor hen die in gebreke gebleven zijn. Wij moeten hen de volmaaktheid van Christus voorhouden, maar wij moeten onze broeders en vrienden niet beschuldigen of veroordelen. ...

De Here wil dat wij in de goddelijke dingen wijs worden, en dat wij gelovige gebeden zullen opzenden. Hij wenst dat wij in genade en in kennis van Zijn wil zullen opgroeien, zodat er eenheid onder Zijn volk zal zijn. En wat een invloed gaat er vanuit ten goede, wanneer broeders in harmonie met elkaar leven; maar wat een kwade invloed gaat er vanuit wanneer strijd en onenigheid heerst onder hen, die Gods waarheid belijden! Wij moeten in staat zijn onszelf te beheersen. Wij moeten gedisciplineerd zijn. Ouders moeten hun kinderen zelfbeheersing bijbrengen, zodat er harmonie in het huisgezin kan zijn. Uw gedrag thuis is grotendeels bepalend in ons oordeel of wij ons in een echt christelijk gezin bevinden. Woont de vrede van Christus in uw huis? Leidt u uzelf en uw kinderen op voor de hemelse hoven? Bent u en uw huisgezin in liefde met elkaar verbonden? Als wij eenheid in de kerk willen hebben, moeten wij het eerst in het huisgezin hebben; want de kerk is samengesteld uit gezinnen, en het humeur en de geestesgesteldheid die in de familiekring gezien wordt, vinden we terug in de gemeente. Een goedgeorganiseerd gezin heeft een krachtige invloed ten goede in de wereld. Als wij in het licht wandelen en onze kinderen in 'de vreze des Heren' opvoeden, zullen wij het licht van Gods heerlijkheid, dat van het gelaat van Christus schijnt, weerkaatsen. U kunt nooit weten hoe velen het licht, dat u rondom u verspreid heeft door uw goddelijke voorbeeld en invloed, hebben beantwoord. Maar dat zal duidelijk worden op de dag van de beloning.

-RH July 2, 1889, ¶ 4, 10

• RH 6-9-03, 4-1-02, 7-2-89; PUR 12-1-04; DA 310-313; PC 152-155; PH151 43-45; TDG 19

Vrijdag 22/1 (De Band van Vrede; Efeze 4:1 - 6

De wereld is tegen ons, de populaire kerken zijn tegen ons en spoedig zullen de wetten van het land tegen ons zijn. Als er ooit een tijd was waarin Gods volk zich zou moeten aansluiten, is het nu. God heeft ons speciale waarheden voor deze tijd toevertrouwd om aan de wereld bekend te maken. De laatste boodschap van genade wordt nu verkondigd. Het

gaat hier om mannen en vrouwen die in het oordeel zullen komen. Hoe zorgvuldig zouden we moeten zijn in elk woord en elke handeling om het Patroon nauwgezet te volgen, zodat ons voorbeeld andere mensen tot Christus mag leiden. Met welk een zorg zouden wij wegen moeten zoeken om de tegenwoordige waarheid aan hen op zo'n manier te brengen dat zij haar schoonheid en eenvoud mogen zien en ertoe gebracht worden haar te ontvangen. Als onze karakters van haar heiligende macht getuigen, zullen wij een voortdurend licht voor anderen zijn, - "een levende brief, kenbaar en leesbaar voor alle mensen" (2Cor 3:2). Wij kunnen ons nu niet veroorloven satan terrein te geven door onenigheid, tweedracht en strijd te koesteren.

Vóór Zijn kruisiging was de last van het laatste gebed van onze Redder, dat eenheid en liefde onder zijn discipelen zou bestaan. Met de ondraaglijke pijn van het kruis vóór Zich, was zijn bezorgdheid niet voor zichzelf, maar voor hen die Hij zou achterlaten om Zijn werk op de aarde voort te zetten. De zwaarste beproevingen stonden hen te wachten; maar Jezus zag dat het grootste gevaar voor hen zou liggen in een geest van bitterheid en afscheiding. Daarom bad Hij: - [Joh. 17:17-21 geciteerd].

Dat gebed van Christus omhelst al zijn aanhangers tot aan het einde van de tijd. Onze Redder voorzag de beproevingen en de gevaren voor Zijn volk. Hij kent de onenigheden en afscheidingen die Zijn kerk afleiden en verzwakken. Hij ziet op ons met meer interesse en intenser teder medeleven dan een aardse ouder op een eigenzinnig verwond kind ziet. Hij smeekt ons van Hem te leren. Hij nodigt ons uit Hem te vertrouwen. Hij smeekt ons onze harten te openen om Zijn liefde te ontvangen. Hij heeft ons plechtig beloofd onze helper te zijn...

De apostel maant zijn broeders de kracht van de waarheid, die hij hen had verkondigd, in hun leven te laten zien. Door zachtmoedigheid en vriendelijkheid, lankmoedigheid en liefde, moesten zij het karakter van Christus uitleven en de zegen van Zijn redding tonen. Er is slechts één lichaam, en één Geest, één Heer en één geloof. Als leden van het lichaam van Christus, worden alle gelovigen door dezelfde geest en hoop tot leven gebracht. Splittingsen in de kerk onteren de godsdienst van Christus voor de ogen van de wereld, en geven de vijanden van de waarheid de gelegenheid hun weg te rechtvaardigen. De raadgevingen van Paulus zijn niet alleen geschreven voor de kerk van zijn tijd. Het was Gods bedoeling dat zij uiteindelijk aan ons gericht zouden worden. Wat doen wij om de eenheid en vrede te bewaren?

-ST Jan 18, 1883, ¶ 3-6, 14

- Further study: Ps. 4:3, 119:165, Isa. 26:3, Rom. 8:6, Phil. 4:7.

Citaten uit de les: DA 330, 331; AA 84; Ev 102

====Les 5: 23-29 Januari : De vrucht van de Geest is geduld

Gezegend is de ervaring, hoe zwaar ook, die een nieuwe waarde geeft aan de steen, en maakt dat hij schijnt met levendige helderheid. -RH Mar 7, 1912, ¶ 6

Sabbat 23/1 (Volhard in het geloof; Hebreeën 10: 36)

Zullen wij zeggen dat wij misleid zijn over de leer van de spoedige komst van Christus? Zullen wij bekendmaken dat al ons spreken over zijn verschijning tevergeefs is geweest? Zullen wij zeggen dat al ons werk om een volk gereed te maken voor Zijn komst voor niets is geweest? Nooit. Wij mogen niet ongeduldig en geïrriteerd worden omdat het nog steeds uitblijft. Wij moeten geduldig wachten tot het werk van God is volbracht. (Jer. 31:33; Hebr. 10:23-25 aangehaald)

Wij moeten een kennis van de Schrift hebben, zodat wij de profetische lijnen kunnen volgen en de nauwkeurige vermeldingen begrijpen die gegeven zijn door de profeten en door Christus en de apostelen, en niet onwetend zullen zijn, maar in staat om te zien dat de dag nadert, opdat wij met meer ijver en inspanning elkaar zullen oproepen tot getrouwheid, godsvrucht en heiligheid. "Want indien wij opzettelijk zondigen, nadat wij tot erkentenis der waarheid gekomen zijn, blijft er geen offer voor de zonden meer over" (Heb 10:26). Hier is een zeer ernstige uitspraak, en een die dikwijls voorgehouden moet worden aan zielen, om hen het gevaar te tonen van het zich begeven in zonde nadat ze een kennis van de waarheid van God hebben ontvangen. Wij zouden mannen en vrouwen willen weerhouden van deze weg. Iedereen zou er goed aan doen om als hij verzocht wordt het rechte pad van gerechtigheid te verlaten, te bedenken dat wanneer diegenen die een kennis van de waarheid ontvangen hebben, afvallen, "opzettelijk zondigen", de wet van God overtreden ("want zonde

is wetteloosheid”) , - er voor hen geen offer voor de zonde meer over blijft. “Geeft dan uw vrijmoedigheid niet prijs, die een ruime vergelding heeft te wachten. Want gij hebt volharding nodig, om, de wil van God doende, te verkrijgen hetgeen beloofd is.” Want nog een korte, korte tijd, en Hij, die komt, zal er zijn en niet op Zich laten wachten” (vs 35-37).

Christus sprak herhaaldelijk over zijn wederkomst naar de aarde. Eens zei Hij: “Verwondert u hierover niet, want de ure komt, dat allen die in de graven zijn, naar Zijn stem zullen horen, en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel.” Joh 5:28-29 Er zijn meer dan achttienhonderd jaar voorbijgegaan sinds Hij, die sprak als nog nooit een mens gesproken heeft, deze woorden uitte. Hij, die niets dan waarheid kon uitspreken, uitte deze verklaring, die aangaf dat de tijd nabij was, maar de doden zijn nog steeds in hun graven. De stem van de Levengever heeft de slapende heiligen nog niet uit hun donkere gevangenis geroepen, maar wij hebben het geloof niet verloren omdat de voorspelde tijd nog niet gekomen is.

-RH July 31, 1888, ¶ 5, 6, 8

- ST 4-14-90; RH 11-24-04; 9T 285-287; AG 371; HP 125; Mar 52

Zondag 24/1 (Geduld is een eigenschap van God; Ex. 34:6 2Petr. 3:8, 9)

Toen het volk van Nineve zich voor God verootmoedigde, en Hem om genade smeekte, hoorde Hij hun geroep. “Toen God zag wat zij deden, hoe zij zich bekeerden van hun boze weg, berouwde het God over het kwaad dat Hij bedreigd had hun te zullen aandoen, en Hij deed het niet” (Jona 3:10).

Maar Jona liet zien dat hij de zielen in die verdorven stad van minder waarde achtte dan zijn reputatie. Hij was bang dat hij gezien zou worden als een valse profeet. Het medelijden dat door God geopenbaard werd naar het berouwvolle volk “mishaagde Jona ten zeerste en hij werd toornig”. “Heb ik dat niet gezegd,” zei hij tot de Here, “toen ik nog in mijn land was? Daarom heb ik het willen voorkomen door naar Tarsis te vluchten, want ik wist dat Gij een genadig en barmhartig God zijt, lankmoedig, groot van goedertierenheid en berouw hebbend over het kwaad” (Jona 4:1,2).

Onze God is een medelijden hebbende God. Hij behandelt de overtreders van zijn wet met lankmoedigheid en tedere genade. Maar toch kan de grote Heerser van het universum in onze tijd, nu mannen en vrouwen zo veel mogelijkheden hebben om bekend te raken met de goddelijke wet zoals die geopenbaard is in de Heilige Schrift, niet met tevredenheid zien op de verdorven steden, waar geweld en misdaad regeren. Indien de mensen in deze steden zich zouden bekeren, zoals de inwoners van Nineve, dan zouden veel meer boodschappen net als die van Jona gegeven worden.

God zegt nu over de ongehoorzamen: “Ook al zijn zij nutteloos in mijn grond, toch zal Ik geduldig met hen zijn zolang er een mogelijkheid is dat zij zich bekeren. Ik zal genade en vergeving schenken aan hen die ervoor zullen kiezen de rijen van de overtreder van mijn wet te verlaten en onder de met bloed bevleekte vlag van de Vorst Emmanuel te gaan staan. Maar het einde van mijn verdraagzaamheid met diegenen die volharden in ongehoorzaamheid komt snel dichterbij.”

De verdraagzaamheid van God is heel groot geweest, zo groot dat wij ons verwonderen, wanneer wij de voortdurende belediging van zijn heilige geboden overdenken. De Almachtige heeft Zichzelf ervan weerhouden op te treden. Maar Hij zal zeker opstaan om de goddelozen te straffen, die zo stoutmoedig de rechtvaardige eisen van de Tien Geboden weerstaan.

God staat de mensen een proeftijd toe, maar er is een punt waarop het goddelijke geduld uitgeput is en de oordelen van God zullen zeker volgen. De Here heeft veel geduld met mensen, en met steden, en geeft hen genadevolle waarschuwingen om hen te bewaren voor goddelijke toorn, maar er komt een tijd dat smekingen om genade niet meer gehoord zullen worden, en de opstandige persoon die voortgaat met het afwijzen van het licht der waarheid, zal uitgedelgd worden uit genade voor hemzelf en voor diegenen die anders door zijn voorbeeld zouden worden beïnvloed.

-RH Oct 18, 1906, ¶ 7-8, 13-14, 16, 19

- RH 2-3-03, 5-2-93; PK 270-278; Mar 92; TDG 187

Maandag 25/1 (Geduld gevraagd; Efeziërs 4:1, 2; Romeinen 14:1 en 15:1)

Een leven van dienstbaarheid is het zuiverste, edelste leven dat iemand kan leven. Door zo'n leven worden wij in verbinding gebracht met Hem, die het licht en het leven van de wereld is. Dienstbaarheid is een eer die aan de mens verleend wordt als een erfgenaam van de

hemel. Hij moet zijn vreugde vinden in oprechte, onzelfzuchtige pogingen om allen om hem heen te helpen en te zegenen.

De mogelijkheden voor onzelfzuchtig dienen zijn ontelbaar. Velen zijn er voor wie het leven een pijnlijke strijd is, zij voelen hun tekortkomingen, en ze zijn ellendig en ongelovig, zij denken dat ze niets hebben om dankbaar voor te zijn. Vriendelijke woorden, blikken vol medeleven, uitingen van waardering zouden voor vele worstelende en eenzame mensen zijn als een beker koud water voor een dorstige ziel. Een woord van medeleven, een vriendelijke daad, zouden lasten verlichten die zwaar drukken op vermoeide schouders. En elk woord of elke daad van onzelfzuchtige vriendelijkheid is een uitdrukking van de liefde van Christus voor het verloren menselijke geslacht.

“Wij, die sterk zijn, moeten de gevoeligheden der zwakken verdragen en niet onzelf behagen” (Rom 15:1). Geen enkele ziel die in Christus gelooft, ook al zou zijn geloof zwak zijn en zijn stappen onzeker, mag geminacht worden. Door alles wat wij voorhebben op iemand anders, zij het onderwijs, beschaving, christelijke opvoeding of godsdienstige ervaring, staan we in de schuld bij hen die minder bevoorrecht zijn en voor zover het in onze macht ligt moeten wij de handen van de zwakken versterken.

Engelen in heerlijkheid, die altijd het aangezicht van de Vader in de hemel zien, hebben vreugde in het bedienen van Zijn kleinen. Bevende zielen, die veel aanstootgevende karaktertrekken hebben, zijn hun bijzondere zorg. Engelen zijn altijd aanwezig waar ze het meeste nodig zijn, bij hen die de moeilijkste strijd met zichzelf hebben te strijden en wiens omgeving het meest ontmoedigend is.

Wij zullen persoonlijk verantwoordelijk gehouden worden voor het doen van één jota minder dan wij in staat zijn te doen. De Here meet precies elke mogelijkheid voor dienstbaarheid af. Met de ongebruikte bekwaamheden wordt net zo veel rekening gehouden als met de gebruikte. Wij zullen geoordeeld worden volgens wat we hadden moeten doen, maar niet volbrachten omdat we onze krachten niet gebruikten om God te verheerlijken. Zelfs als we onze zielen niet verliezen, zullen we in alle eeuwigheid de gevolgen beseffen van onze ongebruikte talenten.

Wanneer u uw deuren opent voor de behoeftige en lijdende kinderen van Christus, dan verwelkomt u ongeziene engelen. U nodigt het gezelschap van hemelse wezens uit. Zij brengen een heilige atmosfeer van vrede en vreugde. Zij komen met lof op hun lippen en een weerklink wordt in de hemel gehoord. Elke daad van genade veroorzaakt muziek daar. De Vader houdt vanuit Zijn troon de onzelfzuchtige werkers in het oog als Zijn kostbaarste schatten.

-ST Nov 25, 1903, ¶ 4-8

• YI 8-2-94; RH 5-14-01, 7-4-99, 12-13-06, 1-26-11; ST 10-20-98; PUR 4-10-02; 5T 243-248; DA 437-441

Dinsdag 26/1 (Geduld in het evangelie, 2 Timoteüs 4: 2; Markus 4: 26-29)

Predikanten die de Bijbelse waarheden voor deze tijd onderwijzen, brengen een boodschap van zeer ernstige aard bij de mensen, en zij moeten hun geest onderwerpen opdat zij het grootse thema van verlossing zouden begrijpen. Zij zouden moeten weten waarvan de mens verlost moet worden, en hoe hij moet worden teruggebracht naar het paradijs van God. De mens viel door ongehoorzaamheid, maar zal voortdurende ongehoorzaamheid hem aanvaardbaar maken voor God? Zal voortdurende overtreding hem een geschikte onderdaan van de hemel maken? Laat predikanten het woord van God prediken. “Ik betuig u nadrukkelijk voor God en Christus Jezus, die levenden en doden zal oordelen, met beroep zowel op zijn verschijning als op zijn koningschap: verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting” (2 Tim 4:1,2). Predikanten mogen niet de meningen van mensen prediken, geen geestige verhaaltjes vertellen of een toneelvoorstelling houden, niet zichzelf ten toon stellen, maar zij moeten als in de tegenwoordigheid van God en van de Here Jezus Christus het Woord prediken. Laten zij geen lichtzinnigheid in het dienstwerk brengen, maar laten zij het woord op zo’n manier brengen dat het een zeer ernstige indruk maakt op de toehoorders.

De getrouwe dienstknechten van de Here zullen acht slaan op het uitdrukkelijke bevel aan Timoteüs: “Dring erop aan gelegen of ongelegen” (2 Tim 4:2). Zij zullen gelegenheden grijpen bij hun afspraken, en ongelegenheden onderweg bij de mensen thuis, of bij gezinnen waar ze op bezoek gaan. Door persoonlijke inspanning zullen ze de waarheid met alle ernst op het geweten drukken, en met vurigheid van geest verklaren dat het de redding van de mens zal

uitwerken, als er acht op wordt geslagen, en zijn ondergang, als het wordt veronachtzaamd. Zij moeten niet alleen de mensen waarschuwen, maar wederleggen, bestraffen, bemoedigen met alle lankmoedigheid en onderrichting.

Vele, vele mogelijkheden worden onbenut gelaten, omdat de predikanten de gelegenheid als ongelegen beschouwen, maar zelfs onder onaantrekkelijke omstandigheden, kan de Here het woord der waarheid bevestigen in het geweten van de toehoorder. "Zaaï uw zaad in de morgen en laat uw hand tegen de avond niet rusten, want gij weet niet, of het ene gelukken zal of het andere, dan wel of beide tezamen goed zullen zijn" (Pred 11:6).

U moet, in de nederigheid van Jezus, het werk doen dat uw dienstwerk ten volle zal bewijzen. U moet een hartgrondige droefheid over zonde tonen, maar geen onheilige hartstocht openbaren in het bestraffen van het kwaad. Al uw inspanningen moeten gedaan worden met lankmoedigheid en onderrichting, en als u maar weinig resultaat van uw werk ziet, wees dan niet ontmoedigd. Deze ervaring zal de openbaring van lankmoedigheid en geduld vereisen. Blijf werken, wees voorzichtig, maak goed onderscheid, weet wanneer u moet spreken en wanneer u moet zwijgen.

-RH Sept 28, 1897, ¶ 8-10

- RH 9-6-92; ST 8-14-93; GW92 447-451

Woensdag 27/1 (Geduld heeft zijn grenzen; Genesis 6: 3; 1 Petrus 3: 20)

Hoewel er vele vervalsingen van geloof in de wereld zijn, is er een echt geloof, en het is dit geloof dat werkt door liefde en de ziel reinigt. God heeft in Zijn voorzienigheid Noach voorgesteld als een vertegenwoordiger van wat waar geloof kan doen. Het was de bedoeling van de Here dat Noach in zijn leven en zijn karakter een duidelijk voorbeeld zou geven aan de wereld voor de zondvloed van het gevolg van geloof in het woord van God. Hij wandelde niet in de vlam van zijn eigen vuur. Hij ontving al zijn onderscheidingsvermogen, al zijn macht, al zijn kracht, van de bron van al het licht, want hij bleef in verbinding met God. Omdat hij geloof in God had, omdat hij een man van gebed was, was hij een man van kracht. Hij stak zijn toorts aan bij het goddelijke altaar, zodat hij een licht voor de wereld kon zijn. Hij had een boodschap die hem door God was toevertrouwd. Er was in zijn dagen een vreselijke afval van God en Zijn wegen zodat haat voor Gods wet, minachting van waarheid en gerechtigheid, bijna wereldwijd was. De boosheid van de mensen was zeer groot, maar toch was er hoop voor hen als zij zich zouden bekeren van hun boosheid en de Here maakte Noach zijn boodschapper om aan de bewoners van de oude Wereld hun zonden bekend te maken en hen duidelijk te maken waarin zij de toorn van God hadden opgewekt. Hij vertelde hen wat God van plan was te doen in de wereld. Hij verkondigde hen het woord van God. "En de Here zeide: Mijn Geest zal niet altoos in de mens blijven." (Gen. 6: 3, 5,6, 8 verder)

De Here belooft een zegen voor diegenen die zijn geboden doen, en verklaart dat zij door de poorten in zullen gaan in de stad, en recht zullen hebben op de boom des levens. Maar wanneer God een gebod geeft, dan is het zijn bedoeling dat wij Hem zullen gehoorzamen. Onze omstandigheden, onze omgeving, onze financiële vooruitzichten, moeten daarbij geen rol spelen of als een excuus worden aangevoerd, want Hij zal kracht geven aan een ieder die er in oprechtheid aan begint om zijn woord te vervullen, omdat het God is die heeft gesproken.

De lankmoedige God verdroeg de bewoners van de Oude Wereld honderd twintig jaar lang, maar Zijn geduld, Zijn langdurige verdraagzaamheid, werd tot een excuus gemaakt voor onverschilligheid en onboetvaardigheid en tot misbruik van Zijn voorzienigheid. Geen enkele ziel wordt ooit door God verlaten, overgegeven aan zijn eigen wegen en handelen, verlaten door de hemel, zolang er nog de minste hoop is voor zijn verlossing. God volgt de mens met zijn smeekbeden, met waarschuwingen voor gevaar, met verzekeringen van mededogen, tot het vast staat dat verdere kansen en voorrechten helemaal tevergeefs zouden zijn. Het licht van Noach moest honderd twintig jaar lang schijnen te midden van de morele duisternis van een volk dat omsloten was door een zekere grens van jaren.

-ST Apr 18, 1895, ¶ 3, 11, 12

- RH 12-23-90; ST 4-25-95, 1-3-78

Donderdag 28/1 (Hoe geduld te ontwikkelen; Jacobus 1: 2-4)

Verzoeken komen tot alle kinderen van God. Jacobus schrijft: "Houdt het voor enkel vreugde, mijn broeders, wanneer gij in velerlei verzoeken valt, want gij weet, dat de beproefdheid van uw geloof volharding uitwerkt. Maar die volharding moet volkomen doorwerken, zodat gij volkomen en onberispelijk zijt en in niets te kort schiet" (Jak 1:2-4). Het

woord zegt niet dat wij het voor vreugde moeten houden wanneer wij vallen onder de druk der verzoeken, maar wanneer wij in de verzoeken vallen. Het is niet nodig dat wij vallen onder de verzoeken, want de verzoeking komt tot ons voor de beproeving van ons geloof. En de beproeving van ons geloof bewerkt volharding, geen geïrriteerdheid en geklaag. Indien wij ons vertrouwen in Jezus stellen, zal Hij ons te allen tijde bewaren, en onze kracht en bescherming zijn. Wij moeten kostbare lessen leren van onze beproevingen. Paulus zegt: "Wij roemen in de verdrukking, daar wij weten dat de verdrukking volharding uitwerkt (Rom. 5:3-5)

Wij, als een volk, zien uit naar de komst des Heren in de wolken des hemels, en hoe zorgvuldig zouden wij onze harten moeten onderzoeken opdat wij zouden weten of we in het geloof zijn of niet. Er lijkt een mist te zijn voor de ogen van velen, want zij kunnen de geestelijke dingen niet onderscheiden, en herkennen niet het werk van satan om hun zielen te vangen. Christenen moeten geen slaven van hartstocht zijn, zij moeten beheerst worden door de Geest van God. Maar velen worden tot speelbal van de vijand, omdat zij, wanneer de verzoeking komt, niet in Jezus rusten, maar zich door zorgen uit zijn armen werken en in hun verslagenheid al hun geloof en moed verliezen. Zij denken er niet aan dat Jezus hen in het verleden uit moeilijkheden heeft geholpen, dat zijn genade genoeg is voor de dagelijkse beproevingen en dat Hij kan helpen in de huidige moeilijkheid. Wij schieten tekort in onze kleine dagelijkse moeilijkheden en wij laten toe dat ze ons irriteren en verontrusten, wij vallen eronder, en zo maken wij struikelblokken voor onszelf en voor anderen. Maar zegeningen van het grootste belang moeten voortkomen uit het geduldig verdragen van deze dagelijkse irritaties, want wij moeten in kracht toenemen om grotere moeilijkheden te verdragen. Satan zal de zwaarste verzoeken op ons drukken en wij moeten leren om tot God te gaan in elke en iedere moeilijke omstandigheid, zoals een kind naar zijn ouders zou gaan...

Vat moed, verzochte ziel, want de Here kent hen die Hem toebehoren. (1 Kor. 10:13 aangehaald) Blijf spreken uit geloof, en de overwinning zal de uwe zijn, want "dit is de overwinning, die de wereld overwonnen heeft: ons geloof" (1Joh 5:4). Jezus heeft gezegd dat wij niet in de duisternis zouden moeten wandelen, maar het licht des levens zouden moeten hebben, en dat geloven wij. Wij moeten blijven spreken over het licht, blijven bidden en geloven en dan zal het licht over ons doorbreken, wanneer ons geloof is beproefd en volharding zijn volmaakte werk heeft gehad.

-RH May 19, 1891, ¶ 2, 4, 6

• ST 9-29-87, 8-20-96; RH 5-20-84, 3-7-12; BEcho 3-1-93; SW 4-28-08; 18MR 341-344; HS 133-136; GW92 438-442

Vrijdag 29/1 (Het is Tijd; Psalm 119: 126, 127; Prediker 8: 11-13)

Indien vaders en moeders de aanwijzingen hadden gevolgd die Christus heeft gegeven, dan zouden we nu niet lezen en horen van zonden en misdaden, die niet alleen door volwassenen, maar zelfs door jongeren en kinderen worden gepleegd. De kwalijke toestand van de maatschappij is er, omdat ouders deze onderrichting hebben veronachtzaamd, en nagelaten hebben hun kinderen op te voeden en te onderwijzen om de heilige geboden van God te respecteren en te eren...

De boze heeft de dingen zo geregeld zoals het zijn satanische majesteit uitkomt, zodat hij de wereld gevangen kan nemen. Er wordt met veel meer onverschilligheid naar misdaad gekeken dan vroeger, en de straf die staat voor de overtreding wordt niet uitgevoerd. Indien misdadigers zouden worden gestraft zoals het behoorde, dan zou dat een beteugeling zijn voor mannen die geen acht slaan op smeking en naar geen enkele waarschuwing luisteren. Daar God grote verdraagzaamheid aan de dag legt, zijn velen zo verhard dat zij denken dat het niet mogelijk is dat straf zeker zal vallen op de boosdoener. (Prediker 8:11). In plaats dat boze mensen verzacht zijn door het geduld en de verdraagzaamheid en de lankmoedigheid van God, zetten zij zichzelf aan tot meer hardnekkige weerstand. Daar zij niet bezocht worden met onmiddellijke vergelding, verachten zij de genade en de verdraagzaamheid van God.

Och, dat toch iedere levende leraar zowel in woord als in leer zou onderwijzen dat er grenzen zijn aan Gods lankmoedigheid. Velen hebben de grenzen van zijn verdraagzaamheid overschreden. De wereld moet opgewekt worden tot een gezonde vrees voor de Here God der heerschen. De tijd en eeuw waarin wij leven is er een van opvallende verdorvenheid, want velen veronachtzamen de voorschriften van de wet van God. Het gebod van God wordt met onverschilligheid behandeld, en de inwoners van de wereld naderen snel de grenzen van de

verdraagzaamheid van de genade van God. Spoedig zal God opstaan en zijn eer rechtvaardigen.

Wij leven in gevaarlijke tijden en omdat de wetteloosheid toeneemt, verkilt de liefde van velen. Zullen zij, die zeggen God lief te hebben, meegesleurd worden in de overheersende boosheid? Zullen zij verzocht worden om de wet van Jehova te negeren, en minder eerbied te geven aan het heilige gebod, omdat het getij van het kwaad zulk een sterke stroming tegen goedheid en gerechtigheid uitoefent? De ijver en liefde van Gods kinderen zou in verhouding moeten toenemen, naarmate zij zien dat de wet van Jehova terzijde wordt geschoven en als niet noodzakelijk wordt behandeld. Zij zouden moeten roepen: "Het is tijd voor de Here om te handelen, zij hebben uw wet verbroken. Daarom heb ik uw geboden lief, meer dan goud, ja dan fijn goud" (Psalm 119:126,127).

-RH May 2, 1893, ¶ 3-6

- RH 9-7-86, 5-2-93, 5-5-85, 8-14-00

Citaten uit de les : MB 10

Verdere studie: 3BC 1166

====Les 6: 30 januari-5 februari De vrucht van de Geest is vriendelijkheid

Laat de wet van vriendelijkheid op uw lippen zijn en de olie van genade in uw harten. Dit zal wonderbaarlijke resultaten voortbrengen. -AG 229

Sabbat 30/1 (Doet dan goedheid aan; Kolossenzen 3: 12)

Wij moeten ellende en berouw niet tegemoet treden met afkeuring, berisping, achterdocht, wantrouwen en jaloezie, net zoals de oudere broer als hij de berouwvolle verloren zoon ontmoet, maar wij moeten de afgedwaalde verwelkomen wanneer hij terugkeert naar zijn Vaders huis met hetzelfde mededogen en medeleven dat Jezus openbaarde naar ons, toen wij zijn vergevende liefde zochten. Hij trad de verloren mensheid met oneindige liefde tegemoet. Hij omsloot de stervende, afgedwaalde ziel in de armen van zijn genade, en verbond de zondige mens met zijn eigen goddelijke natuur, en adopteerde het kind van het menselijke geslacht in zijn eigen koninklijke familie. Hij toont u dit voorbeeld, en zegt: Ga en doe also. Wanneer mensen daders worden van de woorden en werken van Christus, wordt vreugde teweeggebracht in heel het ongevalen universum, en liederen van vreugde weerklinken door al de hemelse werelden...

Christus is onze Plaatsvervanger en Borg, Hij staat voor God in de plaats van het menselijke geslacht en hij wordt net zo geraakt als zijn zwakste volgeling wordt geraakt. Het medeleven van Christus is zodanig dat Hij geen onverschillige toeschouwer kan zijn van het lijden van zijn kinderen. Het hart van Hem, die zijn leven gaf voor de mensen, wordt geraakt door de kwetsuur, die, hoe klein ook, aan een van zijn volgelingen wordt gedaan door de geest geopenbaard in het woord of de daad van een ander. Laten wij eraan denken dat Christus het grote centrale hart is waar vandaan het levensbloed vloeit naar ieder deel van het grote lichaam van de mensheid. Hij is het hoofd vanwaar de zenuwen zich uitstrekken en zelfs reiken tot de kleinste en de meest veraf liggende delen van het lichaam. Wanneer een lid van het lichaam waarmee Christus zo geheimzinnig verbonden is lijdt, wordt de trilling van pijn door onze Verlosser gevoeld.

Zal de gemeente wakker worden? zullen haar leden tot medeleven met Christus komen, zodat zij Zijn tederheid voor alle schapen en lammeren in de kudde hebben? De Majesteit van de hemel ontledigde Zichzelf ten behoeve van hen, Hij kwam voor hen naar een wereld die helemaal verdord en ontsierd was door de vloek. Hij werkte dag en nacht om te onderwijzen, te verheffen, om een ondankbaar en ongehoorzaam volk tot eeuwige vreugde te brengen. Ten behoeve van hen werd Hij arm, opdat zij door zijn armoede rijk zouden mogen worden. Hij verloochende Zichzelf voor hen, Hij verdroeg ontbering voor hen, verachting, minachting, lijden en dood, voor hen nam Hij de gestalte van een dienstknecht aan. Christus is ons voorbeeld, zullen wij Hem nadoen? Zouden wij geen zorg moeten hebben voor Gods erfdeel? Zouden wij geen teder medeleven moeten koesteren voor de dwalenden, de verzochten en beproefden?

-RH Oct 16, 1894, ¶ 8, 10, 11

- PUR 12-15-04; 19MR 233-238; SD 83; AG 299

Zondag 31/1 (Het Voorbeeld van vriendelijkheid; Matteüs 5:43-48)

De kinderen van God zijn deelhebbers aan Zijn natuur. Het is niet de wereldse stand, noch geboorte, noch nationaliteit, noch godsdienstig voorrecht, dat bewijst dat wij leden zijn van het gezin van God, het is liefde, een liefde die heel de mensheid omvat. Zelfs zondaren wier harten niet geheel en al gesloten zijn voor de Geest van God, zullen reageren op vriendelijkheid. Hoewel zij haat voor haat geven, zullen ze ook liefde voor liefde geven. Maar het is alleen de Geest van God die liefde voor haat geeft. Vriendelijk zijn tegen de ondankbaren en de boosaardigen, goed doen zonder iets terug te verwachten, is het insigne van de koninklijke familie van de hemel, het zekere kenmerk waardoor de kinderen van de Hoogste hun hoge positie laten zien.

“Gij dan zult volmaakt zijn, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is.” Matteüs 5: 48. Het woord “dan” is een aanduiding van een conclusie, een gevolgtrekking van wat vooraf is gegaan. Jezus heeft de nooit falende liefde en genade van God beschreven voor zijn toehoorders, en Hij zegt hen dan volmaakt te zijn. Omdat uw hemelse Vader “goed is jegens de ondankbaren en de bozen” (Lucas 6: 35), omdat Hij zich heeft neergebogen om u op te heffen, daarom, zegt Jezus, kunt u als Hij worden in karakter, en zonder gebrek staan in de tegenwoordigheid van mensen en engelen...

God heeft ons liefgehad met onuitspreekbare liefde, en onze liefde voor Hem wordt opgewekt wanneer wij iets begrijpen van de lengte en breedte en diepte en hoogte van Zijn liefde die alle kennis te boven gaat. Door de openbaring van de aantrekkelijke lieflijkheid van Christus, door de kennis van Zijn liefde aan ons die tot uitdrukking kwam toen wij nog zondaren waren, smelt het koppige hart en wordt het onderworpen, en de zondaar wordt veranderd en wordt een kind van de hemel. God past geen dwingende maatregelen toe, liefde is het middel dat Hij gebruikt om zonde uit het hart te verwijderen. Daardoor verandert Hij trots in nederigheid, en vijandschap en ongeloof in liefde en geloof.

De wet is slechts een afschrift van het karakter van God. Aanschouw in uw hemelse Vader een volmaakte openbaring van de beginselen die het fundament zijn van Zijn regering.

God is liefde. Net als stralen licht van de zon, zo vloeien liefde en licht en vreugde van Hem uit naar al zijn schepselen. Het is Zijn natuur om te geven. Het uitstorten van onzelfzuchtige liefde is nu juist Zijn leven. Hij zegt ons volmaakt te zijn zoals Hij is, op dezelfde manier. Wij moeten middelpunten van licht en zegen zijn voor onze kleine cirkel, net zoals Hij dat is voor het universum. Wij hebben niets van onszelf, maar het licht van Zijn liefde schijnt op ons, en wij moeten zijn helderheid weerkaatsen. Wij mogen volmaakt zijn in ons gebied, zoals God volmaakt in het Zijne.

-MB 75-77

• RH 5-14-95, 7-4-99; ST 10-24-95; YI 11-8-94; MB 73-77; MH151 72-73; RC 72; MM 253-255

Maandag 1/2 (Goedheid voor een “dode hond”; 2 Samuel 9: 1-13)

De vrucht van de Geest is liefde, blijdschap en vrede. Onenigheid en strijd zijn het werk van satan en de vrucht van zonde. Indien wij als een volk liefde en vrede willen genieten, moeten wij al onze zonden wegdoen, wij moeten in harmonie met God komen en dan zullen wij met elkaar in harmonie zijn. Laat een ieder zichzelf afvragen: Bezit ik de bekoorlijkheid van liefde? Heb ik geleerd om lankmoedig te zijn en vriendelijk? Talenten, geleerdheid en welbespraaktheid zullen, zonder deze hemelse eigenschap, net zo betekenisloos zijn als schallend koper of een rinkelende cimbaal. Het is jammer dat deze kostbare schat van zo weinig waarde wordt geacht en zo weinig wordt gezocht door velen die het geloof belijden!

Paulus schrijft aan de Kolossenzen: “Doet dan aan, als door God uitverkoren heiligen en geliefde, innerlijke ontferming, goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld. Verdraagt elkander en vergeeft elkander...” (Kol. 3:12-15, 17).

Het feit dat wij zoveel verplicht zijn aan Christus, plaatst ons onder de heiligste verplichting tot diegenen voor wie Hij stierf om hen te verlossen. Wij moeten aan hen hetzelfde medeleven betonen, hetzelfde tedere medelijden en onzelfzuchtige liefde, die Christus aan ons getoond heeft. Zelfzuchtige ambitie, verlangen naar de hoogste plaats, zullen sterven wanneer Christus bezit neemt van de afhankelijkheden.

Onze Heiland leerde zijn discipelen bidden: “Vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren” (Mat 6:12). Er wordt hier een grote zegen gevraagd onder voorwaarden. Wij vragen dat de genade van God naar ons toe gemeten mag worden naar de mate van genade die wij aan anderen geven. Christus verklaart dat dit de regel is hoe de Here

ons zal behandelen: "Want indien gij de mensen hun overtredingen vergeeft, zal uw hemelse Vader ook u vergeven; maar indien gij de mensen niet vergeeft, zal ook uw Vader uw overtredingen niet vergeven" (vs 14,15). Wonderbaarlijke voorwaarden! Maar hoe weinig worden zij begrepen of in acht genomen. Een van de meest voorkomende zonden, en een die vergezeld wordt door de meest schadelijke gevolgen, is het zich overgeven aan een onverzoenlijke geest. Hoe velen koesteren vijandschap en wraakzucht, en buigen zich dan voor God en vragen om vergeven te worden gelijk zij vergeven. Zij kunnen toch geen waar begrip van het belang van dit gebed hebben, anders zouden zij het niet in hun mond durven te nemen. Wij zijn ieder uur en iedere dag afhankelijk van de vergevende genade van God, hoe kunnen wij dan bitterheid en boosheid vasthouden naar onze medezondaren! Indien christenen, in heel hun dagelijkse wandel, de beginselen zouden uitdragen van dit gebed, wat zou er dan een gezegende verandering tot stand komen in de gemeente en in de wereld! Dit zou het meest overtuigende getuigenis zijn dat gegeven kan worden van de werkelijkheid van Bijbelse godsdienst.

-ST Feb 1, 1883, ¶ 8-11

- DA 310-313; PP 712-716; RC 72; LHU 313

Dinsdag 2/2 (Vriendelijke woorden; Efeziërs 4: 32)

Wij zij kinderen van de hemelse Koning, leden van het koninklijk gezin, erfgenamen van God en mede-erfgenamen met Christus. De woningen die Jezus gereed maakt, zullen alleen zij ontvangen die waarachtig zijn, die zuiver zijn, die Zijn woorden liefhebben en gehoorzamen. In de woningen hierboven zullen we samenkomen om nooit meer uit elkaar te gaan. Wij zullen elkaar kennen in ons hemelse thuis. Maar als wij eeuwig geluk willen genieten, moeten we thuis in het gezin godsdienst ontwikkelen, want het huisgezin moet het centrum van de zuiverste en meest verheven genegenheid zijn. Vrede, harmonie, genegenheid en blijdschap moeten iedere dag met volharding gekoesterd worden, tot deze kostbare dingen in de harten blijven van hen die het gezin vormen. De plant van liefde moet zorgvuldig gevoed worden, anders zal hij sterven. Elk goed beginsel moet gekoesterd worden als wij willen dat het opbloeit in de ziel...

Er is behoefte aan gebed, aan waar geloof, aan geduldige, onvermoeibare inspanning om te strijden tegen elke boze aanleg, zodat zelfs onze gedachten tot onderwerping aan Christus worden gebracht. Dat wat het karakter lieflijk maakt in het gezin is dat wat het lieflijk maakt in de hemelse woningen. De mate van uw christen zijn wordt gemeten door het karakter van uw gezinsleven. De genade van Christus stelt zijn bezitters in staat om van het gezin een plaats te maken vol vrede en rust... God verlangt van u dat u zichzelf geheel aan Hem wijdt en Zijn karakter vertegenwoordigt in de huiselijke kring...

Onze woorden en handelingen in het gezin zijn getuigen van ons ware karakter, en zij worden opgeschreven in de boeken des hemels. De dagelijkse handelingen van het leven onthullen de mate en vorm van uw gezindheid en karakter. Waar een gebrek is aan godsdienst in het gezin, daar is een belijdenis van geloof waardeloos. Laat er daarom geen enkel onvriendelijk woord uit de mond komen van diegenen die deel zijn van het gezin. Maak de atmosfeer welriekend met tedere aandacht voor anderen. Alleen zij zullen de hemel binnengaan die in de genadetijd een karakter hebben gevormd dat een hemelse invloed uitademt. De heilige in de hemel moet eerst een heilige zijn op aarde. De manier van spreken, het karakter van onze daden, vormen ons en dat wat wij beoefenen in onze omgang met anderen in dit leven, gaat met ons mee het graf in en zal onveranderd zijn wanneer wij uit het graf komen. Velen misleiden zichzelf door te denken dat het karakter veranderd zal worden bij de komst van Christus, maar er zal geen verandering van hart zijn bij Zijn verschijning. Wij moeten hier berouw hebben over onze karaktergebreken en door de genade van Christus moeten wij ze overwinnen terwijl er nog genadetijd is. Dit is de plaats om geschikt gemaakt te worden voor het gezin hierboven.

-ST Nov 14, 1892, ¶ 4, 5, 8

- 18MR 2-6; MB 113-116; FLB 267; Mar 228; TDG 83; ML 235; OHC 237-238; UL 106; TMK 186

Woensdag 3/2 (Wederkerige Vriendelijkheid; Lukas 6: 38)

Geeft en u zal gegeven worden: een goede, gedrukte, geschudde, overlopende maat zal men in uw schoot geven. Want met de maat, waarmee gij meet, zal u wedergemeten worden. Lucas 6: 38.

Zij die hun leven toewijden aan dienstwerk van Christus, kennen de betekenis van ware blijdschap. Hun belangstelling en hun gebeden reiken tot ver buiten zichzelf. Zij groeien zelf terwijl zij anderen proberen te helpen. Zij worden vertrouwd met de grootste plannen, de meest opwekkende bewegingen en zij kunnen niet anders dan groeien wanneer zij zich in het goddelijke kanaal van licht en zegen plaatsen. Zij die zo zijn, ontvangen wijsheid uit de hemel. Zij worden steeds meer met Christus vereenzelvigd in al Zijn plannen. Er is geen kans op geestelijke stilstand. Zelfzuchtig streven en zelfzucht worden bestraft door voortdurende aanraking met de aangrijpende belangen, de verheven bedoelingen, die horen bij hoge en heilige activiteiten.

Hemelse wezens wachten erop om samen te werken met menselijke instrumenten, zodat zij aan de wereld bekend kunnen maken wat mensen kunnen worden en wat zij, door hun invloed, kunnen bereiken voor het redden van zielen die op het punt staan verloren te gaan. Iemand die werkelijk bekeerd is, zal zo met de liefde van God vervuld zijn dat hij ernaar zal verlangen om de vreugde die hij zelf bezit met anderen te delen.

De Here verlangt van Zijn gemeente dat zij in de wereld de schoonheid van heiligheid laten zien. Zij moet de kracht van de christelijke godsdienst aan de dag leggen. De hemel moet weerspiegeld worden in het karakter van de Christen. Het lied van dankbaarheid en lof moet gehoord worden door hen die in duisternis zijn. Wij moeten voor de goede boodschap van het evangelie, voor haar beloften en verzekeringen, onze dankbaarheid uiten door te trachten goed te doen aan anderen. Het doen van dit werk zal stralen van hemelse gerechtigheid brengen bij de vermoeide, verslagen, lijdende zielen. Het is als een bron, die geopend wordt voor de vermoeide, dorstige reiziger. Bij ieder werk van genade, elk werk van liefde, zijn engelen van God aanwezig.

Het is het werk van Christus om ons voorbeeld te zijn. Hij ging rond, steeds het goede doende. In de tempel en in de synagogen, in de straten van de steden, op de markt en in de werkplaats, bij de zee en in de heuvels, predikte Hij het evangelie en genas de zieken. Zijn leven was een leven van onzelfzuchtig dienen, en dat moet ons studieboek zijn. Zijn zachte, medelijdende liefde bestraft onze zelfzucht en harteloosheid.

Waar Christus ook ging, Hij verspreidde zegeningen op Zijn pad. Hoe velen van hen die zeggen in Hem te geloven, hebben deze lessen van vriendelijkheid, teder medelijden en onzelfzuchtige liefde geleerd? Luister naar zijn stem wanneer Hij spreekt tot de zwakken, de vermoeiden, de hulpelozen: "Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven." Matt. 11: 28. Er was geen vermoeidheid van Zijn geduld, geen beteugeling van Zijn liefde.

-LHU 275

- PUR 11-14-07; LHU 275; AG 151; OHC 197

Donderdag 4/2 (Bekleed u met goedheid; Kolossenzen 3:12-14)

U zou God voor uzelf moeten zoeken met geheel uw hart, opdat het geloof dat u hebt een werkend geloof zal zijn – een geloof dat echt is – een geloof dat werkt door liefde en de ziel reinigt. Door de genade van Christus zult u besliste pogingen ondernemen om alle koude, ruwe, scherpe, onbeleefde gewoonten en manieren, te overwinnen. Deze onchristelijke eigenschappen zullen duidelijk gezien worden zoals ze zijn, wanneer u het Voorbeeld ziet, want het is door op Jezus te zien, door over Jezus te spreken, door Jezus te overdenken dat u het aanstootgevende karakter zult zien van de zonde, van zelfzucht of hardheid van hart en dat u juist dat zult doen wat God van u vraagt en dat u nog niet hebt gedaan. U zult alles van het eigen-ik wegdoen, eigendunk, eigenliefde, eigenwaarde, afgunst, boze vermoedens, jaloezie en u zult bidden dat de Heilige Geest in uw harten komt en bij u blijft. Wanneer u dan ziet en smaakt dat de Here goed is, zult u hongeren en dorsten naar meer van de Heilige Geest en u zult uw wil, uw weg, uw plannen en ideeën volledig aan God overgeven en u zult de weg des heren bewaren. Uw woorden en houding moeten voorzichtig zijn.

.. Jezus leefde niet om Zichzelf te behagen. Hij gaf Zichzelf over als een levend, verterend, brandoffer ten goede van anderen. Hij kwam om iedereen met wie Hij in contact kwam te verheffen, te veredelen en blij te maken. Zij die Christus aannemen zullen alles wegdoen wat onbeleefd, scherp en ruw is en zullen het aangename, het vriendelijke openbaren wat in Jezus was, want Christus woont in het hart door geloof. Christus was het licht dat in het duister schijnt en zijn volgelingen moeten ook het licht van de wereld zijn. Zij moeten hun fakkels aansteken bij het goddelijke altaar. Het karakter dat geheiligd is door de waarheid voegt de volmaakte glans toe.

Christus is ons voorbeeld, maar tenzij wij op Hem zien, tenzij wij over zijn karakter nadenken, zullen wij zijn karakter niet in het dagelijkse leven weerspiegelen. Hij was zachtmoedig en nederig van geest. Hij deed nooit een onbeschaafde daad, Hij sprak nooit een onbeleefd woord. De Here is niet blij met onze botte, harde, onverschillige manieren naar anderen. Al deze zelfzucht moet uitgedelgd worden uit onze karakters en wij moeten het juk van Christus dragen. Dan zullen wij arbeiders worden samen met God, en zullen geschikt gemaakt worden voor het gezelschap van hemelse engelen. Wij moeten in de wereld zijn, maar niet van de wereld. Wij moeten vertegenwoordigers van Jezus Christus zijn. Net zoals de Heer van Leven en Heerlijkheid naar onze aarde kwam om de Vader te vertegenwoordigen, zo moeten wij naar de wereld gaan en Jezus vertegenwoordigen. Hij zegt: "Ik heilig Mijzelf voor hen, opdat ook zij geheiligd mogen zijn in waarheid. Uw woord is de waarheid" (Joh 17:19-20). Wij moeten dus bekend worden met het woord van God.

-YI Jan 3, 1895, ¶ 3, 5, 6

- BEcho 12-15-93

Vrijdag 5/2 (Een Bedehuis; Genesis 18:19)

God moet in het gezin aanbeden worden. Maar in te veel gevallen wordt het gezamenlijke gebed veronachtzaamd. Ouders denken dat ze niet een paar minuten over hebben om hun kinderen bij hen samen te brengen en dank te brengen aan God voor Zijn overvloedige gunstbewijzen – voor het gezegende zonlicht en de regenbuien, die het groen laten opbloeien, en voor de bescherming van heilige engelen. Zij hebben geen tijd voor goddelijke hulp en leiding en voor de blijvende tegenwoordigheid van Jezus in het huisgezin.

Als er ooit een tijd was dat ieder huis een gebedshuis zou moeten zijn, is het nu. Net zoals de patriarchen van weleer, zouden zij die God liefhebben een altaar moeten oprichten voor zijn aanbeding, waar zij hun tent ook opslaan. De vader moet als priester van het gezin, het morgen- en avondoffer brengen, terwijl de vrouw en kinderen zich verenigen in gebed en lofzang. In het gezin waar God zo wordt vereerd, zal Jezus graag verblijven.

Vriendelijkheid en geduld zouden in elk christelijk gezin moeten heersen. Liefde zou moeten worden getoond in het handelen. Het moet overvloeien in elke omgang in het gezin, en zich openbaren in attente vriendelijkheid, in zachtaardige, onzelfzuchtige beleefdheid. Vanuit een werelds perspectief is geld macht, maar vanuit een christelijk perspectief is liefde macht. Rijkdom is vaak een invloed die bederft en vernietigt, geweld is sterk om te kwetsen, maar zuivere liefde heeft bijzondere daadkracht. Het voorkomt onenigheid en ellende, en het brengt de zuiverste vreugde. Het geeft verstandelijke en geestelijke kracht, en waarheid en goedheid zijn haar eigenschappen.

Er zijn gezinnen waar gerechtigheid overheerst, gezinnen waar God aanbeden wordt en waar zuivere liefde heerst. Vanuit deze gezinnen stijgen morgen- en avondgebeden op tot God als zoete wierook, en zijn barmhartigheden en zegeningen dalen neer op de smekelingen als de dauw in de ochtend. De kinderen die naar buiten gaan uit zulke gezinnen dragen de invloed daarvan met zich mee, en zijn veel minder geneigd om aan verzoeking toe te geven.

Een goed geordend christelijk huisgezin is een krachtig argument ten gunste van de echtheid van het christelijke geloof – een argument dat de ongelovige niet kan weerleggen. Iedereen kan zien dat er een invloed aan het werk is in het gezin die de kinderen beïnvloedt en dat de God van Abraham met hen is. Indien de gezinnen van belijdende christenen de juiste godsdienstige vorm hadden, dan zouden zij werkelijk het "licht van de wereld" zijn. De God van de hemel spreekt tot iedere getrouwe ouder in de woorden die tot Abraham werden gesproken: "Ik heb hem gekend, opdat hij gebieden zou, dat zijn zonen en zijn huis na hem de weg des Heren zouden bewaren door gerechtigheid en recht te doen" (Gen 18:19).

-BEcho Dec 15, 1893, ¶ 4-8

- ST 8-7-84; 5T 333-336; HP 213; FLB 278

Citaten uit de les: PP 713; 9T 189

Verdere studie: AH 37, 107

====Les 7: 6 - 12 februari: De vrucht van de Geest is goedheid

De zuivere godsdienst van Jezus is de fontein waaruit stromen van liefdadigheid, liefde, en opoffering komen. - SD 271

Sabbat 6/2 (Het Karakter van Christus vertegenwoordigen; Efeziërs 2:10)

De enige hoop van de zondaar is om geheel op Jezus Christus te vertrouwen. "Alles wat niet uit geloof komt is zonde" (Romeinen 14:23). Onze aanvaarding bij God is alleen zeker door Zijn geliefde Zoon, en de goede werken zijn slechts het resultaat van de werking van zijn zondevergevende liefde.

Het zijn niet onze verdiensten, en wij hebben niets op onze rekening voor onze goede werken waarmee wij een aandeel kunnen opeisen in de verlossing van onze ziel. De redding is Gods vrije gave aan de gelovige, die aan hem gegeven wordt alleen ter wille van Christus. ...

Maar hebben goede werken dan geen waarde? Wordt de zondaar, die dagelijks ongestraft zondigt, met dezelfde gunst door God benaderd als de zondaar die door geloof in Christus vanuit zijn integriteit probeert te werken? De Heilige Schrift antwoordt: "Want zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen." (Efeziërs 2:10). In zijn goddelijke beschikking, door Zijn genade, heeft de Heer bevolen dat goede werken beloond zullen worden. Wij worden alleen door Christus' verdienste aanvaard; en barmhartige daden, daden van liefdadigheid, die wij doen, zijn de vruchten van het geloof; en zij worden een zegen voor ons; want de mens wordt beloond naar zijn werken.

De Heer heeft ons verzocht om dichterbij Hem te komen en Hij zal dichterbij ons komen; en door dicht bij Hem te komen, ontvangen wij de genade om die werken te doen die door Hem zullen worden beloond. De beloning, de hemelse glorie, die aan de overwinnaars wordt geschonken, zal evenredig zijn aan de mate waarin zij het karakter van Christus aan de wereld hebben getoond. "Wie karig zaait, zal ook karig oogsten, en wie mildelijk zaait, zal ook mildelijk oogsten." (2 Korintiërs 9:6); God zij dank dat het ons voorrecht is om in de wereld het zaad te zaaien dat in eeuwigheid zal worden geoogst. De kroon van het leven zal fonkelend of dof zijn, glinsterend met vele sterren of met weinig edelstenen verlicht, naar gelang de weg die wij hebben bewandeld. Van dag tot dag zullen wij een goed fundament kunnen opbouwen voor de komende tijd. Door zelfverloochening, door het uitoefenen van de zedingsgeest, door zoveel mogelijk goede werken in ons leven op te hopen, door te streven het karakter van Christus zo te vertegenwoordigen, dat wij vele zielen voor de waarheid zullen winnen, zullen wij respect voor de beloning hebben. Het is aan ons om in het licht te wandelen, om het meeste te halen uit elke kans en voorrecht, en om te groeien in de genade en kennis van onze Heer Jezus Christus. Zodoende zullen wij de werken van Christus doen en onze schat in de hemel zeker stellen.

-RH Jan 29, 1895, ¶ 3-5

- SW 7-9-03; RH 1-29-95, 7-8-09; 5-10-06; TDG 68; AG 331

Zondag 7/2 (God is Goed; Exodus 33:19)

De schepping van werelden en het mysterie van het evangelie hebben één doel, om aan alle geschapen intelligente wezens door de natuur en door Christus, de heerlijkheid van het goddelijke karakter te openbaren. Door de prachtige vertoning van zijn liefde in het geven van "*zijn eniggeboren Zoon, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.* (Johannes 3:16)" de glorie van God geopenbaard wordt aan het verloren mensdom en aan intelligente wezens van andere werelden. De Heer van hemel en aarde openbaarde zijn glorie aan Mozes, toen hij zijn gebed aan Jehova offerde ten behoeve van afgoddienende Israëel, en pleitte, "Doe mij toch uw heerlijkheid zien" (Exodus 33:18) En de Heer zei: "Ik zal mijn luister aan u doen voorbijgaan en de naam des HEREN voor u uitroepen: Ik zal genadig zijn, wie Ik genadig ben, en Mij ontfermen, over wie Ik Mij ontferm." [Exodus 33:18,19; 34:5 - 7] Mozes werd verborgen in de spleten van de rots toen de glorie van de Heer aan hem werd geopenbaard, en het is wanneer wij in Christus verborgen zijn dat wij een beetje van de majesteit en de liefde van God kunnen aanschouwen. ...

Het is het voorrecht van elke volgeling van Christus om de glorie van God te aanschouwen, om zijn goedheid te begrijpen, en te weten dat hij een God van oneindige genade en liefde is. Jezus, heeft gezegd: "Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt." (Johannes 17:3) Jezus

kwam de Vader openbaren, om zijn glorie aan de mensenkinderen te laten zien. Niemand werd uitgesloten van de voorrechten van het evangelie. Jezus, verlaagde zich vanuit oneindige grootheid, van onbeschrijflijke glorie, en bekleedde zich met de menselijke natuur en aan hem die dergelijke heerlijkheid gekend had, die aan een dergelijk vernedering had ondergaan, leek de rang en de kaste en onderscheidingen van de menselijke maatschappij onbelangrijk en onwaardig. De roem van de groten der aarde had geen invloed op zijn geest. Christus kwam om de mens van de vreselijke macht van de vijand te bevrijden, en aan hem die een dergelijk grote missie moest uitvoeren, leken armoede en vernedering, ongemak en blaam onbelangrijk. Als iemand naar Christus kwam in de mening dat de Verlosser een tijdelijk koninkrijk kwam vestigen en onderscheidingen kwam uitdelen aan degenen die Zijn missie steunden, zei Jezus: "De vossen hebben holen en de vogelen des hemels nesten, maar de Zoon des mensen heeft geen plaats om het hoofd neer te leggen" (Matteüs 8:20; Lukas 9:58). Jezus, schiep de werelden; want "zonder dit [het Woord] is geen ding geworden, dat geworden is. In het Woord was leven en het leven was het licht der mensen. en het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet gegrepen. Hij was in de wereld, en de wereld is door Hem geworden, en de wereld heeft Hem niet gekend. Hij kwam tot het zijne, en de zijnen hebben Hem niet aangenomen" (Johannes 1:3-5,10-11)

-ST Apr 25, 1892, ¶ 2, 4

- RH 8-15-93; 4-2-89, 6-11-89, 11-3-96; ST 9-3-02, 6-27-95; YI 10-17-95; AG 322

Maandag 8/2 (Allen hebben gezondigd; Romeinen 3:12 - 20)

Johannes zegt: "de zonde is wetteloosheid.." (1 Johannes 3:4). Paulus zegt: "want wet doet zonde kennen" (Romeinen 3:20). "Van de begeerlijkheid zou ik niet geweten hebben, indien de wet niet zeide: gij zult niet begeren" "Ik heb eertijds geleefd zonder wet; toen echter het gebod kwam, begon de zonde te leven, maar ik begon te sterven" (Romeinen 7:7-11 en verder).

Jezus kwam ter wereld omdat het menselijke ras ter dood veroordeeld was door hun overtredingen. Zijn werk was om hen terug te brengen naar trouw aan de wet van God, die zoals Paul verklaart: "heilig, en rechtvaardig, en goed is." Hij onderhield de geboden van zijn Vader. Zij die door berouw en gehoorzaamheid hun waardering getuigen voor de redding die hij kwam brengen, zal het werk van de Geest op hun harten tonen. En de test is het leven. "Zo zult gij hen dan aan hun vruchten kennen" (Matheus 7:20) Johannes zegt: "Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet" (1 Johannes 2:4) ...

Niemand die heilig zegt te zijn, is werkelijk heilig. Zij die als heilig in de boeken van de hemel worden geregistreerd, zijn daar niet van bewust, en zijn de laatsten om over hun eigen goedheid op te scheppen. Geen een van de profeten en apostelen heeft ooit beweerd heilig te zijn, zelfs Daniel, Paulus, of Johannes niet. De rechtvaardigen maken nooit zulk een aanspraak. Hoe meer zij de gelijkenis met Christus benaderen, hoe meer zij het verschil met hem betreuren; omdat hun geweten gevoelig is, zien zij zonde zoals God het ziet. Zij hebben een verheven mening over God en van het grote verlossingsplan; en hun harten, nederig onder het gevoel van hun eigen onwaardigheid, zijn levend door de eer om als leden van het koningshuis te worden gerekend, zonen en dochters van de Eeuwige Koning.

Zij die van de wet van God houden, kunnen niet een zijn in aanbidding of in de geest met vastberaden overtreders van die wet, die vervuld zijn met bitterheid en boosaardigheid wanneer aan hen de duidelijk geopenbaarde waarheden van de Bijbel worden onderwezen.

Het enige veilige standpunt, dat elk van ons kan innemen, is om onszelf als zondaars te beschouwen, dagelijks in nood van Gods genade. Genade door het verzoenende bloed van Christus is onze enige dekmantel. Maar laten wij het Farizeïsme mijden. Wanneer het hem het best uitkomt, kan de satan als een engel des licht verschijnen. Maar hij toont aan mensen, niet de volgzaamheid en de nederigheid van de Christelijke godsdienst, maar hun eigen goede daden en prachtige indrukken. Wij kunnen zijn soortgelijke verleidingen slechts met het Woord van God tegemoet treden. Zij die de waarheid hebben zoals het in dat Heilige Woord wordt geopenbaard, moeten stevig staan op het platform van de waarheid en vertrouwen op "Er staat geschreven." De vraag die elk van ons moet stellen is: "Ben ik mezelf aan het verheerlijken, of ben ik God en Zijn genade aan het verheerlijken, strevend naar redding door Christus alleen? "

-ST Feb 26, 1885, ¶ 2-3, 10-12

- ST 3-20-01; RH 6-28-92

Dinsdag 9/2 (Gods Wet en Goedheid. Romeinen 7:7-12)

De wet van God, zoals die in het Heilige Schrift wordt gegeven, is breed in zijn vereisten. Elk principe is heilig, rechtvaardig, en goed. De wet legt mensen onder een verplichting tot God; het bereikt de gedachten en het gevoel; en het zal overtuiging van zonde veroorzaken in iedereen die zich bewust is van het overtreden van deze eisen. Als de wet alleen betrekking heeft op de uiterlijke daad, dan zouden de mensen niet schuldig zijn in hun verkeerde gedachten, begeerten, en bedoelingen. Maar de wet vereist dat de ziel zelf zuiver en het verstand heilig is, zodat de gedachten en het gevoel in overeenstemming met de norm van liefde en oprechtheid kunnen zijn.

In Zijn onderwijzing, toonde Christus hoe verreichend de principes van de wet, die vanaf de Sinaï gesproken werd, zijn. Hij maakte een levende toepassing van die wet, waarvan de principes voor altijd de grote norm van gerechtigheid blijven, - de norm waardoor allen op die grote dag beoordeeld zullen worden, en de boeken geopend zullen worden. ...

Wanneer de Geest van God de volle betekenis van de wet aan de mens openbaart, vindt er een verandering in zijn hart plaats. De betrouwbare beschrijving van zijn werkelijke conditie door Nathan, de profeet, maakte David bewust van zijn eigen zonden, en hielp hem ze opzij te zetten. Hij accepteerde gedwee het advies en werd nederig voor God. Hij zei: "De wet des HEREN is volmaakt, zij verkwikt de ziel" (Psalmen 19:7-14 en verder)

Paulus getuigt over de wet: "Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde [zonde is in de mens, niet in de wet]? Volstrekt niet! Ja, ik zou de zonde niet hebben leren kennen, tenzij door de wet;...." (Romeinen 7:7-11 en verder)

Er is geen veiligheid noch rust noch rechtvaardiging in de overtreding van de wet. De mens kan niet hopen zich onschuldig te bevinden vóór God, en in vrede met Hem door de verdiensten van Christus, terwijl hij in zonde verdergaat. Hij moet ophouden de wet te overtreden en loyaal en trouw worden. Wanneer de zondaar in de grote morele spiegel kijkt, ziet hij de tekorten van zijn karakter. Hij ziet zichzelf zoals hij echt is, bevlekt, vervuild, en veroordeeld. Maar hij weet dat de wet in geen geval de schuld kan verwijderen of genade geven aan de overtreder. Hij moet verder dan dit gaan. De wet is slechts de schoolmeester om hem naar Christus te brengen. Hij moet naar zijn zonedragende Verlosser kijken. En wanneer Christus aan het kruis van Calvarie aan hem geopenbaard wordt, stervend onder het gewicht van de zonden van de gehele wereld, toont de Heilige Geest hem de houding van God tegenover iedereen wie zich van overtredingen bekeert. "*Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe*" (Johannes 3:16).

-RH Apr 5, 1898, ¶ 1-4, 6

- RH 8-9-98, 4-1-90, 9-11-00, 7-25-99, 3-8-70;

Woensdag 10/2 (Wandelen in goedheid; Jeremia 13:23)

Kansen en voorrechten zijn aan u verleend; hoe heb je gebruik gemaakt van deze goede gaven aan u toevertrouwd door onze liefdevolle hemelse Vader? Hebt u van uzelf een zegen gemaakt voor de mensen rondom u? Hebt u gedaan wat u kon om hen gelukkig te maken en te winnen voor Christus?

Dit alles is een deel van uw opgedragen werk. God vraagt ook van elk van ons om zichzelf te onderwerpen, niet toe te geven aan mateloosheid of eetlust, en om karakters te vormen die de test van het Oordeel kunnen doorstaan en met ons mee kunnen gaan in het toekomstige leven. Om ons in dit werk te begeleiden, heeft Hij ons Zijn wet gegeven, die grote norm van recht, die zich zal bewijzen als een lamp voor onze voeten en een licht op ons pad ... Laat ons gedenken dat karakter geen toeval is, maar dag na dag gevormd wordt ten goede of ten kwade. Grote belangen hangen af van dit werk van karaktervorming; want de resultaten zijn verreichend. Wij zijn bouwers voor tijd en voor eeuwigheid. Weinigen beseffen de macht der gewoonte. Inspiratie vraagt: "Kan een Ethiopiër zijn huid veranderen, of een panter zijn vlekken?" en voegt eraan toe: "Dan zoudt gij ook in staat zijn goed te doen, gij, die gewend zijt kwaad te doen" (Jeremia 13:23). Dit is een plechtige bewering, die ons aan het denken zou moeten zetten. Maar er is troost en bemoediging in de gedachte, dat als de slechte gewoonten zo sterk kunnen zijn, dat het bijna onmogelijk is om in de juiste richting te keren, dan is de macht van goede gewoonten even sterk. De resultaten van het werk van iedere dag, of de tendens ons op een hoger niveau te brengen op de schaal van morele waarde of ons naar beneden te duwen naar ondergang, worden beïnvloed door de dagen die eraan zijn voorafgegaan. Nederlaag vandaag bereidt de weg voor om morgen een nog grotere nederlaag

te ondergaan; overwinning vandaag verzekert voor morgen een gemakkelijker overwinning. Hoe zorgvuldig zouden wij dan moeten zijn om erop toe te zien dat de gewoonten en de karakters die wij vormen, correct en deugdzaam zijn, gevormd volgens het Goddelijk Model.

Jonge vrienden, blijf weg van alle kwaad. Ga dat pad niet op. Want daar is geen vrede of geluk. Verleidingen kunnen u in vele betoverende manieren belagen, om u van de weg van rechtschapenheid te verleiden; maar wees op uw hoede. De kwade engelen, hangen als een donkere wolk, rondom de slechte en laaghartige. Zij binden hen, lichaam en ziel, met stevige kettingen, die door niets anders dan de genade Gods, losgemaakt kunnen worden. Kijk naar de bleke, ziekelijke gezichten van uw jonge metgezellen die op het verkeerde pad zijn beland. Hun wrede praktijken kunnen in hun verwilderd gezichten worden gelezen, en in hun bevende, wankelende gang. De slechte gewoonten hebben hun zo gebrandmerkt, dat zij dat merk tot in hun graf zullen dragen. Zij kunnen bekeren, en hun fysieke en mentale conditie verbeteren, en God zal vergeven, maar de sporen van de zonde zullen blijven.

-ST Jan 1, 1885, ¶ 3-6

- ST 7-29-89; SC 30-34; FLB 133

Donderdag 11/2 (Uitgedrukte Goedheid; Matteüs 25:41 - 46; Efeziërs 2:10; Titus 2:14)

God heeft voor iedereen een doel. "God echter, die rijk is aan erbarming, heeft, om zijn grote liefde, waarmede Hij ons heeft liefgehad, ons, hoewel wij dood waren door de overtredingen mede levend gemaakt met Christus, – door genade zijt gij behouden –, en heeft ons mede opgewekt en ons mede een plaats gegeven in de hemelse gewesten, in Christus Jezus; om in de komende eeuwen de overweldigende rijkdom zijner genade te tonen naar (zijn) goedertierenheid over ons in Christus Jezus. Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme. Want zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen" (Efeziërs 2:4-10). Deze woorden tonen ons wat wij zouden kunnen worden door ernaar te streven om Gods plannen te vervullen. De rechtvaardigheid en de genade werden door Christus' s offer verzoend. Aan het kruis kwamen Genade en Waarheid samen; De oprechtheid en de Vrede omhelsden elkaar (Psalm 85:10). Door het offer van Christus, steekt Genade zijn hand uit, de mens aanbiedend van zijn onrechtvaardigheid te worden gereinigd. Aldus werd het eeuwige plan van God vervuld. De mens kan de grote gave van verlossing aanvaarden, en zijn wil in overeenstemming brengen met Gods wil.

Tussen de onheilige mens, en God, de belichaming van heiligheid, kan er geen kameraadschap zijn. De profeet Habakuk verklaart dat God "te rein van ogen zijt om het kwaad te zien, en die het onrecht niet kunt aanschouwen," (Habakuk 1:13) Maar Christus "die Zich voor ons heeft gegeven om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid, en voor Zich te reinigen een eigen volk, volijverig in goede werken" (Titus 2:14). Christus is de zondedragers. Hij draagt de onrechtvaardigheid van iedereen, die zich bekeert en gelooft, iedereen, die Zijn mantel van gerechtigheid accepteert. Ter wille van ons wordt de Onschuldige schuldig bevonden, terwijl door Zijn verdiensten de schuldigen onschuldig worden bevonden. Bekeerde zondaars kunnen " met de rechte kennis van Zijn wil vervuld (moogt) worden, in alle wijsheid en geestelijk inzicht; (Kolossenzen 1:9 -11 geciteerd), met bekentenis en bekering, zal Hij nader tot u komen met genade en vergeving. Wij hebben alles aan de Heer te danken. Hij is de bewerker van onze verlossing. Terwijl u uw zaligheid bewerkt met vrees en beven, "want God is het, die om Zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt" (Filippenzen 2:13).

-ST May 14, 1902, ¶ 4, 10-12

- RH 7-8-09, 5-10-06, 1-29-95

Vrijdag 12/2 (Toegewijde Kanalen; Matteüs 28:19)

Wij moeten geheiligde kanalen zijn, waardoor het hemelse leven naar anderen moet vloeien. De Heilige Geest moet de gehele kerk bezielen en doordringen, terwijl Hij harten zuivert en repareert. Zij die met Christus begraven zijn in de doop, moeten tot nieuw leven herrijzen, om zo een levende vertegenwoordiging van het leven van Christus te geven. De taak is ons opgelegd: "Gaaf dan henen, maakt al de volken tot mijn discipelen en doopt hen in de naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb: En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld." (Matheus

28: 19,20) U bent aangewezen tot het werk van het bekendmaken van het evangelie van verlossing. De perfectie van de hemel moet uw kracht zijn.

Het is niet alleen door de waarheid te prediken, niet alleen door literatuur uit te delen, dat wij voor God moeten getuigen. Gedenk dat een christelijk leven het krachtigste argument is dat ten gunste van christendom kan worden aangedragen, en dat een goedkoop christelijk karakter meer schade op aarde kan veroorzaken, dan het karakter van een niet-gelovige. Niet alle geschreven boeken kunnen het doel van een heilig leven dienen. De mensen zullen meer geloven wat de kerk gelooft, dan wat de predikant preekt. Te vaak wordt de invloed van de preek die van de preekstoel wordt gepredikt, tegengesproken door de preek in het leven van hen die voorstanders van waarheid beweren te zijn. Het is het doel van God om Zich door Zijn volk voor de wereld te verheerlijken. Hij verwacht van hen die de naam van Christus dragen om Hem in gedachte, woord, en daad te vertegenwoordigen. Hun gedachten moeten zuiver zijn, en hun woorden edel en opbouwend, zodat de mensen in hun omgeving naar de Verlosser getrokken worden. De godsdienst van Christus moet worden verweven met alles wat zij doen en zeggen. Elk van hun zakentransacties moet doortrokken zijn met de geur van de aanwezigheid van God.

Ieder die de stad van God zal binnengaan, moet tijdens zijn aardse leven Christus in zijn betrekkingen uitdragen. Dit is wat hen tot de boodschappers van Christus, Zijn getuigen maakt. Zij moeten een duidelijke, uitgesproken getuigenis voeren, tegen alle kwade praktijken, de zondaars wijzende op het Lam van God, die de zonde van de wereld wegneemt. Aan iedereen die Hem ontvangt, heeft Hij het recht gegeven kinderen van God te worden. Wedergeboorte is de enige weg waardoor wij de stad van God kunnen ingaan. ... Het nieuwe leven, dat mannen en vrouwen de gelijkenis van Christus geeft, moet worden geleefd.

-9T 20-21, 23

- ST 8-16-05; 9T 19-25

Verdere studie: 9T 21; MH 470

===Les 8: 13 - 19 februari De vrucht van de Geest is trouw

Om staande te blijven bij verdediging van de waarheid en gerechtigheid wanneer de meerderheid ons in de steek laat, en om de oorlogen van de Heer te strijden, wanneer kampioenen zeldzaam zijn, zal dit onze test worden. -RH Jan 11, 1887, ¶ 2

Sabbat 13/2 (Versterkt door de beloften; Galaten 6,9)

Degenen, die nauw met God verbonden zijn, zijn niet rijk in de dingen van dit leven; soms worden ze hard op proef gesteld en bedroefd. Jozef werd belasterd en lastig gevallen omdat hij zijn integriteit en deugdzaamheid bewaarde. David, de uitgekozen boodschapper van God, werd opgejaagd als een prooi door zijn slechte vijanden. Daniël werd in de leeuwenkuil gegooid, omdat hij rechtschapen en onverzettelijk was in zijn trouw aan God. Job werd beroofd van zijn aardse bezittingen en werd aan zo'n lichamelijk lijden onderworpen dat hij werd verafschuwd door zijn familie en vrienden, toch heeft hij zijn integriteit en vertrouwen in God bewaard. Jeremia zou de woorden die God in zijn mond heeft gelegd spreken, en zijn aanklagend getuigenis heeft de koning en prinses zo woedend gemaakt, dat hij in een modderput werd gegooid. Stefanus werd gestenigd, omdat hij wou preken over Christus en Zijn kruisiging. Paulus werd gevangen genomen, geslagen met een stok, gestenigd en uiteindelijk ter dood gebracht, omdat hij een trouw boodschapper was, die het evangelie aan heidenen heeft gebracht. De geliefde Johannes werd verbannen naar de Patmos eilanden "voor het woord van God en het getuigenis van Jezus Christus"

Deze voorbeelden van menselijke vastberadenheid, met de macht van goddelijke kracht, zijn een getuigenis voor de wereld van de betrouwbaarheid van de Gods beloften – van Zijn blijvende aanwezigheid en ondersteunende genade. Als de wereld naar deze nederige mensen kijkt kan het de morele waarde van het zijn met God niet ontdekken. Het is een werk van geloof om kalm te rusten in God, in het donkerste uur van verzoeking en door de storm heen en weer geslingerd, te voelen dat onze Vader aan het roer staat. Alleen het oog van geloof kan voorbij de dingen van tijd en gevoel kijken en de eeuwige rijkdommen op waarde te schatten.

De grote legeraanvoerder verovert natiën en schudt de legers van de halve wereld, maar hij sterft uit teleurstelling en in ballingschap. De filosoof die zwerft door het universum, overal

de manifestaties van Gods kracht zoekend en genietend van de harmonie, slaagt er vaak niet in, in deze verbazingwekkende wonderen de Hand, die hen allen gevormd heeft, te zien. "Maar de mens met al zijn praal houdt geen stand; hij is gelijk aan de beesten, die vergaan" (Psalm 49:13). Geen hoop op heerlijke onsterfelijkheid verlicht de toekomst van Gods vijanden. Maar die helden van geloof hebben de belofte van een erfenis van groter waarde dan alle aardse rijkdom, een erfenis die de verlangens van de ziel verzadigt. Zij mogen in deze wereld onbekend en onerkend zijn, maar zij zijn ingeschreven als burgers in de boeken van de hemel.

-LHU 328

- ST 7-9-96, 7-13-88; SW 5-8-06; 10MR 371-374; GW15 16-19; AG 280; RC 357

Zondag 14/2 (God is trouw; Psalm 89:8)

Wij zouden ons in een toestand moeten bevinden waarin wij mogen geloven dat God meer voor ons wil doen dan wij kunnen vragen of denken. Met de sleutel van geloof mogen wij de voorraadkamer van God openen. Dus waarom zouden wij geen gelovige christenen zijn in plaats van twijfelaars? Geloof zal ons in staat stellen om het medeleven van Jezus te tonen in een grotere mate dan wanneer wij blijven twijfelen.... Het is ons voorrecht om bij het licht te komen, in Gods aanwezigheid. Wij moeten naar Hem komen om onze zonden te belijden en geloven dat wij zullen gereinigd worden van alle ongerechtigheid. De apostel zegt: "Maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkander; en het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde. Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons te reinigen van alle ongerechtigheid" 1Johannes1,6.9.

Wij zouden dagelijks moeten groeien in geloof om te groeien tot de volle wasdom in Jezus Christus. Wij zouden moeten geloven dat God antwoord wil geven op onze gebeden en niet op gevoelens vertrouwen. We horen te zeggen: 'mijn sombere gevoelens zijn geen bewijs dat God mij niet hoort. Ik wil niet opgeven vanwege deze trieste emoties, want "geloof is de zekerheid der dingen, die men hoopt, en het bewijs der dingen, die men niet ziet" (Hebreeën 11:1). De regenboog van belofte omringt de troon van God. Ik kom bij de troon, maak gebruik van Gods trouwheid en koester het geloof dat werkt door liefde en de ziel reinigt.' Wij geloven niet omdat wij voelen of zien dat God ons hoort. Wij moeten vertrouwen om Gods belofte. Wij gaan ervan uit dat God zal doen wat Hij heeft gezegd te zullen doen en de zegeningen die wij gevraagd hebben, zullen naar ons toe komen wanneer wij ze het meest nodig hebben. Elke bede gaat naar Gods hart wanneer wij Hem in geloof benaderen. Wij hebben weinig geloof. Wij zouden naar onze hemelse Vader moeten kijken, die ons wil meer helpen dan aardse ouders hun kind. Waarom vertrouwen wij Hem niet? "Hij, die zelfs zijn eigen Zoon niet gespaard, maar voor ons allen overgegeven heeft, ons met Hem ook niet alle dingen schenken?" (Rom 8:32). Ik wens dat de lichtstralen die schijnen van Gods woord, vrije doorgang zullen vinden naar onze harten; en dan zullen we troost vinden. Jezus zegt: "Zie ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij" (Openb 3:20). Christus nodigt ons uit om de deur van onze harten te openen om het vuil op te ruimen en de Heiland binnen te laten. Zullen we de obstakels, die de deur blokkeren, wegdoen, en Jezus het eerst, laatst en best in alles laten maken?

-ST May 7, 1896, ¶ 3, 4

- AUCR 8-1-00; RH 4-21-85; ML 327

Maandag 15/2 (Trouw: een teken van het einde; Lucas18,8)

De woorden van Jezus, gericht aan zijn generatie, zouden bekeken moeten worden met verdriet en ontzag. Hij vroeg: "Doch als de Zoon des mensen komt, zal Hij dan het geloof vinden op aarde?" (Lukas 18:8). Jezus keek door de eeuwen heen en met een profetische oog markeerde Hij het conflict tussen de tegenwerkende principes van waarheid en dwaling. Hij zag hoe echte christelijkheid bijna uitgedoofd zou zijn in de wereld, zo dat Hij bij Zijn wederkomst een de toestand van de maatschappij zou aantreffen die zou zijn als die voor de zondevoed. De wereld hield zich bezig met amusement en feesten, theatervoorstellingen en de bevrediging van begeerten. Onmatigheid in elke mate zou bestaan en zelfs de kerken zouden in moreel verval geraken en de Bijbel verwaarloosd en ontheiligd...

De maatschappij bevindt zich nu in een morele toestand van verval, en deze situatie wordt nog erger tot de naties net zo wetteloos worden, net zo corrupt als de aardbewoners van de wereld voor de zondvloed. De degradatie die we tegenwoordig in de wereld vinden, is voor het

overgrote deel te wijten aan het feit dat de Bijbel geen leidende invloed meer heeft op de manier van denken van de mens. Het is modieus geworden om te twijfelen. De wet van God is nietig verklaard door degenen die in de heilige dienst staan en wat kun je verwachten van degenen die naar hun kunstige verdraaiingen en leugens hebben geluisterd? Wat kan verwacht worden van de jeugd, die onder invloed zijn gekomen van degenen die de wet van de God der heerschers ter zijde schuiven en de Heilige Israëls hebben veracht? Het is geen wonder dat de Bijbel amper nog wordt bestudeerd...

De christelijke hoop is als een anker voor de ziel, zo zeker en standvastig en het gaat door het voorhangsel in de plaats waar onze voorganger Christus binnen gegaan is. Wij hebben een individueel werk te doen, om ons voor te bereiden op de grote gebeurtenissen die ons te wachten staan. De jeugd zou God ernstiger moeten zoeken. De storm komt en we moeten klaar staan voor zijn uitbarsting, door berouw te hebben voor God en geloof in onze Heer Jezus Christus. De Heer zal opstaan om de aarde geweldig te schudden. Wij zullen overal ellende zien. Duizenden schepen zullen vergaan in de diepte van de zee. Vliegtuigen zullen neerstorten en miljoenen levens worden opgeofferd. Vuur zal onverwachts uitbreken en geen menselijke poging zal het kunnen blussen. De paleizen van de wereld zullen verdwijnen in de woede van de vlammen. De spoorweg ongelukken zullen vaker gebeuren; verwarring, botsingen, en dood zonder een moment van waarschuwing zullen voorkomen op de grote reisroutes. Het einde nadert, beproeving is nabij. O, laat ons God zoeken nu Hij nog te vinden is, roep Hem tot Gij nabij is! De profeet zegt: "Zoek de Here, alle ontmoedigen des lands, Gij die de ordening volbrengt; zoekt gerechtigheid, zoekt ootmoed, misschien zult gij geborgen worden op de dag van de toorn des Heren" Sefanja 2,3

-ST Apr 21, 1890, ¶ 1, 2, 11

• RH 5-6-90, 12-13-87, 12-29-96; PUR 7-2-08; ST 5-26-81; PP 101-103; 18MR 87-88; 1SM 15-17; 5T 230-232

Dinsdag 16/2 (Voorbeelden van trouw; Hebreeën 11)

"Wie in zeer weinig getrouw is, is ook in veel getrouw; en wie in zeer weinig onrechtvaardig is, is ook in veel onrechtvaardig" (Lukas 16:10). Degenen die als overwinnaars in de stad van God zullen binnen gaan, zullen horen de woorden van lof: "Wel gedaan gij goede en getrouwe slaaf, over weinig zijt gij getrouw geweest, over veel zal ik u stellen: ga in tot het feest van uw heer" (Mat 25:23). Een sterk, uitgebalanceerd, symmetrisch karakter wordt gebouwd door de volledige en trouwe vervulling van plicht. Josef had een smetteloos karakter, en omdat hij getrouw was in kleine zaken, werd aan hem de zaken van een hele natie toevertrouwd. Daniël is een ander voorbeeld van integriteit, omdat hij zo trouw was dat zelfs zijn vijanden geen enkele fout konden vinden in de vervulling van zijn plichten. Zij verklaarden: "Wij zullen tegen deze Daniël geen enkele grond voor een aanklacht vinden, tenzij wij iets tegen hem vinden in de dienst van zijn God" (Daniel 6:6). Het geheim van Daniëls kracht lag in zijn nauwgezette aandacht voor dat wat de wereld van weinig belang noemt. Hij werd drie keer per dag in gebed en dankzegging aangetroffen en hij was in dezelfde mate toegewijd aan zijn plichten voor de koning. Het is deze bewuste attentie welke de wereld veracht, wat een karakter sterk en evenwichtig maakt.

Door toe te geven aan kleine buitensporigheden worden mensen zorgeloos in het omgaan met geld en wordt verkwisting een gewoonte, terwijl zelfverloochening in kleine zaken leidt tot zelfverloochening in grote zaken. Als momenten zorgvuldig worden gepland en verstandig benut, worden uren niet verspilld. Als kleine aangelegenheden worden verbeterd, worden grote aangelegenheden niet verzuimd. Als beperkte talenten worden benut, zal grotere bruikbaarheid volgen; en door continu geduld te oefenen in goed doen, zult u kracht krijgen om goed te doen en geduldig te zijn. Ons werk zal niet opgemerkt worden door de mens, en geen gezag zal gegeven worden aan een trouwe ziel; maar God merkt de serieuze dienaar op en geeft wijsheid om groter werk te doen. Het is trouwheid in kleine dingen die een mens groot maakt in Gods ogen.

...Petrus zegt: "Schraagt om deze reden, met betoon van alle ijver door uw geloof de deugd, door de deugd de kennis." Een deugdzaam karakter gaat voor alle andere talenten. Het zaaien van wilde haver zal gevolgd zijn door de oogst van zelfde soort. "God laat niet met Zich spotten. Want wat een mens zaait, zal hij ook oogsten" Gal.6,7.

In deze gevaarlijke tijden, wanneer een schijngodzaligheid populair is in de wereld en een geloofbelijdenis modieus is, zullen slechts enkelen de weg van zelfverloochening en het kruis

onderscheiden. "Waak en bid" is het bevel van Hem die de verzoeking heeft verdragen in ons belang. Jezus kent onze verleidingen, want hij heeft geworsteld met onze vijand.

-ST May 25, 1891, ¶ 1-3, 5

- RH 1-7-90

Woensdag 17/2 (Trouw zijn in het dagelijks leven; Lucas 16:10)

Het geloof in de spoedige wederkomst van de Mensenzoon op de wolken der hemels, zal de ware christen niet nalatig en zorgeloos maken ten aanzien van de gewone dingen van het leven. De wachtenden, die uitkijken naar de spoedige verschijning van Jezus, zullen niet luiëren, maar ijverig zijn in zaken. Hun werk zal niet zorgeloos en oneerlijk, maar met getrouwheid, vaardigheid en volmaaktheid worden gedaan. Degene die zichzelf vleien dat zorgeloze onoplettendheid voor de dingen van dit leven een bewijs is van hun spiritualiteit en dat zij afgezonderd van de wereld zijn, bevinden zich in een grote misleiding. Hun geloofswaardigheid, trouwheid, en integriteit worden getoetst en bewezen in tijdelijke dingen. Als zij trouw zijn in het kleinste dan zullen ze trouw zijn in het grootste....

Een eerlijk mens, volgens de maatstaven van Jezus, is degene die onbuigzaam zijn integriteit zal openbaren. Misleidende gewichten en valse weegschalen, waardoor velen de vooruitgang van hun eigen belang in de wereld zoeken te vinden, zijn een gruwel in Gods ogen. Toch zijn er velen die beweren dat zij de geboden Gods bewaren, die handelen met valse gewichten en oneerlijke weegschalen. Wanneer een man in werkelijkheid verbonden is met God en zijn wet waarlijk bewaart, zal zijn leven dat feit in alles openbaren; want al zijn daden zullen in overeenstemming zijn met de leer van Jezus. Hij zal zijn eer niet verkopen voor winst. Zijn principes zijn gebouwd op het vaste fundament, en zijn leiding in wereldse zaken is een kopie van zijn principes. Vaste integriteit schijnt voort als goud tussen het vuil en het onzuivere van de wereld. Misleiding, valsheid en ontrouwheid zijn bedekt en verborgen voor het gezicht van de mens, maar niet voor Gods gezicht. De engelen van God, die de karakterontwikkeling bewaken en de morele waarde wegen, houden de rekening in de boeken van hemel bij over de kleine transacties die het karakter onthullen. Als een werknemer onrechtvaardig is in de dagelijkse roeping van het leven, ontrouw is en zijn werk geringschat, zal de wereld niet onjuist oordelen als zijn norm in religie overeenstemt met zijn standaard in zaken.

"Wie in zeer weinig getrouw is, is ook in veel getrouw. En wie in zeer weinig onrechtvaardig is, is ook in veel onrechtvaardig." Het is niet de grootte van de zaak, die het eerlijk of oneerlijk maakt. Hoe een men handelt met zijn medemens, zo handelt hij met God....

Jezus zei: "Een goede boom kan geen slechte vruchten dragen, of een slechte boom goede vruchten dragen. Iedere boom, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen. Zo zult gij hen dan aan hun vruchten kennen" Matteüs 7;18.19. De daden van 's mensen leven, zijn de vruchten die hij draagt. Als hij ontrouw en oneerlijk is in tijdelijke zaken, brengt hij vruchten van dorens en distels voort; hij zal ontrouw zijn in zijn geloofsleven en hij zal God beroven in tienden en gaven.

-4T 309-311

- YI 9-20-94; RH 12-16-84, 3-4-80; ST 11-25-86; 4T 308-313; RC 272; PH043 16-17; MYP 229-232; OHC 227; TMK 331; TDG 161;

Donderdag 18/2 (Trouw tot het einde; Matteüs 25:1-13;24;44-50)

De belangrijke toekomst is voor ons. Om de beproevingen en verzoeken tegemoet te treden en de verplichtingen te doen, zal groot geloof, energie en doorzetting van ons eisen. Maar we mogen glorieus overwinnen; want degene die niet waakt, bidt, of gelooft, zal verleid worden door de listen van de vijand. De hele hemel is geïnteresseerd in ons welzijn, en wacht op ons beroep op zijn wijsheid en kracht. Noch kwaadaardige mensen, noch slechte geesten kunnen het werk van God hinderen of zijn aanwezigheid van zijn volk uitsluiten, als het, met onderworpen, berouwvolle harten, zijn zonden belijdt en wegdoet, en in geloof aanspraak maakt op zijn beloften. ... Wij zullen de victorie niet behalen door aantal, maar door volledige overgave van onze ziel aan Jezus. Wij gaan voorwaarts in zijn kracht, vertrouwend op de almachtige God van Israël.

In de tijd van verzoeking die voor ons ligt, wordt Gods belofte van veiligheid verbonden met degenen, die het woord van zijn geduld hebben bewaard. Als u hebt toegestemd met de voorwaarde van Gods woord, zal Jezus in de storm een toevlucht zijn voor u. Hij zal tegen zijn getrouwen zeggen: "Kom, mijn volk, ga in uw binnenkamers, en sluit uw deuren achter u;

verberg u een korte tijd, tot de gramschap over is" (Jesaja 26:20). De toorn van de Leeuw van Juda wordt zo vreselijk voor de tegenstanders van zijn genade, maar aan de gehoorzamen en trouwe, zal Hij het Lam van God zijn. De wolkkolom zal terreur en wraak spreken tegen de overtreders van zijn Wet, maar verlossing, licht en genade aan degene die zijn geboden bewaard hebben. De sterke Hand die de rebellen slaat, zal sterk zijn om de getrouwen te verlossen. Elke gelovige zal zeker en vast bijeengebracht worden. [Matteüs 24:31]

Broeders aan wie de waarheid van Gods woord geopenbaard is, wat voor rol zult u spelen in deze betekenisvolle tijd van de eindtaferelen van de wereldgeschiedenis? Beseft u deze ernstige realiteit? Ben u zich bewust van het grote werk van voorbereiding dat gaande is in hemel en op aarde? Laat allen die het licht ontvangen hebben, degene die het voorrecht hadden om de profetieën te lezen en horen, acht slaan op en de dingen bewaren die erin zijn geschreven, "want de tijd is nabij". Laat geen een van u het wagen, te heulen met zonde of in een lethargische toestand te blijven van stomme onverschilligheid. Laat niet het lot van uw ziel van onzekerheid afhangen. Voor uzelf moet u weten dat u volledig aan de kant van de Heer staat. Laat het onderzoek voortgaan met een oprecht hart en vrezende lippen. Wie zal in staat zijn om staande te blijven? Hebt u, in de waardevolle uren van genade aan u gegeven, al het beste materiaal voor het bouwen van uw karakter ingezet? Bent u uw ziel aan het zuiveren van alle smet? Hebt u het licht gevolgd? Zijn uw daden in overeenstemming met uw belijdenis van geloof?

-RH Jan 11, 1887, ¶ 21-23

- HM 11-1-93

Vrijdag 19/2 (Veilig In Zijn Handen; Matheus 24:12, 13)

"En omdat de wetsverachting toeneemt, zal de liefde van de meesten verkillen." (Matteüs 24:12). De hele atmosfeer is vergiftigd door de zonde. Spoedig zal Gods volk beproefd worden door onrechtvaardige rechtszaken en het grote deel van degenen die nu waarachtig lijken te zijn, zullen van inferieur metaal blijken te zijn. In plaats van gesterkt te zijn en bevestigd door tegenstand, bedreigingen en misbruik, zullen zij laf de kant van de tegenstanders kiezen. De belofte is: Want wie Mij eren, zal Ik eren" (1 Sam 2:30). Moeten we minder verbonden zijn met Gods wet, omdat de wereld in zijn geheel heeft gepoogd het te laten verdwijnen?

Nu al zijn de oordelen van God aanwezig in het land, zoals blijkt uit stormen, in overstromingen, in orkanen, in aardbevingen, in gevaren veroorzaakt op land en op zee.

De grote Ik Ben spreekt tegen degenen die zijn wet teniet doen. Wanneer Gods wraak over de wereld wordt uitgestort, wie is dan in staat staande te blijven? Nu is de tijd voor Gods volk om trouw te blijven aan principes. Wanneer de religie van Christus het meest veracht wordt, wanneer zijn wet het meest verguisd wordt, dan moet ons vuur het heetst zijn en onze moed het grootst.

Om staande te blijven bij de verdediging van de waarheid en gerechtigheid, wanneer de meerderheid ons in de steek laat in de strijd van de Heer, wanneer kampioenen zeldzaam geworden zijn, zal dit onze test zijn. In die tijd moeten we warmte vergaren uit de kilte van anderen, moed uit hun lafheid, en trouw uit hun verraad. De natie zal aan de kant staan van de grote rebellenleider. ...

Wij staan aan de vooravond van grote en plechtige gebeurtenissen. Profetie wordt snel vervuld. De Heer staat voor de deur. Spoedig zal een periode van overweldigende interesse zijn voor al het leven. De tegenstellingen uit het verleden leven weer op. Nieuwe conflicten zullen oplaaien. De taferelen die zich ontfouwen in de wereld, zullen onvoorstelbaar zijn. Satan is aan het werk door menselijke instrumenten. Zij die grote pogingen doen om de wet te veranderen en proberen een wet vast te leggen die de eerste dag van de week dwingend oplegt, realiseren zich slechts zeer ten dele wat het resultaat zal zijn. Een crisis staat voor de deur. ...

Broeders, het is nu geen tijd voor rouwen en klagen, geen tijd om toe te geven aan twijfel en ongeloof. Jezus is voor ons niet een Redder in Jozefs nieuwe graf, gesloten door een grote steen, en verzegeld met het Romeinse zegel. We hebben een verrezen Redder. Hij is de Koning, de Heer der heerscharen; Hij zit tussen de cherubs, en midden in de wedijver en tumult van landen, houdt Hij Zijn mensen nog steeds in het oog. Hij die regeert in de hemel is onze Redder. Hij meet elke beproeving. Hij bewaakt het ovenvuur dat iedere ziel moet toetsen.

Wanneer de regimes van koningen zullen worden omvergeworpen, wanneer de pijlen van Gods wraak de harten van Zijn vijanden zullen doorboren, zal Zijn volk de verzekering hebben dat zij veilig zijn in Zijn handen. In geduld zullen zij hun zielen behouden.

-RH Jan 11, 1887, ¶ 1-2, 15, 17

- HM 11-1-93; 9MR 132-135

Verdere studie: DA 32

====Les 9: 20-26 februari De vrucht van de Geest is Zachtmoedigheid

Engelen des hemels zullen hen als beste versierd registreren, die Here Jezus Christus vooropzetten en met Hem wandelen in zachtmoedigheid en nederigheid van gedachten. -ML 253

Sabbat 20/2 (De versiering; Matteüs 5:5)

Jezus verwacht dat Zijn zachtmoedigheid en minzaamheid weergegeven wordt in degenen die Hij zegent. Jezus kwam naar onze wereld, en Hij koos het meest nederige leven, nam de nederigste positie. Een aan ons achtergelaten voorbeeld, om in Zijn stappen te volgen. De Majesteit van de hemel was nederig en zachtmoedig in Zijn hart, en Hij verwacht van al Zijn volgelingen om Zijn geest van nederigheid en zachtmoedigheid te bezitten, en wijs te worden in het helpen van hen die treuren. Er is geen tijd in het leven waarop we geen nederigheid en zachtmoedigheid van het hart zullen cultiveren. Degenen die dienen samen met Christus zijn geroepen om nederigheid en zachtmoedigheid te manifesteren, zodat zij deze eigenschappen mogen openbaren aan hen die leerlingen zijn in de school van Christus. In het bezit zijn van de nederigheid van Christus betekent in het bezit zijn van ware waardigheid. De sier die van waarde is bij God, is een nederige en kalme geest, en dat is van meer waarde dan goud en zilver en dure edelstenen. De eigenschappen van God zijn goedheid, genade, liefde, lankmoedigheid en geduld; en Zijn volgelingen zouden deze zelfde eigenschappen van karakter moeten bezitten, en daardoor Christus vertegenwoordigen in ware geestelijkheid. Nederigheid, de schat van innerlijke rijkdom, kan men bezitten te midden van armoede en droefheid. De ziel openbaart de bron van zijn kracht in het ten toon spreiden van nederigheid en zachtmoedigheid van het hart; de genade van nederigheid heeft zijn oorsprong in de bron van alle zegeningen, en degenen die deze genade bezitten, zijn in harmonie met Christus en de Vader. De volgelingen van Christus worden dus èèn met elkaar. Als nederigheid en liefde niet een deel van ons karakter zijn, zijn wij geen discipelen van de Here Jezus Christus, en onze hele ervaring is zwak en onzeker.

Nederigheid is een vrucht van de Geest, en een bewijs dat wij de ranken zijn van de levende God. De blijvende aanwezigheid van nederigheid is een onmiskenbaar bewijs dat wij ranken zijn aan de Ware Wijnstok, en veel vrucht dragen. Het is een bewijs dat wij door geloof de Koning aanschouwen in Zijn schoonheid en steeds veranderden naar Zijn gelijkenis. Waar nederigheid bestaat, zijn de natuurlijke neigingen onder controle van de Heilige Geest gebracht. Nederigheid is niet een soort lafheid. Het is de geest die Christus toonde bij het lijden van gewonden en toen Hij belediging en mishandeling verdroeg. Nederig zijn betekent niet het opgeven van onze rechten; maar het is het bewaren van zelfbeheersing onder uitdaging om toe te geven aan boosheid of aan een geest van wraak. Nederigheid zal hartstocht niet toelaten de teugels in handen te nemen.

-ST Aug 22, 1895, ¶ 2, 3

- ST 8-22-95, 5-30-92; BEcho 6-1-92; HP 236; SD 303

Zondag 21/2 (Nederig en zachtmoedig van hart; Matteüs 11:29; Romeinen 12:3)

Dit zijn goede en prettige woorden. Stelt u zich eens voor dat u uw hal volhangt met herinneringen aan Gods goedheid, genade en waarheid en dat geen enkele donkere gedachte of schaduw een plek heeft in die hal. Wij horen niet zo egoïstisch te zijn om simpel een vlucht van gelukkige momenten te wensen. Wij horen ons geloof te verankeren in de beloften van God, die zeker en standvastig zijn, en die voor eeuwig en altijd zullen duren. Het vreugdevolle gevoel zal komen wanneer wij volledig vertrouwen op Gods beloften. Jezus zeide: "Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven". Deze uitnodiging is zeker voor

degenen die belast zijn met ongelof; en Zijn verzekering is: "opdat gij...rust vindt voor uw ziel". Het is niet: 'Misschien vindt u rust.' Oh nee, het is positief en zeker: "Gij vindt rust." Waarom dan interpreteren wij onze hemelse Vader verkeerd wanneer Hij zegt: "Neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen".

Waarom niet tot een beslissing komen dat u zult staan in uw door God gegeven mannelijkheid en vrouwelijkheid, en dat u door Jezus Christus, overwinnaars zult zijn? Waarom niet zeggen: "God heeft de kracht beloofd, en ik zal het morele beeld van mijn Schepper en Verlosser terug winnen"? Laat de gedachten niet toe te communiceren met de vijand. Praat niet over zijn macht om u te ontmoedigen. Praat over Jezus, die in staat is om tot het uiterste allen te redden die tot God komen door Hem. Wij hebben een volkomen Verlosser en laten wij een volkomen geloof hebben in Hem, Hij die gestorven is voor de zonden van de mens, en voor mijn zonden. Wanneer wij ons zo opstellen, zullen wij rust en vrede vinden in onze Verlosser. Kom met uw lasten en leg deze neer bij de voet van het kruis, leg het juk van zelf doen en zonde af, en draag het juk van Hem, die nederig en zachtmoedig van hart is. Laat elke ziel tot de fontein komen, en het levenswater drinken, dat in Hem zal zijn als een bron springende tot het eeuwige leven.

Wanneer ik over het onderwerp van geloof spreek, groeit mijn geloof. Ik voel alsof ik kan rennen door de troepen van duisternis en alle belemmeringen te boven kan komen. Het lijkt alsof niks mij hindert. Door het levende geloof, grijp ik de hand van Jezus en ben ik helemaal licht in de Heer. Ik kijk niet naar mezelf, ik kijk naar Jezus, mijn Hogepriester, die mijn geval voorlegt aan de Vader en de verdiensten van Zijn leven en opofferingen aanbiedt. Geloof zal de gedachten boven het lage niveau verheffen en de ziel tot de Hemel leiden in het aanschouwen van het geestelijke en eeuwige. Laten wij Jezus verhogen, de Verlosser van de mens. Praat over Zijn liefde, vertel over Zijn macht, en de engelen van God zullen tot u aangetrokken worden. Zult u geloof in God hebben, die "Alzo lief...de wereld had, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe?" (Joh 3:16).

-ST Mar 18, 1889, ¶ 7-9

- HM 6-1-97; RH 3-29-87, 2-28-07; ST 3-26-02; YI 11-21-83; LHU 55

Maandag 22/2 (Modellen in nederigheid; Numeri 12:3)

Mozes was een groot man in de wereld. Hij was de toekomstige erfgenaam van de troon van de Farao's. Hij was grootgebracht voor deze positie en was onderwezen in alle wijsheid van de Egyptenaren. Hij was voorbestemd om zijn plaats in te nemen tussen de groten van de aarde, en om te schijnen in paleizen van het meest glorieuze koninkrijk en om de scepter van zijn macht te hanteren. Zijn intellectuele grootheid onderscheidt hem boven de grote mannen van alle tijden. Als historicus, dichter, filosoof, generaal des legers en wetgever staat hij zonder gelijke.

Maar het waren zijn morele eigenschappen die hem waardevol maakten in de ogen van God. Zijn geloof, nederigheid en liefde zijn onovertroffen onder de voorbeelden van de mensheid. God zegt over hem; "Mozes nu was een zeer zachtmoedig man, meer dan enig mens op de aardbodem" (Num 12:3); "Mijn knecht Mozes, vertrouwd als hij is in geheel mijn huis" (Num 12:7).

Toen hij tot mannelijkheid kwam en de wereld aan zijn voeten lag, en toch had hij morele kracht om de vleiende vooruitzichten van rijkdom en grootheid en faam af te wijzen en heeft hij "liever met het volk Gods kwaad verdragen, dan tijdelijk van de zonde te genieten" (Hebr 11:25). ...

Mozes was een man met dezelfde hartstochten als van ons en zijn karakter is beschreven, opdat wij lessen mogen leren uit zijn nobel voorbeeld. Wat God deed voor Mozes zal Hij voor ons doen als wij net zo trouw zijn; en wij hebben niet alleen dezelfde God om naar toe te keren, dezelfde Bemiddelaar om voor ons te middelen, maar ook dezelfde machtige drijfveer van liefde, die ons aanspoort om gehoorzaam te zijn aan alle eisen van God. Wij hebben duidelijker licht en voorbeelden van degenen die gezondigd hebben. Hun misdaden zijn duidelijk vermeld en hun straf afgebeeld. De aanbeveling van God is voor de gehoorzame gelovige vandaag net als toen, want God is geen aanzien des personen, en wie ook gerechtigheid doet, wordt aanvaard door Hem in elke natie; maar als wij tekort komen in karakter, in nederigheid,...zullen wij zonder verontschuldiging zijn. ...

Maar om de hemelse dingen te waarderen, moeten wij onze gedachten van de wereld afkeren. Wij moeten als Mozes het verwijt van Christus, van grotere rijkdom achten, dat de schatten van de wereld. U moet lijden met Christus als u ook met Hem wilt regeren. Uw talenten van mogelijkheden en middelen en invloed zijn allemaal van God om te gebruiken voor Zijn glorie; maar hoe geneigd is de mens om zijn verplichtingen aan zijn Schepper te vergeten, wanneer hij voordeel behaalt in de dingen van de wereld! Mozes wijdde al zijn energie aan het werk van God, en maakte elke aardse overweging dienstbaar aan de voortgang en succes van zijn zaak. Hij eerde God en God eerde hem. God gaf hem inzicht in het verlossingsplan, en riep hem om Zijn uitverkoren volk te leiden.

-ST Nov 17, 1887, ¶ 2, 3, 6, 8

- ST 11-17-87; RH 7-18-93; PP 383

Dinsdag 23/2 (Het belang van nederigheid; Sefanja 2:3; Jacobus 1:21; 1 Petrus 3:4,15)

Als we in de zomer kijken naar de bomen in het verre bos, allemaal gekleed met een mooie mantel van groen, dan kunnen wij geen onderscheid maken tussen de groenblijvende bomen en de andere bomen. Maar als de winter nadert, en de vrieskoning hen insluit met zijn ijzige omhelzing, en de andere bomen uitkleedt van hun mooi gebladerte, dan zijn de groenblijvende bomen eenvoudig te herkennen. Net zo zal het zijn met de zachtmoedigen, die wandelen in nederdigheid en zichzelf wantrouwen, maar zich bevend vastklampen aan de hand van Christus. Terwijl degenen die zelfverzekerd zijn en vertrouwen op volmaaktheid van karakter, binnenkort beroofd zullen worden van hun valse klederen van gerechtigheid, wanneer ze onderworpen zullen worden aan de stormen van beproeving, zal de ware rechtvaardige, die eerlijk van God houdt en Hem vreest in nederigheid, de klederen van de gerechtigheid van Christus zowel in voorspoed als in tegenspoed dragen.

Zelfverloochening, zelfopoffering, welwillendheid, vriendelijkheid, liefde, geduld, standvastigheid en christelijk vertrouwen zijn de dagelijkse vruchten gedragen door degenen, die waarlijk verbonden zijn met God. Hun handelingen zouden niet gepubliceerd worden door de wereld, maar zij zelf zijn dagelijks in strijd met het kwade, en behalen prachtige overwinningen over verleidingen en het verkeerde.

Plechtige beloften zijn vernieuwd en behouden door de kracht, behaald door ernstig gebed en constante waken voor het kwade

De meest kostbare vrucht van heiliging, is de genade van nederigheid. Wanneer deze genade in de ziel verblijft, dan wordt de houding gevormd door haar invloed.

Er is een voortdurende wachten op God en onderwerping van de wil aan de Zijne. Het begrip begrijpt elke goddelijke waarheid, en de wil buigt voor elke goddelijke bevel zonder twijfel of gemompel. Ware nederigheid verzacht en onderwerpt de hart en geeft het verstand de geschiktheid voor het opnemen van het woord. Het brengt de gedachten in gehoorzaamheid aan Jezus Christus. Het opent het hart voor het woord van God, zoals dat van Lydia geopend werd. Het plaatst ons met Maria, als leerlingen aan de voeten van Jezus. "Ootmoedigen doet Hij wandelen in het recht, en Hij leert ootmoedigen zijn weg". Psalmen 25:9

Nederigheid is het innerlijke versiering, die God waardeert als een geweldige prijs. De apostel spreekt erover als uitnemender en waardevoller dan goud, parels of kostbare kleding. Terwijl uiterlijke versiering alleen het sterfelijke lichaam verfraait, versiert het ornament van nederigheid de ziel en verbindt het de eindige mens met de oneindige God. Dit is de versiering van Gods eigen keuze. Hij die de hemelen garneerde met de lichtbollen, heeft door dezelfde Geest beloofd dat Hij "de ootmoedigen kroont met heil" (Psalm 149:4). Engelen van de Hemel zullen degenen die de Heer Jezus Christus aandoen en met Hem wandelen in zachtmoedigheid en nederigheid van de geest, registreren als beste versierd.

-RH Jan 18, 1881, ¶ 11, 12, 18, 22

- ST 8-22-95; SD 303; RC 264; ML 253; SL 14-16

Woensdag 24/2 (De vruchten van zachtmoedigheid uitoefenen; Matteüs 5:39)

"Broeders, zelfs indien iemand op een overtreding betrapt wordt, helpt gij, die geestelijk zijt, hem terecht in een geest van zachtmoedigheid, ziende op uzelf; gij mocht ook eens in verzoeking komen." Hier is een speciaal voorschrift om teder om te gaan met degenen bij wie een fout ontdekt wordt. Deze "ontdekking" moet zijn volledige betekenis hebben. Het is iets anders om een doelbewuste zond te begaan dan om in een onbewaakt ogenblik in zonde te vervallen, maar zondigen door gebrek aan waakzaamheid en gebed en daardoor niet in staat

zijn de verleiding van satan te zien en dus in zijn strik te vallen. Er is een verschil die gemaakt moet worden in het geval van iemand die plannen maakt en opzettelijk de verleiding opzoekt en een kwade koers uitstippelt, en zijn zonde behendig bedekt zodat hij niet ontdekt wordt. De behandeling kan niet hetzelfde zijn in beide gevallen. Meer doeltreffende maatregelen zijn nodig om de voorbedachte zonde te onderzoeken. Maar de apostel richt zich op de maatregelen die genomen moeten worden bij degenen die "ingehaald zijn" of verrast worden door verleiding. "Die geestelijk zijt," zij die bewezen hebben met God verbonden te zijn, "helpt gij...hem terecht in een geest van zachtmoedigheid" – vernietig niet alle hoop en moed van de ziel, maar herstel hem in nederigheid, "ziende op uzelf; gij mocht ook eens in verzoeking komen". Trouwe terechtwijzingen zal nodig zijn en vriendelijke raad en smeekbeden tot God, om hem het gevaar en zonde te laten zien.

Het originele woord betekent weer in elkaar zetten, als een ontwricht gewricht; daarom moeten inspanningen gepleegd worden om hem weer in elkaar te zetten en hem tot zichzelf te brengen door hem te overtuigen van zijn zonde en fout, zodat hij niet gescheiden wordt van de Ware Wijnstok of als een ledemaat geamputeerd wordt. Hij moet geliefd worden, omdat Christus van ons hield toen wij nog zwak waren en vol fouten zaten. Bij een broeders val zal geen triomf zijn, maar zoek hem te redden van zonde in een geest van zachtmoedigheid, in het vrezen van God, in liefde voor de redding van zijn ziel

De vermaning van de apostel is: "Zonder zelfzucht of ijdel eerbejag; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf; en ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, maar ook op dat van een ander" (Filippenzen 2:3). Als wij medelijden van Jezus Christus verwachten naar onszelf, moeten wij het ook tonen aan anderen. Als er zo iets is als genade en medelijden met de volgelingen van Christus, als er enig geheiligd medelijden bestaat, laat dat dan te zien zijn. De hardste hart, het meest meedogenloze moet ontroerd worden door deze woorden die de apostel aan hen opdringt: "Maakt (dan) mijn blijdschap volkomen". Ik ben een instrument geweest in u te brengen tot de evangelie van Christus, u beweert mijn kinderen in het evangelie te zijn, maak dan mijn hart vol met vreugde en troost door te leven in liefde. Als het evangelie van Christus inderdaad u voordeel heeft gebracht, toon dan dit streven naar harmonie en liefde. Doe niets door strijd of ijdelheid. Doe niets dat gevoelens van tweedracht of strijd creëert.

-RH June 28, 1887, ¶ 10, 11, 13

• HM 1-1-92; ST 2-14-95; RH 7-26-92, 11-30-86; YI 7-11-95; SpTA02a 13-15; COL 248-251; 2SP 223-224; GW15 396-400

Donderdag 25/2 (De beloning voor de zachtmoedigen; Psalm 22:26, 25:9, 37:11, 47:6; Jesaja 29:19, Matteüs 5:5)

"Zalig de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven". Maar de aarde die aan de zachtmoedigen was beloofd, zal een betere zijn dan deze. Het zal gereinigd zijn van alle zonden en bezoedeling en zal het beeld van het goddelijke dragen. Satan heeft zijn troon op aarde geplaatst, maar Jezus zegt, waar de overweldiger zijn troon heeft geplaatst, daar zal Ik mijn troon plaatsen en er zal geen vloek meer zijn. De heerlijkheid des Heren zal de aarde bedekken zoals de wateren de zee bedekken. Jezus is aan het werk voor ons. Hij wenst om Zijn kinderen een woning te geven waar er geen zonde meer zal zijn, geen droefheid, geen dood maar alles zal vreugde en blijdschap zijn. Hij zegt: "De woestijn en het dorre land zullen zich verblijden, de steppe zal juichen en bloeien als een narcis; zij zal welig bloeien en juichen, ja, juichen en jubelen. De heerlijkheid van de Libanon is haar gegeven, de luister van de Karmel en van Saron; zij zullen aanschouwen de heerlijkheid des HEREN, de luister van onze God." (Jesaja 35:1,2)...

Hoe gezegend zal de lot zijn van degenen die in die glorieuze woonplaats binnenkomen, waar er geen zonde en geen lijden meer zal zijn. Wat een vooruitzicht is dit voor de verbeelding. Wat een thema voor de overpeinzing. De Bijbel is vol met de rijkste schatten van waarheid, van schitterende beschrijvingen van dat hemelse land. We moeten de Schrift doorzoeken zodat wij het verlossingsplan beter kunnen begrijpen, en leren over de gerechtigheid van Christus, totdat wij bij het zien van de onvergelykbare charmes van onze Verlosser zullen uitroepen: "Door mij te verhoren hebt Gij mij groot gemaakt" (2 Samuel 22:36). In het woord van God zullen wij het oneindige mededogen van Jezus zien. De verbeelding kan in de overpeinzing rusten op de wonderen van de verlossende liefde en toch zullen wij in onze meest intense inspanningen niet in staat zijn om volledig de hoogte, diepte, lengte en breedte van de liefde van God te grijpen, want het is boven alle kennis verheven. In

Christus was de volheid van de Godheid lichamenlijk aanwezig. In Hem was elke schat van hemel gegeven en Hij heeft het in beheer voor ons. Waarom twijfelen wij aan zijn tedere genade en liefde? Denkt u dat Hij, die gestorven is voor u, zich niet zorgen maakt of u gered bent of niet? Kunt u voorstellen dat Hij niet zorgt voor de diep bedroefden en de treurende, dat Hij niet met medelijden kijkt naar de armen van geest, die onder de gevangenschap van satan zijn? De tedere, mededogende Jezus, die voor de zonden van de wereld is gestorven, zal zich niet afkeren van de schreeuw van de behoeftige. Hij vraagt: "Kan ook een vrouw haar zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontfermen zou over het kind van haar schoot? Al zouden zij die vergeten, toch vergeet Ik u niet. Zie, Ik heb u in mijn handpalmen gegrift, uw muren zijn bestendig vóór Mij". Jesaja 49:15,16.

-ST May 30, 1892, ¶ 2, 5

- ST 8-22-95, 4-4-00; BEcho 6-1-92; YI 10-2-02; RH 5-5-85, 5-23-99; HP 236; MB 13-17; SJ 183-184

Vrijdag 26/2 (De onuitsprekelijke gave; Johannes 4:10)

God heeft ons niet alleen voorzien van tijdelijke voordelen, maar heeft gezorgd voor ons eeuwig welzijn; "Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe." (Johannes 3:16). "Indien gij wist van de gave Gods en wie het is, die tot u zegt: Geef Mij te drinken, gij zoudt het Hem gevraagd hebben en Hij zou u levend water hebben gegeven." (Johannes 4:10) O, als wij de gave van God kenden, als wij het maar konden aanvaarden wat de betekenis van deze gave van God voor ons is, dan zouden wij ernstig ernaar zoeken met onwrikbare volharding! Wij zouden zulke smeekbeden opgezonden hebben, zulke beroepen op God hebben gedaan dat de gave van genade niet ingehouden zou zijn en het levende water zou gekomen zijn om onze dorstige, verlangende zielen te lessen. "Indien gij wist van de gave Gods". Ja, als de gave van God bekend was, dan zouden er geen gebedloze gezinnen zijn en harten onberoerbaar als steen.

Jezus, de geliefde Verlosser, smeekt de getroffen bewoners van de aarde om tot Hem te komen. Hij zegt: "Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen; want mijn juk is zacht en mijn last is licht." (Matteüs 11:28-30) O, heeft u deze rust gevonden? Bent u naar de bron van levend water gegaan om te drinken? De kennis van God is het meest vitaal voor u. Heeft u het al gevonden? Jezus zegt: "gelijk Gij Hem macht hebt gegeven over alle vlees, om aan al wat Gij Hem gegeven hebt, eeuwig leven te schenken" "Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt" (Johannes 17:2,3) . Het bewijs van onze kennis van God en van Zijn Zoon is te zien in het feit dat wij Hem kenbaar maken in leven en karakter, dat wij Hem kenbaar maken aan anderen.

Zullen wij onze harten openen voor Jezus Christus? Zullen wij Hem op de troon plaatsen in de tempel van de geest? Zullen wij dan onze idolen wegdoen en alles overgeven aan God? God heeft de macht om de bloemen mooi en geurig te maken en Hij heeft de macht om zachtmoedigheid en nederigheid aan het hart te geven, om reinheid en edelheid aan het karakter te geven, om ons compleet in Jezus te maken. Wij kunnen liefelijkheid ter beschikking hebben, een zachtmoedig en stille geest, wat in het zicht van God van grote waarde is. Laten wij de kostbare gaven van God aanschouwen, denken aan Zijn liefhebbende genade, en ons geheel en al aan Hem geven, met harten gevuld met dankbaarheid en levens gevuld met de geur van daden van liefde, een voornemen om in de voetstappen van Jezus te volgen en degenen te zoeken die verloren zijn.

-ST June 19, 1893, ¶ 5, 9, 10

- ST 5-4-88

Citaten uit de les: DA 142; AA 523, 524

Verdere studie: CH 400, 403

====Les 10: 27 februari – 5 maart – De vrucht van de Geest is zelfbeheersing

Wanneer de ziel zich volledig aan God overgeeft, zal er een sterk vertrouwen zijn op Zijn beloften, en ernstig gebed en vastberaden inspanningen om woorden en daden te onder zelfbeheersing te houden. -RH 1 sept 1885

Sabbat 27/2 (Voorwarden van Discipelschap; 1 Korintiërs 9:27)

Wij zijn verlost door het bloed van Christus; onze tijd, onze talenten behoren Hem toe, en wij moeten elke gelegenheid aangrijpen om Zijn werk voort te zetten. We moeten onze krachten geheel inzetten voor deze zaak. We moeten onze krachten bewaren om dit werk tot voleinden. Dat wat afneemt van lichamelijke vitaliteit, zwakt de geest af. Daarom moet elke activiteit die schadelijk is voor de lichamelijke gezondheid vermeden worden. We kunnen niet geconcentreerd zijn op God en tegelijkertijd bewust dingen doen die onze gezondheid schade toebrengen door er slechte gewoonten op na te houden. De grote apostel zegt: "Neen, ik tuchtig mijn lichaam en houdt het in bedwang, om niet, na anderen gepredikt te hebben, wellicht afgewezen te worden."

Zelf verloochening is een van de voorwaarden, niet alleen voor toegang tot het werk van Christus, maar om in Zijn dienst te blijven. Christus zelf heeft in onmiskenbare taal, de voorwaarden voor discipelschap aangegeven: "Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neem zijn kruis op en volg Mij." En toch, hoe vaak, zelfs in geval van hen, die zich christen noemen, is de liefde voor andere dingen groter dan het verlangen naar een gezonde geest in een gezond lichaam.

Bij het in dienst zijn van Christus, is er geen middenweg. Christus zei: "Hij die niet met Mij is, is tegen Mij." Laat niemand een compromis met de wereld maken en dan de zegen van God verlangen. Laten wij als Gods volk uit de wereld komen en ons apart stellen. Laten wij de ongelovigen laten zien dat het geloof waar wij aan vasthouden, een levende realiteit is, het karakter heiligt en het leven verandert. Laten wij ons omringen met een sfeer van christelijke blijheid. Laten we hen laten zien dat onze religie de toets van beproeving kan weerstaan. Laten we door zachtmoedigheid, volharding en liefde, de kracht van ons geloof aan de wereld bewijzen.

Het leven met zijn geweldige privileges en gelegenheden, zal spoedig ten einde komen. De tijd om het karakter te verbeteren zal dan voorbij zijn. Tenzij wij nu onze zonde belijden en uitwissen door het bloed van het Lam, zullen we in het boek van de hemel staan, waarmee we geconfronteerd zullen worden op die dag. Laten we onszelf ernstig onderzoeken in licht van Gods woord, om elk gebrek in ons karakter te ontdekken, opdat wij onze kleding in het bloed van het Lam wit kunnen wassen.

-RH Apr 21, 1910, al.2-3, 7-8

• RH 1-25-81, 4-21-10; ST 9-18-79; AA 313-317; LP 164-168; ML 78; CC 249; AG 111

Zondag 28/2 (De paradox van zelfbeheersing; Filippenzen 2:12,13)

Er is een werk dat een ieder moet doen als wij voor de eeuwige wereld gered willen zijn. Terwijl we ons deel doen, dat God ons gegeven heeft, moeten wij beseffen, dat alhoewel we alles hebben gedaan, we nog steeds heel erg tekortschieten aan behoudenis, had de Heer op Zijn beurt niet gedaan wat wij als beperkt zondig mens niet voor onszelf konden doen. Het religieuze leven is volledig afhankelijk van een samenwerking van zowel menselijke als goddelijke kracht. De mens moet zijn eigen zaligheid bewerken, maar kan dit niet zonder goddelijke kracht doen; en alhoewel Christus de ultieme prijs heeft betaald om de mensheid van eeuwige verdoemenis te redden, zal Hij dat deel van het werk dat de mens zelf moet doen, niet voor hem doen. Wij moeten door geloof leven. We moeten ons niet door gevoel of impulsen laten leiden, maar door de principes van Gods wet. Terwijl we op Jezus zien als de bron van alle macht, zullen we hulp krijgen in tijden van nood: "Want God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt."

God vereist de medewerking van de mensheid in het reddingswerk. De christen moet alles in het werk stellen, met krachtige inspanningen, en God zal met goddelijke genade de menselijke pogingen verenigen. De dienstknecht van God moet zichzelf openstellen voor alle kostbare privileges en gelegenheden die hem gegeven zijn, dat hij/zij efficiënt en succesvol het goddelijke Patroon kopieert. In het werk van zaligheid is de genade van Christus

samengevoegd met een gewillige en gehoorzame dienst, en de kant van de mens. De oprechtheid van onze verklaring van de liefde aan God zal getoond worden door onze ernstige pogingen om aan alle eisen van Zijn wet te voldoen. Zij die de dienstknechten van God zijn, zullen alle kwade gewoonten afzweren en er geen associatie meer mee hebben. Er zullen continue en ernstige pogingen worden gedaan om de ziel op te heffen van alle bevuilding. Er zal berouw naar God toe zijn voor alle overtredingen van het verleden, en geloof naar onze Heer Jezus Christus, - een geloof dat zegt: "Ik geloof dat God door Christus mijn zonden heeft vergeven." Voorbede zal gedaan worden tot God voor Zijn veranderende genade. ...

Mijn ziel roept uit tot God in honger voor de openbaring van zijn waarheid. O, dat ik dat geloof mag hebben dat zich vastklampt aan de kostbare beloftes die God gegeven heeft aan allen, die Hem gehoorzaam zijn, wandelen in het licht zoals Hij in het licht is. Als het niet was voor de grote neerbuigendheid en goedheid van God, zou er geen hoop voor onze ziel zijn. Ik dank God elke dag voor zijn grote reddingsplan. Allen die willen, kunnen komen en gered worden. Wij kunnen kracht krijgen van de Heiland van de mens, die ons meer dan overwinnaars zal maken. Het is onze taak om luiheid te overwinnen, om te spreken van onze onbekwaamheden en zwakheden, maar om met lichaam, ziel en geest onze zaligheid uitwerken met vrezen en beven.

- RH 30 okt. 1888, u1-3, 10

• RH 21-08-1888. 26-04-1881, 4-02-1904; AA 480-484; FE 133-135; OHC 91

Maandag 1/3 (Jozef en het directe resultaat van rechtvaardigheid; Gen. 39:7-20)

Toen Jozef beschuldigd werd van een misdaad, en bedekt met blaam, stond hij in de edelheid van zijn ziel en geweten onschuldig. Hij wist dat het oog van God op hem was, en hij kon zijn zaak aan Hem toevertrouwen, die hem tot dusver had gesteund. Hij werd als een crimineel veroordeeld tot een mistroostige gevangenis, en toch keek hij niet naar de negatieve kanten van zijn zaak. Hij bewaarde zijn geduld, zijn hoop en geloof. Hij sloot zijn hart niet voor het lijden van zijn medemens, hij vestigde de aandacht niet op zichzelf, hij was betrokken bij het lot van zijn medemens, en omgaf ze met vriendelijk medeleven. Hij vond zelfs in de gevangenis werk te doen. Hij was inderdaad een dienstknecht onder de dienstknechten. God was hem aan het voorbereiden voor grotere dingen in de school van het lijden. Hij zou leren zichzelf onder controle te houden. Van een positie van eer en vertrouwen werd hij plotsklaps vernederd tot onwaarschijnlijke degradatie; maar integriteit, onschuld en deugd kunnen niet vernederd worden. Gods wil was het heersende motief van zijn voorspoed, en hij toont ontzag voor die wil, zelfs nu hij opgesloten zat tussen de muren van de gevangenis. Hij droeg zijn godsdienst met zich mee waar hij ook ging, en in welke situatie hij ook werd geplaatst.

Zij die God liefhebben, zullen een doordringende invloed hebben en een dankbare geur om zich heen verspreiden. Als de mens zijn taken getrouw volbrengt waar hij ook mag zijn, zal hij een kracht ten goede zijn. God gaf Jozef een gunstige positie bij de gevangenisbewaarder, en aan getrouwe Jozef werd de zorg voor alle gevangenen toevertrouwd.

Hier is een voorbeeld voor allen die op de aarde wonen. Hoewel ze aan kwade invloeden worden blootgesteld, moeten zij weten dat er altijd verdediging nabij is, en het zal hun eigen schuld zijn als ze niet verlost zijn. God zal een aanwezige hulp zijn, en Zijn Geest een schild. Hoewel ze door de meest erge verzoeking omringd zijn, er is een bron van kracht, waar ze op kunnen rekenen, en genade kunnen verkrijgen om ze te weerstaan. De aanslag op het moraal van Jozef was zeer heftig. Het kwam van een persoon van invloed, de meest voor de hand liggende partij. En toch was hij vastberaden en prompt in het weerstand van de verleiding. Hij heeft geleden voor zijn integriteit, want zij die hem in verleiding bracht, heeft zich beroepen op een deugd die zij niet bezat, en door haar invloed werd hij in de gevangenis gegooid, door hem valselijk te beschuldigen. Maar Jozef had zijn reputatie en belangen in Gods hand gelegd. En hoewel hij voor een tijd erg geleden heeft, heeft de Heer die reputatie beschermd, die zwart was gemaakt door een kwade aanklager, om het daarna op zijn tijd weer te doen schijnen.

-ST 8 jan. 1880 al.7-9

• RH 21-02-1888, 3-04-1888, 1-09-1885; CG 197-198; Ed 254-259; 3SG 143-148; LHU 63; RC 126

Dinsdag 2/3 (Simson en de vruchten van mislukking; Richteren 13-16)

De Heer heeft in zijn woord duidelijk gezegd dat zijn volk geen verbintenis moet aangaan met hen, die God niet vrezen noch zijn liefde bezitten. Zulke metgezellen zijn zelden tevreden

met de liefde en respect die zij krijgen. Zij zullen telkens zoeken naar een manier om van de Godvrezende man of vrouw een gunst te vragen, die tegen Gods wil in gaat. Voor en goddelijke man en de kerk waar hij mee verbonden is, zal een wereldse vrouw of vriend een spion in het kamp zijn, die naar elke gelegenheid zal zoeken om de dienstknecht van Christus te verraden en hem over te leveren aan de aanvallen van zijn vijanden.

Satan is constant bezig om zijn macht over het volk van God te versterken, door hun te verleiden een verbintenis aan te gaan met hen die God haten en de machten der duisternis. Om dit gedaan te krijgen tracht hij onverzadigbare hartstochten te kweken in het hart die hen die van nature geneigd is naar het kwade. Het is niet veilig voor een christen de goddeloze te imiteren, of aan hun invloed toe te geven. De wijste raad van de goddeloze moeten niet opgevolgd worden. Als ze geaccepteerd zijn, kunnen ze voor moeilijkheden en verdriet te zorgen voor het kind van God. De Heer wil niet dat zijn volk goddelozen in vertrouwen neemt. De apostel Paulus vermaant ons om "Geen ongelijk span aan te gaan met goddelozen." "Welke overeenstemming is er tussen Christus en Belial? Of welk del heeft een gelovige met een ongelovige? Welke gemeenschappelijke grondslag heeft de tempel Gods met afgoden?"

Op zijn huwelijksfeest was Simson in familiale verbintenis gebracht met hen die de God van Israel verachtten. Wie op vrijwillige basis met dat soort relaties begint, zal zich genoodzaakt voelen om zich aan te passen aan de gewoontes van zijn metgezellen. De tijd aldus doorgebracht met ijdele en onbeduidende personen is erger dan verspild. Gedachten worden vermaakt, woorden gesproken, die het stelsel van de ziel verzwakken. ...

Als zij, die God erkennen maar naar Zijn stem zouden luisteren, hoeveel leed zou hen bespaard zijn? Gods oog is op elk individu gericht, en een ieder moet rekenschap aan Hem geven voor alles dat hij doet, en voor wat hij zichzelf toestaat te zijn. Waar we ook zijn, in onze schatkamer, op de werkplaats, in al onze zaken, elke dag, elke week, en elk uur van de dag, Zijn oog onderzoekt al onze werken, Zijn oor luistert naar elk woord. In de diepliggende eenzaamheid, elk woord en daad van ons leven heeft toch nog een getuigen,- de oneindige God. Als wij trouw zijn aan de hoge bestemming die Hij voor ons heeft uitgestippeld, worden we zijn medewerker(ster)s. Als onze verantwoordelijkheid volledig en hartelijk aanvaard wordt en getrouw uitgevoerd, zullen wij de lovende woorden: "Wél gedaan, gij goede en getrouwe slaaf,... ga in tot het feest van uw Heer", horen van de Majesteit van de Hemel.

-ST 6 okt. 1881, al.5-7, 12

- ST 30-12-1880, 13-10-1881; PP 560-568; CC135; SD 187

Woensdag 3/3 (De lange wedren; 1 Korintiërs 9:24-27)

Wij geloven zonder twijfel dat Christus spoedig zal wederkomen. Dit is voor ons geen fabel. Het is werkelijkheid. We hebben geen twijfel noch hebben we getwijfeld voor jaren, dat de doctrines waaraan wij ons vasthouden hedendaags waarheid zijn, en dat wij ons aan het voorbereiden zijn voor het Oordeel. We bereiden ons voor om Hem te ontmoeten, die met alle heilige engelen komt, om Hem op zijn weg te vergezellen, om de getrouwe en de rechtvaardige onsterfelijkheid te geven. Wanneer Hij komt, is het niet om ons van onze zonde te reinigen. Hij is er dan niet om van ons weg te halen de oneffenheden van onze karakters. Hij zal ons dan niet helen van al onze ziektes of onze natuur of aard. Hij zal dit werk dan niet doen. Voor die tijd zal dit werk voltooid zijn, of het al voro ons gedaan wordt. Zij die heilig zijn, zullen heilig blijven. Ze zullen niet heilig worden gemaakt bij de komst van de Heer. Zij die hun lichaam bewaren, en hun geest, in heiligheid en in heiligmaking, en eer, zullen dan de als laatste handeling onsterfelijkheid ontvangen. ...

Wij zijn in een wereld die tegen rechtvaardigheid, heiligheid, groeien in genade, en reinheid van karakter is. Overal waar we kijken, zien we mismaaktheid en zonde. We zien corruptie. We zien bevuiling aan alle kanten. En wat is het werk dat we moeten ondernemen vlak voor de onsterfelijkheid? Het is om ons lichaam heilig te bewaren, onze geest puur, dat we onbevlekt kunnen staan te midden van de corruptie, die om ons heen is in deze laste dagen. En als dit werk vooraf gedaan moet worden, moeten we er met heel ons hart aan deelnemen, en het meteen doen. We willen nu het werk aanvangen. We willen het begrijpen zoals het is. Zelfzuchtigheid moet hier niet komen en bezit van ons nemen. We willen dat de Geest van God perfecte controle over ons neemt. Het zou al onze handelingen moet beïnvloeden. En als we een juiste grip op de hemel hebben, een goede grip op de macht die van boven komt, dan zullen we de heiligmakende invloed van de Geest van God in onze harten voelen. ...

Maar we moeten de wenloop lopen, met aan het einde daarvan een kroon van onsterfelijkheid en eeuwig leven. Ja, een veel betere en eeuwig gewicht van glorie zal onze beloning zijn als prijs als de wedstrijd afgelopen is. "Wij," zegt de apostel Paulus, "een onsterfelijke" (1Kor.9:24). En als zij in alle dingen matig kunnen zijn, zij, die deelnemen aan de wedstrijd hier op aarde, voor een aardse kroon, kunnen wij dan niet in alle dingen matig zijn, wij, die een onsterfelijke kroon in het vooruitzicht hebben, een eeuwige gewicht van glorie, en een leven gelijk aan het leven van God? Wanneer wij deze grote beweegreden voor ogen houden, kunnen wij dan niet met geduld de wedloop lopen, die voor ons is, ziende op Jezus, de Leidsman en Voleinder van ons geloof?

-ST 18 sept. 1879, u5, 7, 10

- LP 161; 2T 44-47; CH 46-48; AA 342,309-317

Donderdag 4/3 (Hoe te groeien in zelfbeheersing; Hebr. 12:1; Kol. 3:1-10)

Christenen zijn de juwelen van Christus. Zij moeten helder voor Hem schijnen, met het licht van Zijn lieflijkheid. Hun glans is afhankelijk van hoe ze gepoetst worden. Zij kunnen kiezen om gepoetst te worden of ongepoetst te blijven. Maar een ieder die waardig wordt verklaard voor een plaats in de tempel van de Heer, moet het poetsingsproces doorstaan.

De Goddelijke Werker verdoet geen tijd met waardeloos materiaal. Alleen de kostbare juwelen worden door Hem gepoetst naar de gelijkenis van een paleis, alle ruwe kanten worden weg gevijld. Dit proces is streng en beproevend; het kwetst de menselijke trots. Christus snijdt diep in de ervaringen, die de mens in zijn afhankelijkheid als compleet heeft beschouwd, en neemt het zelf verheffend karakter van hem weg. Hij snijdt de overtollige oppervlakkigheid weg, en zet de steen aan het poetswiel, drukt dicht op alle ruwe kanten, zodat die weggeschuurd worden. Dan houdt Hij het in het licht en dan ziet de Meester een reflectie van zichzelf, en verklaard het waardig een plaats te verkrijgen in Zijn juwelenkistje.

Gezegend zij hen, die ervaren, hoe hevig dan ook, het geeft nieuwe waarde aan de steen dat het schijnt met levende straling.

Christendom belooft geen leven zonder droefheid. "We moeten door veel verdrukking in het koninkrijk van God binnen komen". Geloof is nodig, sterk vertrouwend geloof, dat gelooft dat God zijn kinderen niet in groter verleiding brengt dan zij kunnen verdragen. Wat voor macht zulk geloof heeft om te doen, wordt ons door Paulus in zijn brief aan de Hebreeën verteld. Hij heeft het over degenen ,die bij het ondergaan van vervolging en dood een onwankelbaar vertrouwen in God in standhouden. Hij zegt: [Hebreeën 33:37] ...

De helden van geloof werden niet waardig geacht om te leven in deze wereld; maar in de hemel staan ze als zonen van God, waardig voor de hoogste eer. "Zij zullen met mij wandelen in witte gewaden," verklaart Christus, "want zij zijn waardig." In het hof van de hemel wacht hun een "eeuwig gewicht van glorie." ...

Wanneer de verlost in de aanwezigheid van God staan, zullen ze zien hoe kortzichtig ze zijn geweest met hun conclusies over wat de Hemel succes noemt. Ze zullen zien hoe kleinzielig hun vermeende beproevingen waren, en hoe onredelijk hun twijfels. Ze zullen zien hoe vaak zij zichzelf mislukking aanbrachten, omdat zij geen onvoorwaardelijk vertrouwen op God hadden. Van de lippen van het engelenkoor en de verlost menigte zal het lied gehoord worden: "Groot en machtig zijn uw werken, Heer God Almachtig; waar en waarachtig zijn uw wegen, Gij Koning der heiligen. Wie zult u niet vrezen, o Heer, en u naam verheerlijken? Want u alleen bent heilig."

-RH 7 mar 1912, al 3, 5-7, 9, 11

- RH 21/11/1882, 18/10/1881; 4T 33-35; FE 402-404; 1SM 140-141; FLB 369; HP 268; UL 134

Vrijdag 5/3 (Weerstand tegen het bloed; Hebr. 12:1-4)

De Heer staat beproevingen toe, want door de beproevingen krijgen zijn geliefden een grotere kennis van de God van hun zaligheid. De Heer zegt: "Geliefden, laat de vuurgloed, die tot beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwame. Integendeel, verblijdt u naarmate gij deel hebt aan het lijden van Christus, opdat gij u ook met vreugde zult mogen verblijden bij de openbaring zijner heerlijkheid" (1 Pet 4:12,13). Weer zegt hij tegen hen, die door de macht van God bewaard zijn, door geloof tot zaligheid, en dat zij "voor korte tijd door allerlei verzoeken bedroefd, opdat de echtheid van uw geloof, kostbaarder dan vergankelijk goud, dat door vuur beproefd wordt, tot lof en heerlijkheid en eer blijke te zijn bij de openbaring van Jezus Christus" (1Pet1:6,7).

Jakobus schrijft: "Houdt het voor enkel vreugde, mijn broeders, wanneer gij in velerlei verzoeking valt, want gij weet, dat de beproefdheid van uw geloof volharding uitwerkt. ... Maar die volharding moet volkomen doorwerken" Jak. 1:2,3; Hebr. 12:1-7, 11.....

De Heer staat toe dat we beproefd worden, zodat we diepe ernstig, voorbede doen. Beproeving brengt ons tot God, en leidt ons om een hechte band met Christus onze verlosser te vormen. Beproeving vereist dat we doen wat het Woord van God ons zegt. Wij dragen het gebod uit dat zegt, "Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal opengedaan worden" (Mat 7:7). Geloven wij deze woorden die vol zijn van goddelijke doeltreffendheid? De Heer zegt: "Indien dan gij, hoewel gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader in de hemelen het goede geven aan hen, die Hem daarom bidden" (Mat 7:11).

Onze afhankelijkheid in elke tijd van nood wordt in de belofte van God gevonden. Wij moeten ons verheugen, onze hart en lippen onderwijzen God te loven en te prijzen. We moeten bemoedigende woorden spreken, reizen op het pad dat hemelwaarts reikt, op zo een manier dat we aan anderen laten zien dat het het grootste voorrecht is dat we kunnen hebben. Verheug u en kom nader tot Jezus, spreek over zijn liefde, en vertel over zijn kracht. Laat de jeugd goede voorbeelden voor zich hebben, dat ze mogen zien wat christelijk vastberadenheid is, moed en stabiliteit. Laat elk woord en daad van zo een karakter zijn als waardig is tot prijs en eer en glorie bij de komst van Christus Jezus. Laat de jeugd in de oudere christen zien hoe zij hun talenten kunnen gebruiken voor het doel van het eren van hun Schepper en Heiland. ... Laten ze de schoonheid van heiligheid zien, en als ze andere onderrichten, zullen ook zij leren hoe ze de jeugd moeten winnen om op veilige paden te lopen.

-ST 20 aug. 1896, al.1-2, 4-5

Citaten uit de les: 2BC 1007

Verdere studie: PP 562

===Les 11: 6-12 maart : De vrucht van de Geest is gerechtigheid

Het hart dat eens de liefde van Christus geproefd heeft, schreeuwt voortdurend voor een diepere ervaring en wanneer u geeft zul u in rijkere en meer overvloedige mate ontvangen. -MB 20

Sabbat 6/3 (Tevreden met Jezus; Matt.5:6)

Degene die honger en dorsten naar gerechtigheid zijn vervuld met een sterk verlangen om het karakter van Christus te krijgen, gelijk te worden aan Zijn beeltenis, de weg van de Heer te volgen en om gerechtigheid en oordeel te bewerken. Wij zullen altijd een vurig verlangen naar de gerechtigheid van Christus hebben. Geen wereldlijke behoefte zal de gedachten in zo'n mate trekken en afleiden, dat wij deze honger van de ziel om de kenmerken van Christus te bezitten, niet zullen ervaren. Het gebod is: "Zoek eerst het koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid". Al het andere moet ondergeschikt zijn aan dit doel. Wij moeten niet tevreden zijn met de goedkope, gewonde dingen van dagelijkse gebeurtenissen. Door getuige te zijn van de verzoeking, het menselijk lijden en de algemeen voorkomende ongerechtigheid, worden we neerslachtig en ontevreden. Het is onbevredigend werk om alleen met hout, hooi en stoppels een fundament te leggen. Wanneer het in moeite en verzoeking verkeert, hunkert de ziel naar de liefde en kracht van God. Is er een intens verlangen naar zekerheid, naar hoop, naar geloof, naar vertrouwen. Wij zouden naar vergeving moeten zoeken, naar vrede, naar de gerechtigheid van Christus. We verlangen dat er een verandering zal plaatsvinden in onze omstandigheden, zodat de beproevingen van het leven ons niet blootstellen aan haar vele verleidingen. Elke ziel die de Heer met zijn hele hart zoekt, is hongerig en dorstig naar gerechtigheid. "Maar zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn naam geloven; Welke niet uit den bloede, noch uit den wil des vleses, noch uit den wil des mans, maar uit God geboren zijn. En het Woord is vlees geworden. . . . (Joh. 1:12-14 SV).

De honger van de ziel zal gestild worden als onze harten onbloot zijn van trots, ijdelheid en zelfzuchtigheid; want geloof zal zich dan de beloftes van God toe-eigenen en Christus zal de

leegte voorzien en het hart vervullen. Er zal een nieuw lied in de mond zijn, want het woord zal vervuld worden. "En Ik zal u ook een nieuw hart geven".

Het getuigenis van de gelovige zal zijn: "En uit Zijn volheid hebben wij allen ontvangen, ook genade voor genade. . . . Niemand heeft ooit God gezien; de eniggeboren Zoon, Die in de schoot des Vaders is, Die heeft *Hem ons* verklaard". (Joh.1:16,18 SV)

Christus was de vertegenwoordiger van God. Door Hem te aanschouwen, beoefenen we geloof, en liefde omstrengelt hem als ziende Hem die onzichtbaar is.

Zonder Christus zal de honger en dorst van de ziel ontevreden blijven.

-ST Aug 29, 1895, ¶ 4-6

- RH 6-4-89; ST 6-6-92, 9/5/95; YI 7/1/56;

Zondag 7/3 (De noodzaak van gerechtigheid; Rom. 3:28, Ps. 11:7; Spreuken 15:9, 1Petrus 2:24, Rom 8:4, Mat 6:33; 1Johannes 2:29)

Aan het kruis van Golgotha hebben genade en waarheid elkaar ontmoet; gerechtigheid en vrede hebben elkaar gekust. Door de menselijke natuur aan te nemen heeft Christus elke zondaar aan Zich vastgemaakt met koorden van medegevoel en liefde die nooit gebroken kunnen worden totdat Hij met ontzaglijke majesteit zal zeggen: "Die onrecht doet, dat hij nog onrecht doe; en die vuil is, dat hij nog vuil worde; en die rechtvaardig is, dat hij nog gerechtvaardigd worde; en die heilig is, dat hij nog geheiligd worde. En zie, Ik kom haastiglijk; en Mijn loon is met Mij, om een iegelijk te vergelden, gelijk zijn werk zal zijn." (Op.22: 11,12SV)

Iedereen moet voor zichzelf Christus accepteren als de enige hoop. We moeten Hem kennen. Hij is onze Overwinnaar en voor Hem moeten we onze zonden belijden en er afstand van doen. Hij heeft Zich volledig overgegeven voor de mensen, en de mensen moeten zich, door Jezus, volledig overgeven aan God. . . .

Er zijn er, vandaag aan de dag, die behoren tot de mensen die de gelegenheid hebben gehad om hun Heer te kennen en die toch zeggen: "Here, toon ons de Vader en het is ons genoeg". Wat kunnen we tegen hen zeggen die wat hun persoonlijke ervaring betreft, zo onwetend zijn van Christus? De levende orakelen van God zijn uw eigendom. Onderzoek de Heilige Schrift, want zij getuigen over Christus. Wanneer u er werkelijk naar verlangt kennis van Hem te hebben, zult u het verkrijgen. Onderzoek de Heilige Schrift; dat u Hem op de juiste manier mag kennen die eeuwig leven is. Aanschouw Hem, opdat u door aanschouwen, Zijn woord zult gehoorzamen. Voortdurend zoeken als naar verborgen juwelen, zodat u geestelijk verrijkt zult worden. Denk na over Christus' woorden en leer wat Hij voor u is. Wanneer u Hem erkent, Hem verhoogt en over Hem praat, zult u geloof in Hem krijgen; en doordrongen zijn met een ijver om trouwe rentmeesters van Zijn genade te worden. . . .

Christus wacht aan de deur van het hart, zeggende: Doe Mij open; maar Hij wil zichzelf aan niemand opdringen. Luisteren wij naar Zijn stem? Is onze trots nederig en onderworpen door Zijn goddelijke erbarmen en medelijdende liefde? Open de deur van het hart; want Christus wacht om binnen te komen. "Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop," Hij zegt: "Indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij." Kijk naar Jezus, u die verzocht en beproefd bent; want Hij is dichtbij, wachtende om u te helpen door Zijn verlossende medelijden en genade. Blijf naar Hem kijken, en u zult Hem leren kennen. Zijn naam is het kostbare geboorterecht van elke christen. Zijn voorbeeld moet bestudeerd en nageleefd worden. Dit zal het dagelijkse leven verheffen, zuiveren en reinigen. Door Zijn goddelijke kracht zal het zelfs de nederige, dagelijkse plichten glans geven. Twijfels zullen verdwijnen in het bijzijn van de glanzende stralen van de Zon der Gerechtigheid.

-ST Feb 3, 1898, ¶ 4, 8, 10

- YI 6/1/93; 1SM 392-400

Maandag 8/3 (Vertrouwen op onze eigen rechtvaardigheid), Romeinen 10:3)

Het is niet de grootte van de daad van ongehoorzaamheid die zonde uitmaakt, maar het feit van afwijken van de uitdrukkelijke wil van God in de kleinste details; want dit toont dat er nu nog omgang is tussen de ziel en zonde. Het hart is verdeeld in zijn dienst. Er is een feitelijk ontkennen van God, een rebellie tegen de wetten van Zijn regering.

Waar mensen vrij zijn om van Gods eisen af te wijken en een maatstaf van plichten voor zichzelf op te richten, daar zou een verscheidenheid van maatstaven zijn om verschillende gedachten te voeden en de regering zou uit Gods handen worden genomen. De wil van

mensen zou oppermachtig zijn gemaakt, en de hoge en heilige wil van God- Zijn bedoeling van liefde ten opzichte van Zijn schepselen- zal onteerd, niet gerespecteerd worden.

Altijd als mensen hun eigen weg kiezen, plaatsen zij zich tegenover God. Zij zullen geen plaats hebben in het koninkrijk der hemelen, want zij zijn in oorlog met de echte principes van de hemel. Door de wil van God te veronachtzamen, plaatsen zij zichzelf aan de kant van satan, de vijand van God en mensen. Niet door een woord, niet door vele woorden, maar door ieder woord dat God heeft gesproken, zal de mens leven. We kunnen niet een woord veronachtzamen, hoe onbelangrijk het ook mag lijken, en gered zijn. Er is geen gebod van de wet welke niet voor het welzijn en geluk van de mens is, zowel in dit leven als in het toekomstige leven. In gehoorzaamheid aan Gods wet, zijn de mensen omringd als door een omheining en behoed voor de duivel. Hij die deze goddelijk opgerichte omheining op een punt afbreekt, vernietigt zijn kracht om hem te beschermen: want hij heeft een weg geopend waardoor de vijand binnen kan komen om te verspillen en te verwoesten. . . .

“Tenzij uw gerechtigheid overvloediger zij, dan der schriftgeleerden en der Farizeeën, dat gij in het Koninkrijk der hemelen geenszins zult ingaan”. Matt. 5:20

De schriftgeleerden en Farizeeën hadden niet alleen Christus aangeklaagd, maar ook de discipelen als zondaars, vanwege hun veronachtzamen van hun rabbijnse rituelen en voorschriften. Vaak waren de discipelen in de war en in moeilijkheden gebracht door afkeuring en beschuldiging van hen die zij gewend waren te vereren als hun religieuze leraren. Jezus onthulde de misleiding. Hij verklaarde dat de rechtvaardigheid waar de Farizeeën zo'n grote waarde aan hechtten, waardeloos was. De Joodse natie had aanspraak gemaakt om het speciale, getrouwe, door God uitverkoren volk te zijn; maar Christus beeldde hun religie af als gespeend van reddend geloof. Al hun vertoningen van vroomheid en hun menselijke bedenksels en vormelijkheden, en zelfs hun pochende vertoningen van de uiterlijke vereisten van de wet, kon niet baten om hen heilig te maken. Zij waren niet rein van hart of edel en gelijk aan het karakter van Christus.

-MB 51-53

- RH 7-1-90; ST 8-5-89; YI 8-11-86; PK 708-710; FW 91-94; FLB 78; AG 137

Dinsdag 9/3 (Christus onze gerechtigheid, Rom.5: 17-19)

“Want indien door de misdaad van één de dood geheerst heeft door die ene, veel meer zullen zij, die de overvloed van de genade en van de gave der rechtvaardigheid ontvangen, in het leven heersen door die Ene, namelijk Jezus Christus”. (Rom. 5:17-19)

Door de genade van Christus zijn wij gered. Maar genade schaft de wet van God niet af. De wet is de afdruk van Gods karakter. Het vertegenwoordigt Zijn rechtvaardigheid in tegenstelling tot onrechtvaardigheid. Door de wet is de kennis van zonde. De wet laat zonde uiterst verdorven verschijnen. Hij veroordeelt de overtreder, maar hij heeft geen kracht om hem te redden en te vernieuwen. Zijn gebied is niet om te vergeven. Vergeving komt door Christus, die de wet in menselijkheid heeft voorgeleefd. De enige hoop voor de mensheid is in de plaatsvervanger, verschaft door God, die Zijn Zoon gaf, zodat Hij de wereld met zichzelf kon verzoenen. “Want Dien, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem”. (2 Kor. 5:21

Staat u op het fundament door Christus gelegd? Hebt u vertrouwen in Hem, die voor ons is geworden “wijsheid, en gerechtigheid, en heiliging, en verlossing?”. . .

Onze redding is volledig, omdat het gegrondvest is door de vervulling van een plan dat er lag voor de grondlegging der wereld. . . Hij kwam als de Verlosser van de wereld, om aan het hoofd van het mensdom te staan. De Heilige Geest komt tot de mensen door Christus. Ons is een besliste getuigenis gegeven over de waarde van Christus' offer. Gods woord verklaart: “In welchen wil wij geheiligd zijn, door de offerande des lichaams van Jezus Christus, eenmaal geschied”. (Hebr.10:10). Het was een volledig en volkomen opoffering dat voor ons is gedaan.

Christus verlangt onverdeelde hartedienstbaarheid, - het algehele gebruik van geest, ziel, hart en kracht. “Of weet gij niet, dat ulieder lichaam een tempel is van de Heiligen Geest, Die in u is, Dien gij van God hebt, en dat gij uw zelfs niet zijt? Want gij zijt duur gekocht, zo verheerlijkt dan God in uw lichaam en in uw geest, welke Godes zijn.” (1 Kor 6:19,20). Wanneer we deze overgave doen, zal Christus onze gedachten rust geven en onze harten en handen toewijden voor Zijn dienst. Zijn wijsheid geeft ons geestelijk leven, en stelt ons in staat om onze liefde tot God en tot elkaar te openbaren. Wij openbaren Zijn genade in onze karakters, want wij hebben Zijn leven. Hij vertegenwoordigt ons smetteloos voor Zijn Vader; want wij zijn geheiligd door Zijn bloed. Wij zijn schoon gewassen van dode werken; want Jezus

neemt bezit van de geheiligde ziel, om te vernieuwen, ondersteunen, en leidt al zijn impulsen, en geeft levenskracht aan de doelen. Zodoende worden wij tempels voor de inwoning van de Heilige Geest.

-RH July 25, 1899, ¶ 10, 13, 14, 18

• YI 4/1/97; RH 11-4-90; ST 3-30-88; PP 151-155; 3SM 194-196; AG 181; FW 99-102

Woensdag 10/3 (Gerechtigheid en gehoorzaamheid, 1 Joh. 2:29)

Wat baat het om aangename dingen te zeggen, om de werken van satan te betreuren, en toch over te gaan tot bevrediging van al zijn plannen? Dit is dubbelhartig zijn. . .

Wanneer u werkelijk berouw hebt over de zonde, zult u niet tevreden zijn met simpel te erkennen dat u zondig bent, en de zaaklaten rusten. Bent u van plan zonder zonde te blijven zolang het leven duurt? Hebt u de bedoeling om uw geweten geweld aan te doen? Hebt u de bedoeling om altijd kwaad te doen? Wat zegt de Here tegen hen die licht hebben gehad, en toch hebben gefaald om in harmonie met het ontvangen licht te leven? "Wie dan weet goed te doen, en niet doet, dien is de zonde." Vernedert u voor de Here, en Hij zal u verhogen." Er is een berouw van zonde, die geen berouw nodig heeft. "En een iegelijk, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf gelijk Hij rein is." Betekent deze tekst dat de menselijke bewerker een smet van zijn ziel kan verwijderen? – Nee. Wat betekent het dan om zichzelf te reinigen? Het betekent om op te kijken naar de grote, zedelijke maatstaf van Gods gerechtigheid, de heilige wet van God, en te zien dat u een zondaar bent in het licht van die wet. "Een iegelijk, die de zonde doet, die doet ook ongerechtigheid; want de zonde is de ongerechtigheid. En gij weet, dat Hij geopenbaard is, opdat Hij onze zonden zou wegnemen; en geen zonde is in Hem" (1 Joh.3: 4,5).

Het is door geloof in Jezus Christus dat de waarheid is aangenomen in het hart en het menselijke werktuig is gezuiverd en gereinigd. Jezus was "om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden".

Is het mogelijk om genezen te worden, terwijl u weet dat u zonde bedrijft? –Nee; het is oprecht geloof dat zegt, ik weet dat ik zonde heb bedreven, maar dat Jezus mijn zonden heeft vergeven; en voortaan zal ik weerstand bieden aan verleiding in en door Zijn kracht. "En een iegelijk, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is", 1 Joh. 3:3. Hij heeft een blijvend principe in de ziel, dat hem in staat stelt de zonden te overwinnen. "Een iegelijk, die in Hem blijft, die zondigt niet; een eigelijk, die zondigt, die heeft Hem niet gezien, en heeft Hem niet gekend," 1 Joh. 3:6. Dat is, iedereen die een ware gelovige is, is van zonden gereinigd door de waarheid, in leven en karakter. "Kinderkens, dat u niemand verleide. Die de rechtvaardigheid doet, die is rechtvaardig, gelijk Hij rechtvaardig is.", 1Joh.3:7. "Een iegelijk, die uit God geboren is, die doet de zonde niet, want Zijn zaad blijft in hem; en hij kan niet zondigen, want hij is uit God geboren. Hierin zijn de kinderen Gods en de kinderen des duivels openbaar. Een iegelijk, die de rechtvaardigheid niet doet, die is niet uit God, en die zijn broeder niet lief heeft." 1 Joh.3: 9,10. "Mijn kinderkens, laat ons niet liefhebben met de woorden, noch met de tong, maar met de daad en waarheid", 1 Joh.3: 18.

-YI Feb 15, 1894, ¶ 2, 4, 5

• ST 11-14-95; RH 3-8-06, 3-4-09

Donderdag 11/3 (Het rechtvaardige leven; 1 Joh. 5:1-3)

God heeft Zijn wetten voor het geordende gedrag van het volk gegeven, voor families en voor ieder persoonlijk. Er is geen een werker van goddeloosheid, alhoewel zijn zonden gering en geheim zijn, die ontsnapt aan de veroordeling van de wet. Het gehele werk van de vader van de leugen is opgetekend in de wetboeken van de hemel; en diegenen die zich geleend hebben voor de dienst van satan, om aan mensen zijn leugens te verkondigen door leringen en praktijken, zullen ontvangen in overeenstemming met hun daden. Elke overtreding tegen God, hoe klein ook, wordt geplaatst in de afrekening. En wanneer het zwaard van gerechtigheid in de hand is genomen, zal dat het werk doen dat gedaan is aan het heilige slachtoffer. Gerechtigheid zal geschieden, want Gods vijandschap tegen de zonde in intens en verpletterend.

De waarheid zoals het in Jezus is zal ons de belangrijkste lessen leren. Het zal tonen dat de liefde van God breed en diep is; dat het oneindig is; en dat in het toekennen van de straf aan de ongehoorzamen, degene die Gods wet nietig hebben verklaard, het compromisloos zal zijn. Dit is waar de liefde en rechtvaardigheid van God zich verbinden. Het reikt tot het

diepste van menselijk weeën en vernedering, om de gevallen en onderdrukten te verheffen, die aan de waarheid vasthouden door berouw en geloof in Jezus. En God werkt voor het welzijn van het heelal, voor het welzijn van de hardnekkige zondaar, door te bewerken dat de zondaar lijdt door de straf van zijn zonde.

Het plan van redding wordt maar vaag begrepen door de christelijke wereld. De mens, evenzo onderwezen door mensen die beweren de Heilige Schrift te kennen, kan nooit de omvang van zijn gevallen, vernederde toestand kennen; maar de missie van Christus zal de waarheid zoals hij in Jezus is openbaren. De mens kan de diepten tot welke hij was gezonken alleen kennen door het aanschouwen van de wonderlijke keten van verlossing dat wordt gebruikt om hem op te trekken. . .

Alleen door het geloof in Christus is het voor de mens mogelijk naar de wet te leven. De mens is niet in staat om zichzelf te redden, maar de Zoon van God vecht zijn strijd voor hem, en plaatst hem in een gunstige positie door hem Zijn geheiligde eigenschappen te geven. En als de mens de gerechtigheid van Christus aanneemt, is hij deelgenoot van de goddelijke natuur. Hij zal de geboden van God houden en leven. Petrus zegt: (2 Petr. 1:3-4)

De waarheid zoals hij is in Jezus is gehoorzaamheid aan elk voorschrift van Jehova. Het is hard werken. Bijbelse heiligmaking is niet de nagemaakte heiligmaking die de Heilige Schrift niet zal zoeken, maar meer vertrouwt op goede gevoelens en impulsen, dan om naar de waarheid te zoeken als naar een verborgen schat. Bijbelse heiligmaking zal zijn eigenaar ertoe leiden om de vereisten van God te doen en Hem te gehoorzamen. Er is een zuivere en heilige hemel in petto voor hen die Gods geboden houden.

-RH Feb 8, 1898, ¶ 8-10, 12-13

- RH 11-17-96, 2-27-00, 3-6-88, 7-24-88; ST 5-7-96; 1888 1385-1391

Vrijdag 12/3 (Bronnen van leven; Joh. 6:63)

Ons hongeren en dorsten naar gerechtigheid zal in verhouding zijn tot het voedsel waarmee we de ziel voeden. We zullen meer en meer hongeren en dorsten naar gerechtigheid als we ons afscheiden van de wereld, zijn gewoonten, zijn praktijken, en onze levens richten naar de standaard van gerechtigheid. Jezus bekleedde zijn goddelijkheid met menselijkheid, zodat het mensdom door geloof mag vasthouden aan goddelijkheid, en door hongeren en dorsten naar gerechtigheid in een innige verbintenis met het goddelijke. De voorrechten van het menselijke werktuig zijn erg groot. We kunnen niet tevreden zijn zonder God, ook de Here is niet tevreden zonder de liefde welke hij heeft aangekocht tegen een oneindige prijs. God heeft ons Christus gegeven, en met hem de gehele hemel, zodat hij ons terug kan brengen op het rechte pad en ons aan hemzelf kan verbinden, zodat we ook gevuld zullen worden met al de volheid van God. . .

Wilt u gelijkvormig worden aan het heilige beeld? Wilt u iemand zijn die hongert en dorst naar gerechtigheid? Wilt u drinken van het water dat Christus u zal geven, wat in u een bron van levend water zal zijn tot het eeuwige leven? Wilt u vrucht dragen tot glorie van God? Wilt u anderen verfrissen? Doorzoek dan, met honger van het hart naar het brood des levens, het woord van God, de Heilige Schrift, en leef bij elk woord dat voortkomt uit de mond van God. Uw heiligmaking en rechtvaardiging van de ziel zal voortvloeien uit geloof in het woord van God, welke leidt tot gehoorzaamheid aan zijn geboden. Christus bad: "Heilig ze in Uw waarheid; Uw woord is de waarheid. . .

Christus staat aan de deur, kloppende en ons uitnodigende om Zijn aanwezigheid te accepteren. Hij zegt: "Zie, ik sta aan de deur, en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij."

Met Christus blijvend in de ziel, zal het menselijke werktuig een deelgenoot worden van de heilige natuur, en is hij een medearbeider met Jezus Christus. Hij openbaart ijver en eerlijkheid, en bezit die volharding, zodat, zoals de Meester, hij niet zal falen of ontmoedigd zal raken. Laten ons allen afkeren van de hevige verlangens van het hart tot zelfzuchtige bevrediging; laat allen de ziel leeg maken van eigen liefde, zelfzuchtige verlangens en ambities, en Christus zal de lege ruimte bevoorraden; Hij zal regeren in het hart dat leeg is van eigenliefde, en van Zijn heilige aanwezigheid zullen levende stromen voortvloeien om de zielen van hen die klaar zijn om te vergaan, weer op te wekken en te verfrissen. "Zalig zijn die hongeren den dorsten naar gerechtigheid; want zij zullen verzadigd worden".

-ST Sept 5, 1895, ¶ 4, 6, 10

- AUCR 10-14-07

====Les 12: 13 - 19 maart – De vrucht van de Geest is waarheid

Het is door de waarheid, de kracht van de heilige geest, dat we geheiligd worden, veranderd worden naar de gelijkenis van Christus. –RH 12apr. 1892.

Sabbat 13 maart (Het banket dat verzadigd; Jeremia 29:13)

Christus had nooit Zijn leven gegeven voor het menselijke ras als Hij geen vertrouwen had gehad in de zielen waarvoor Hij stierf. Hij wist dat een groot aantal zou reageren op de liefde die Hij ten toon spreidde aan de menselijkheid. Niet elk hart reageert, maar elk hart mag en kan als het wil, reageren op de liefde zonder een parallel "Mijn schapen horen naar mijn stem" (Joh 10:27), zei Christus. Een hart dat verlangt naar God zal Zijn stem herkennen. God kan niet voor een ziel werken die niet reageert op Zijn aangeboden genade en liefde. Hij wacht op een respons van zielen. Hij vraagt ze naar Zijn bruiloftsfeest; Hij richt Zijn bruiloftsmaal voor hen aan, die alle honger zal stillen. Zij woord is vol van most en olie. "dan zult gij Mij zoeken en vinden," zegt Hij, "wanneer gij naar Mij vraagt met uw ganse hart."

Christus is alles voor diegene, die Hem ontvangen. Hij is hun troost, hun veiligheid, hun gezondheid. Hij is bekend met al hun bijzondere zwakheden, al hun noden en grieven. Hij waardeert de mensen voor wie Hij zoveel heeft gedaan. Toen Hij aan Zijn lijden begon, de zonden dragend van de hele wereld, liet Hij hun een rijke erfenis na. "de Geest van de waarheid. De wereld kan Hem niet ontvangen, omdat ze Hem niet ziet en ook niet kent; Maar gij kent Hem," zei Hij, "want Hij blijft bij u en zal in u zijn. Ik zal u niet als wezen achterlaten. Ik kom tot u. Nog een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer, maar gij ziet Mij, want Ik leef en gij zult leven. (Joh 14:17-19).

"Ik ben gekomen," zei Christus, "opdat zij leven hebben en overvloed" (Joh 10:10). "In Hem is in het geheel geen duisternis" (1Joh1:5). Verdrietig zag Christus sommige, die het licht niet lief hadden en niet naar het licht wilden komen, want hun daden waren slecht. Ze wilden niet naar Jezus komen om van de macht van het kwade verlost te worden. Maar waarom kunnen niet allen, die hulp en rust nodig hebben, naar de Lastendrager komen opdat ze licht en leven mogen verkrijgen? De Heer wil ze ontvangen, hen leren Zijn juk te dragen en Zijn last te dragen, opdat de hemel kan zien dat ze werkers zijn samen met God. Er hoeft geen wolk te zijn tussen de ziel en Jezus. Niet een van ons hoeft zich te gedragen alsof het woord, het leven en het licht met tegenzin wordt gegeven. De grote liefde in het hart van Christus verlangt ernaar de ziel te overvloeden met de heldere stralen van Zijn rechtvaardigheid. "En wie dorst heeft, kome," zegt Hij "en wie wil, neme het water des levens om niet" (Open 22:17). -ST Mar 10, 1898, ¶ 1-3 (tweede artikel van deze datum)

- RH 5-5-91

Zondag 14/3 (Ik ben.....de waarheid; Joh. 14:6)

De verlosser der wereld waarschuwde zijn discipelen voor de valse leer dat een obstakel was en zou blijven tegen de voortgang van de waarheid. "Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan," zei Hij, "en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zodat zij, ware het mogelijk, ook de uitverkorenen zouden verleiden. Zie, Ik heb het u voorzien" (Mat 24:24,25). Petrus schrijft: "Toch zijn er ook valse profeten onder het volk geweest, zoals ook onder u valse leraars zullen komen, die verderfelijke ketterijen zullen doen binnensluipen, zelfs de Heerser, die hen gekocht heeft, verloochenende en een schielijk verderf over zichzelf brengend. En velen zullen hun losbandigheden navolgen, zodat door hun schuld de weg der waarheid gelasterd zal worden" (2Pet2:1,2). Het zuurdesem van de valse leer zal eerder geaccepteerd worden dan de waarheid. "Ziet toe," schrijft Paulus Ziet toe, dat niemand u medeslepe door zijn wijsbegeerte en door ijdel bedrog in overeenstemming met de overlevering der mensen, met de wereldgeesten en niet met Christus" (Kol 2:8).

Onder wiens banier staan wij? Waar zijn wij En wat is Christus voor ons? Door onze handelwijze bepalen we ons eigen lot. Door de keuze van ons gezelschap bepalen we welke invloeden ons karakter zullen vormen. Als we de wereld kiezen, zullen wereldse invloeden een

indruk op onze gedachten maken en hoewel wij het ons misschien niet realiseren, zakken we steeds lager en lager, want als we niet in genade groeien, zullen we afglijden.

Het maakt alle verschil voor het toekomstige welzijn van de mens uit, of ze Gods weg volgen of hun eigen. Hun weg kan helemaal verkeerd zijn. Zijn er vele wegen naar de hemel? Als dat zo is, dan kan de mens elke weg kiezen die hem goed lijkt. Maar er is maar een ware weg.

Christus zegt: "Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij" (Joh 14:6). De Heer zal ons verheffen als wij ons laten verheffen. Hij die God herkent in Christus, die Christus ontvangt als de verlosser van de wereld en zijn persoonlijke verlosser, gaat in door de deur. Hij klimt niet via een andere weg naar binnen. Van al dezen staat geschreven: "Doch allen, die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij macht gegeven om kinderen Gods te worden, hun, die in zijn naam geloven" (Joh 1:12).

De waarheid, het licht, het leven, dat in onze harten schijnt, heiligt en verhoogt ons. Welke grotere verhoging kan de aarde bieden? Welke grotere eer kunnen aardse heersers bereiken?. De mens wordt uit zijn degeneratie gehaald, gereinigd van morele verontreiniging en wordt erfgenaam van God en een mede erfgenaam van Jezus Christus gemaakt. Zijn leven wordt verborgen met Christus in God en als Diegene die zijn leven is, verschijnt, zal hij ook met Hem in glorie verschijnen. Deze glorie zal geopenbaard worden bij de wederkomst van Christus. Dan zullen de heiligen inderdaad verhoogd worden, ze zullen met Christus op Zijn troon zitten en Christus zal de wereld oordelen.

-BEcho Feb 1, 1897, ¶ 10-13

- ST 2-29-92, 8-6-85, 1-6-98; BEcho 1-15-92, 2-1-92, 2-15-92, 3-1-92

Maandag 15/3 (De geest en waarheid; Joh. 16:13, 15:26)

Het is door de waarheid, door de kracht van de Heilige Geest, dat we geheiligd worden en veranderd worden naar de gelijkenis van Christus. Om deze verandering teweeg te brengen, moet er een algehele acceptatie van de waarheid zijn en een onvoorwaardelijke overgave van de ziel aan zijn verandering brengende kracht. De leraar van de waarheid zal een verreikende invloed hebben, een invloed die een behouder van leven op leven of van dood op dood zal zijn. De voorschriften die hij leert, moet hij gehoorzamen onder de meest heilige verplichting. Alle principes van de waarheid moeten in zijn leven en karakter worden gebracht. Dan zullen voorschrift en voorbeeld harmoniëren.

"Deze dingen heb ik u geschreven" zegt Jezus, "opdat u in mij vrede zult hebben" - vrede in Christus, vrede door het geloof van de waarheid. De trooster wordt de geest der waarheid genoemd, want er is troost, hoop en vrede in de waarheid. Valsheid kan geen echte vrede geven; dit kan alleen ontvangen worden door de waarheid. We hebben hemelse cultuur en verfijning nodig. Onder alle omstandigheden moeten we christelijke sympathie en beleefdheid manifesteren. Dagelijks zouden we onze smeekbeden naar de hemel moeten sturen voor genade en kracht. We moeten zelfzucht wegdoen en de hemelse bewondering van een nederige en stille geest aandoen in het zicht van de God van een grote prijs.

Jezus bad dat Zijn volgelingen een zouden zijn; maar we moeten de waarheid niet opofferen voor deze eenheid, want we moeten geheiligd worden door de waarheid. Hier is het fundament van elke ware vrede. Menselijke wijsheid zou al willen veranderen en verkondigen dat deze basis te smal zou zijn. Men zou proberen eenheid te bevorderen door concessies aan populaire meningen, door compromissen met de wereld, een offer van vitale godsvrucht. Maar de waarheid is Gods basis voor de eenheid van zijn volk.

Van de trooster is geschreven: "zal Hij u de weg wijzen tot de volle waarheid; want Hij zal niet uit Zichzelf spreken, maar al wat Hij hoort, zal Hij spreken en de toekomst zal Hij u verkondigen". Door de Heilige Geest, zal Christus steeds duidelijk maken aan zijn volgelingen wat Hij de heilige mannen heeft laten opschrijven over de waarheid Toen de verlosser bad: "Heilig hen in uw waarheid" voegde Hij eraan toe " uw woord is de waarheid" . De leraars van de waarheid moeten het woord met grote ijver onderzoeken. Zoals voorgesteld in een gelijkenis van de Verlosser, moeten ze graven naar de waarheid als naar een verborgen schat, opdat de kostbare juwelen ontdekt mogen worden en getoond aan anderen. Maar de parelen van waarheid die in de schrift gevonden worden, kunnen alleen door een waarheidsgetrouw oog onderscheiden worden. "Zalig de reinen van hart, want zij zullen God zien." Ze kunnen Zijn stem horen en Zijn liefde onderscheiden.

-RH Apr 12, 1892, ¶ 1, 17-19, 24

- RH 1-30-94; ST 7-25-92, 1-16-93; DA 668-672

Dinsdag 16/3 (Met geheel uw hart; Jer. 29:13)

De Heer wacht om grote dingen te doen voor Zijn kinderen die Hem vertrouwen. Verwachten we met Christus te zijn in de eeuwige wereld? Dan moeten we ook hier met Hem zijn en dat Hij ons kan helpen bij elke verzoeking en verleiding en ons klaar maakt voor Zijn wederkomst op de wolken des hemels. Hij zal ieder mens belonen naar zijn werken en elke verborgenheid zal in het oordeel gebracht worden.

We zullen ontdekken dat alleen diegenen die geleefd hebben bij elk woord dat voortkomt uit de mond van God, gered zal zijn. We moeten onze voeten op het woord planten, op de solide rots van waarheid. We moeten voorzichtig de schriften doorzoeken of we ook werkelijk de werken van God doen. De schoonheid en genade van Christus moet in ons karakter worden verweven. We kunnen Christus niet zo apart stellen zoals we doen en toch gereed gemaakt worden voor Zijn gezelschap in de hemel. Hij zal in de hemel alles in al zijn en moet alles in al hier op aarde zijn.

Christus zegt: "Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij." Verwijder alles dat de weg naar uw hart blokkeert en laat de verlosser binnen. Verneder uw harten voor God, opdat Hij u Zijn Heilige Geest mag schenken. Christus heeft gezegd: "Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volg Mij." U kunt Christus niet volgen tenzij u het kruis elke stap wilt dragen. "De vriendschap met de wereld (is) vijandschap tegen God?" We moeten onze reis door de wereld als pelgrims en vreemdelingen maken, vastgeklampt aan het levende geloof in het kruis van Golgota. De zegening van God zal op elke ziel rusten, die zich volledig aan Hem wijdt. Als we God zoeken met geheel ons hart, zullen we Hem vinden. God meent het ernstig met ons en wil een degelijk werk voor de eeuwigheid verrichten. Hij heeft in een gift heel de hemel uigegoten en er is geen reden waarom wij aan Zijn liefde zouden twijfelen.

God vraagt ons om Hem ons hart te geven. Uw krachten, talenten, aanhankelijkheden zouden overgeven moeten worden aan Hem, opdat Hij in u kan werken, om te doen naar Zijn goede wil en u klaar te maken voor het eeuwige leven. Accepteer de uitnodiging van Christus. Hij bidt u: "Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden voor uw zielen, want mijn juk is zacht en mijn last is licht." Dat we door mogen dringen naar de prijs van onze roeping in Jezus Christus. Wat kan God nog meer doen dan Hij al heeft gedaan. Laten we onze zielen ledigen van alle vijandigheid, alle dwaasheid en door levend geloof aansluiting vinden bij Jezus. Nader tot God en Hij zal tot u naderen. Christus zal uw overtredingen vergeven en u genadevol ontvangen.

-RH May 5, 1891, ¶ 10, 12-13

Woensdag 17/3 (het verdorde geweten; 1 Tim. 4:2; Titus 1:15)

We staan op de drempel van grote en plechtige gebeurtenissen. Veel van de profetieën staan op het punt in een snelle opeenvolging te worden vervuld. Elk element van kracht wordt aan het werk gezet. De geschiedenis wordt herhaald; oude tegenstellingen zullen herleven en Gods volk zal aan elke zijde in nood verkeren. Intensiteit neemt bezit van de menselijke familie. Het dringt door in alles op aarde. En waarvoor? Spelen, toneelstukken, amusement, de mens verhaast zich en pakt aaneen. En strijden om de eerste plaats. Wat gewoon en bederfelijk is, neemt hun gedachten in beslag, zodat aan dingen van eeuwig belang sporadisch wordt gedacht. Mensen doordrongen met energie, ijver en doorzettingsvermogen, zullen al hun Godegeven krachten inzetten in samenwerking met satans tirannie om de wet van God te ontcrachten.

Velen hebben zolang hun eigen standaard gekozen dat zij zichzelf hebben misleid en hebben de onfeilbare standaard die hun op de laatste dag zal oordelen, afgewezen. Ze miskennen de leer van het woord van God; verzetten zich steevast tegen Zijn geboden, ze verheerlijken de menselijke principes. De uitlatingen van vele belijdende predikanten van het evangelie, geven aan dat zij meer dan gewone bitterheid en minachting tegen de wet van God ten toon spreiden. Als in de dagen van David wordt die wet geminacht. Het wordt behandeld als een innovatie en afgewezen als levensregel.

Zij die eens overtuigd waren van de waarheid, maar de invloed van de Heilige Geest hebben weerstaan, wandelen in partnerschap met satan, de eerste afvallige. Verblind door de drogredenen van hem die eens in de hemelse hoven werd gevonden, voegen zij zich in zijn rijen. De apostel Paulus zegt: "Maar de Geest zegt nadrukkelijk, dat in latere tijden sommigen

zullen afvallen van het geloof, doordat zij dwaalgeesten en leringen van boze geesten volgen door de huichelarij van leugensprekers, die in hun eigen geweten gebrandmerkt zijn." Zij die afgekeerd zijn, "zo zegt de Heer," zullen verblind worden in elk bijgeloof en zullen geleid worden in een verschrikkelijke ongerechtigheid, die Gods woord voorstelt als het dronken zijn van het bloed van de heiligen.

Als deze ongerechtigheid tegen de wet van God zo intens wordt, kunnen we weten dat satan de menselijke geest doordrenkt met dezelfde haat voor de waarheid en de voorschriften van God als die, die het hart van Kain keerde tegen zijn broeder Abel. In deze tijd van overheersende ongerechtigheid is het essentieel dat we individueel nader tot God komen. Zijn stem wordt gehoord die zegt: "kom Mijn volk, gaat gij in uw binnenste kamer..... "

-RH Aug 31, 1897, ¶ 7-10

- RH 4-15-75, 4-12-92; ST 5-28-94, 4-12-83

Donderdag 18/3 (wandeland in waarheid; 2 Joh. 4; 1Joh 1:6, 2:9-11)

Zij die doeners zijn van de woorden van Christus zullen in het licht wandelen zoals Christus in het licht is. Het trouwe hart zal het voorbeeld volgen van Hem die niet zichzelf heeft plezierd. De volgelingen van Christus zullen er niet voor kiezen om de ene dienst te doen en de andere te laten omdat het niet aantrekkelijk is. God zendt licht naar Zijn volk, maar als ze weigeren in het licht te wandelen, zullen ze geen zegen ontvangen. Zij die in het licht van Christus wandelen wijzen geen boodschap van waarheid af en de acceptatie van de waarheid is eenheid onder hen.

Christus is hun middelpunt, Christus is voor hen de weg, de waarheid en het leven. Maar zij die simpelweg roepen "Christus, Christus" accepteren de woorden van Christus niet en zijn geen deelgenoten van Zijn goddelijke natuur en eten niet van Zijn vlees of drinken van Zijn bloed. Zij die leven bij elk woord dat uit de mond van God komt, willen niet, kunnen niet afwijken, want ze zijn als vele takken die geënt zijn op een stam. Dit is de eenheid die zal bestaan bij diegenen in wiens harten Christus is gevormd, de hoop op glorie. Zij die verenigd zijn met Christus zullen al Gods geboden respecteren en zullen het licht dat op hun pad schijnt, accepteren.

Als we doeners van het woord van God zijn, zullen we volgelingen van Christus zijn en onze levens zullen gekarakteriseerd worden door heiligheid in doel en in handelen, hetgeen voortschrijdende heiliging is. We zullen een Christus gelijke sympathie hebben voor alle zielen, zowel heiligen als zondaars; maar met deze ervaring zal er geen zinloze opscheppen zijn over onze zondeloosheid. We zullen meer met de taal van Paulus spreken en zeggen: "Niet, dat ik het reeds zou verkregen hebben of reeds volmaakt zou zijn, maar ik jaag ernaar, of ik het ook grijpen mocht, omdat ik ook door Christus Jezus gegrepen ben. Broeders, ik voor mij acht niet, dat ik het reeds gegrepen heb, maar één ding (doe ik): vergetende hetgeen achter mij ligt en mij uitstreckende naar hetgeen vóór mij ligt, jaag ik naar het doel, om de prijs der roeping Gods, die van boven is, in Christus Jezus.

Laten wij dan allen, die volmaakt zijn, aldus gezind zijn. En indien gij op enig punt anders gezind zijt, God zal u ook dat openbaren; maar hetgeen wij bereikt hebben, in dat spoor dan ook verder!" Fil 3:12-16).

De houding van Paulus is de houding die door iedere volgeling van Christus aangenomen moet worden. Want we moeten altijd verlangen en loffelijk streven naar de kroon van eeuwig leven. Niemand mag beweren perfect te zijn. Laten de engelen, die alles opnemen, de geschiedenis schrijven van heilige strijd en conflict van het volk van God, laten zij hun gebeden en tranen optekenen; maar laat God niet onteerd worden door de proclamatie van menselijke lippen die verklaart: "ik ben zondeloos, ik ben heilig." Geheiligde lippen zullen nooit zulke hoogdravende worden uiten.

-ST May 23, 1895, ¶ 5-7, 9

- ST 2-1-10, 10-22-94, 1-29-85; 1-11-99; RH 9-24-95, 6-22-86, 12-11-94; TDG 182

Vrijdag 19/3 (Gods verbondsbeloften; 2 Cor 6:16)

Gods ideaal voor Zijn kinderen is hoger dan de hoogste menselijke gedachte kan reiken. "Wees daarom volmaakt, zoals uw vader in de hemelen volmaakt is". Dit gebod is een belofte. Het plan van bekering overweegt onze complete bevrijding uit de macht van satan. Christus scheidt altijd de oprechte ziel van de zonde. Hij kwam om de werken van de duivel te vernietigen en Hij maakte voorzieningen dat de Heilige Geest in elke berouwvolle ziel geïmplanteerd wordt om hen van zonde te weerhouden.

Het ideaal van een christelijke karakter is op Christus lijken. Zoals de zoon van God volmaakt was in Zijn leven, zo moeten Zijn volgelingen volmaakt zijn in hun leven. Jezus was in alle opzichten gelijk gemaakt aan Zijn broeders, Hij werd vlees, zoals wij zijn. Hij was hongerig, dorstig en vermoeid. Hij werd gevoed door eten en verfrist door slaap. Hij deelde het lot van de mensheid, toch was Hij de onschuldige Zoon van God. Hij was God in het vlees. Zijn karakter moet de onze worden. De Heer zegt van diegene die in Hem geloven: "Ik zal onder hen wonen en wandelen, en Ik zal hun God zijn en zij zullen mijn volk zijn." 2 Cor 6:16..

Het hart van de Farizeeër is een barre en dorre bodem, waarin geen zaden van goddelijk leven kunnen gedijen. Het is in hem, die zich ongereserveerd geeft aan God, die Hem de meest acceptabele dienst bewijst. Door verbroedering met God wordt de mens een werker, die samen met Hem Zijn karakter presenteert aan de mensheid.

De dienst bewezen in oprechtheid van hart geeft grote compensatie. "Opdat uw aalmoes in het verborgene zij, en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal het u vergelden." Door het leven dat wij leiden in de genade van Christus, wordt ons karakter gevormd. De oorspronkelijk liefelijkheid wordt weer hersteld in de ziel. De attributen van het karakter van Christus worden gegeven en het beeld van het Goddelijke begint te schijnen. De gezichten van de mannen en vrouwen die werken en wandelen met God, drukken de hemelse vrede uit. Ze zijn omringd met de atmosfeer van de hemel. Voor deze zielen is het koninkrijk der hemelen begonnen. Ze hebben de vreugde van Christus, de vreugde een zegen te zijn voor de mensheid.....

Geen mens kan twee heren dienen, we kunnen God niet dienen met een verdeeld hart. Bijbelse religie is geen invloed tussen vele andere, haar invloed dient superieur te zijn, elk andere controlerend en doordringend. Het is niet als een vleug van kleur, hier en daar op het canvas gestreken, maar het moet doordringen in het hele leven, alsof het canvas in de verf is gedoopt, totdat elke vezel doordrongen is met een niet verkleurbare kleur.

-DA 311-312

- RH 7-10-94; COL 400-404; AG 112; RC 24

Citaten uit de les: DA 671, 672

Verdere studie: COL 402, AH 535

===Les 13: 20-26 maart: De vrucht van de Geest is de essentie van het christelijke karakter

Wat is de vreugde van de christen? – Het vloeit voort uit het besef van de aanwezigheid van Christus. Wat is de liefde van de christen? – Het is de weerspiegeling van de liefde van Christus. -RH dec. 4, 1894

Sabbat 20/3 (Eeuwige geheimenissen; Kolossenzen 1: 27)

Velen hebben getracht om het geheimenis dat Paulus hier noemt, te definiëren. Maar het omvat veel en onze ideeën over de liefde, de goedheid en het medelijden van God zijn vreemd genoeg beperkt. Wij zijn niet vooruitgegaan van licht naar groter licht, omdat onze kennis van geestelijke zaken zo klein en verzwakt is geworden...

De menswording van Christus is een geheimenis. De eenwording van goddelijkheid met menselijkheid is werkelijk een geheimenis, verborgen bij God, "het geheimenis, dat eeuwen en geslachten lang verborgen is geweest." Het was in eeuwig stilzwijgen bewaard door Jehova en werd voor het eerst geopenbaard in Eden, door de profetie dat het zaad van de vrouw de kop van de slang zou vermorzelen, en dat hij zijn hiel zou vermorzelen. Het openbaren van dit geheimenis aan de wereld dat God eeuwenlang, vóór de wereld werd geschapen, vóór de mens werd geschapen, in stilte had bewaard, was het deel dat Christus moest doen in het werk dat Hij begon toen Hij naar deze aarde kwam. En dit wonderbaarlijke geheimenis, de menswording van Christus en de verzoening die Hij deed, moeten aan iedere zoon en dochter van Adam, Jood of heiden, bekendgemaakt worden. Zijn lijden vervulde volkomen de eisen van de wet van God...

Wij zijn nu niet voldoende gevorderd in geestelijke verworvenheden om de geheimenissen van God te begrijpen. Maar wanneer wij het hemelse gezin vormen, zullen deze geheimenissen voor ons onthuld worden. Johannes schrijft over de leden van dat gezin: "Zij zullen niet meer hongeren en niet meer dorsten, ook zal de zon niet op hen vallen, noch enige hitte, want het

Lam, dat in het midden van de troon is, zal hen weiden en hen voeren naar waterbronnen des levens; en God zal alle tranen van hun ogen afwissen." "en zij zullen zijn aangezicht zien en zijn naam zal op hun voorhoofden zijn."

Dan zal er veel geopenbaard worden ter verklaring van zaken waar God nu over zwijgt, omdat wij dat nog niet hebben opgenomen en naar waarde hebben geschat, wat bekend is gemaakt van de eeuwige geheimenissen. De wegen van de Voorzienigheid zullen duidelijk gemaakt worden; de geheimenissen van genade door Christus zullen onthuld worden. Dat wat de geest nu niet kan bevatten, wat moeilijk te begrijpen is, zal dan verklaard worden. Wij zullen orde zien in dat wat onverklaarbaar leek; wijsheid in alles wat achtergehouden werd; goedheid en genade in alles wat werd meegedeeld. Waarheid zal zich voor de geest ontvouwen, vrij van belemmering op enig punt en zijn helderheid zal te verdragen zijn. Het hart zal gedrongen zijn om van vreugde te zingen. Strijdvragen zullen voor eeuwig voorbij zijn en alle moeilijkheden zullen zijn opgelost.

-ST Mar 25, 1897, ¶ 3, 8, 12-13

- RH 6-11-89, 6-4-89, 4-4-93, 3-20-94, 4-15-84; ML 54

Zondag 21/3 (Zoekt eerst het Koninkrijk van God; Matt. 6:33; 16:26; Rom. 14:17)

De Here ziet met medelijden op hen die toelaten dat zij bezwaard worden door huiselijke zorgen en zakelijke moeilijkheden. Zij zijn belast met veel dienen, en veronachtzamen het enige wat onmisbaar is. "Maar zoekt eerst Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid," zegt de Heiland, "en dit alles zal u bovendien geschonken worden." Dat wil zeggen: Zie niet op deze wereld, maar op de eeuwige. Span u tot het uiterste in om die dingen te verkrijgen waar God waarde aan hecht, en waar Christus zijn kostbare leven voor gaf opdat u het zou verkrijgen. Zijn offer heeft voor u de poorten van hemelse handel wijd opengemaakt. Verzamel uw schatten naast de troon van God door met zijn aan u toevertrouwde kapitaal het werk te doen dat Hij verlangt dat gedaan wordt in het winnen van zielen tot een kennis der waarheid. Dit zal u verzekeren van eeuwige rijkdommen...

Wanneer wij denken aan het grote geschenk van de hemel voor de verlossing van een zondige wereld en dan het offer in aanmerking nemen dat wij kunnen brengen, deinken wij terug voor het maken van een vergelijking. De eisen die aan een heel universum gesteld zouden kunnen worden, kunnen niet vergeleken worden met die ene gave. Onmeetbare liefde werd tot uitdrukking gebracht toen Een gelijk aan de Vader kwam om de prijs te betalen voor de zielen van mensen, en hen eeuwig leven te brengen. Zullen zij die de naam van Christus belijden geen aantrekkelijkheid zien in de Verlosser van de wereld, onverschillig zijn voor het bezit van waarheid en gerechtigheid en zich afwenden van de hemelse schat tot de aardse...?

In dit leven zijn onze bezittingen beperkt, maar de grote schat die God ons aanbiedt in Zijn gave aan de wereld is onbeperkt. Het omvat ieder menselijk verlangen en het reikt ver boven onze menselijke berekeningen. Op de grote dag van uiteindelijke beslissing, wanneer ieder mens geoordeeld zal worden naar zijn daden, zal iedere stem van zelfrechtvaardiging tot zwijgen worden gebracht, want het zal begrepen worden dat de Vader in deze gave aan het menselijke geslacht alles heeft gegeven wat Hij geven kon, en dat zij die het genadevolle aanbod hebben afgewezen geen verontschuldiging hebben.

Wij hebben geen uitwendige vijand die wij moeten vrezen. Onze grote strijd is met het niet toegewijde eigen-ik. Wanneer wij het eigen-ik overwinnen, zijn wij meer dan overwinnaars door Hem die ons heeft liefgehad. Mijn broeders, er is eeuwig leven voor ons om te verkrijgen. Laat ons de goede strijd des geloofs strijden. Niet in de toekomst, maar nu, is onze genadetijd. Zo lang het nog blijft, "zoekt eerst Zijn Koninkrijk en Zijn gerechtigheid, en dit alles," alles wat nu zo vaak het doel van satan dient als valkuilen om te misleiden en vernietigen, "zal u bovendien geschonken worden." De uitverkorenen van God moeten goud zijn, niet hout, hooi en stro. "Zalig die honger en dorst naar gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden."

-RH Mar 5, 1908, ¶ 5, 8, 11-12

- RH 1-8-89, 8-25-85; ST 10-10-00

Maandag 22/3 (Andere vruchten van de Geest; Gal. 5: 22, 23; Ef. 5: 9)

Degene die het Woord van eeuwig leven op prijs stelt, zal een zeer ijverige werker zijn. Hij moet zijn eigen verlossing bewerken met vreze en beven. Waarom de vreze? zegt u. Waarom het beven? Uit vrees dat hij op een of andere manier verkeerde paden voor zijn voeten zal maken. Hij moet zich in zo'n houding plaatsen dat hij zijn ogen op Jezus gevestigd kan

houden. Hij moet op Hem zien en Zijn karakter. Zij die dit doen leven volgens het plan van optellen, niet het plan van aftrekken.

“Voegt bij uw geloof.” U hebt geloof in Jezus Christus als uw Verlosser. Allen zouden geloof in Hem moeten hebben als een Verlosser. Wij moeten werken in overeenstemming met dat geloof. Wij tonen ons geloof door te werken, door onze ogen op het doel gericht te houden, om de prijs der roeping Gods, die van boven is, in Christus Jezus.

Hij die Jezus aanschouwt, beseft wat Hij voor ons betekent en wat wij voor Hem betekenen, en hij zal ijverig zijn. Hij zal volgens het plan van optellen leven, bij zijn geloof deugd voegend, en bij de deugd kennis, en bij de kennis matigheid, en bij de matigheid lijdzaamheid, en bij de lijdzaamheid godzaligheid, en bij de godzaligheid broederlijke liefde, en bij de broederlijke liefde, de liefde jegens allen. Dit is een groeiproces. Hij die met Christus samenwerkt zal morgen niet gevonden worden waar hij vandaag is. Elke dag zal hij voortgaan de Here beter te kennen, opdat hij zal weten dat Zijn opgang zo zeker is als de dageraad. Over hen die zo leven, zal ten slotte geschreven zijn, “gij zijt volmaakt in Hem.”

Wij moeten niet slechts voor onze zielen alleen werken, maar voor de zielen van allen waar wij mee verbonden zijn. Ouders moeten het punt voor ogen houden waarnaar zij zouden moeten werken – de vervolmaking van de karakters van hun kinderen. Zij moeten er ernstig naar streven de karakters van hun kinderen te vervolmaken, want het toekomstige onsterfelijke leven zal de resultaten van het werk, dat zij gedaan hebben, tonen. Die ouders die hun kinderen goed opvoeden, elke weerspannige eigenschap uitroeiend, maken hen geschikt om zendingen voor Christus te worden in waarheid, in gerechtigheid, in heiligheid. Hij die gedurende zijn kindertijd God dient, bij zijn geloof deugd voegend, en bij deugd kennis en bij de kennis matigheid, en bij de matigheid lijdzaamheid, en bij de lijdzaamheid godzaligheid, en bij de godzaligheid broederlijke liefde, en bij de broederlijke liefde de liefde jegens allen, maakt zich geschikt om de woorden te horen: “Kind, kom hoger; betreedt de hogere school.” Denkt u niet dat wij daar iets zullen leren? Wij hebben geen flauw idee van wat dan voor ons geopenbaard zal worden. Wij zullen met Christus wandelen voor de levende wateren.

-AUCR July 12, 1899, ¶ 4-7

- RH 12-12-99, 12-11-94, 12-1-96; HM 2-1-98; PCP 15-21; AA 529-536; ML 95; RC 100

Dinsdag 23/3 (Volharding in het geloof; 2 Kor. 13:5; Rom. 3:20-26)

Wij kunnen onze Here nooit in vrede zien, tenzij onze zielen smetteloos zijn. Wij moeten het volmaakte beeld van Christus dragen. Elke gedachte moet onderworpen worden aan de wil van Christus. Zoals uitgedrukt door de grote apostel, moeten wij “komen tot de maat van de wasdom der volheid van Christus.” Wij zullen die toestand nooit bereiken zonder ernstige inspanning. Wij moeten dagelijks strijden tegen het uitwendige kwaad en de inwendige zonde, als wij de volmaaktheid van het christelijke karakter willen bereiken.

Zij die zich met dit werk bezighouden, zullen zoveel in zichzelf ontdekken om te verbeteren, en zullen zoveel tijd doorbrengen in gebed en het vergelijken van hun karakters met Gods grote standaard, de goddelijke wet, dat zij geen tijd over hebben om te spreken en te roddelen over de fouten van anderen of hun karakters te ontleden.

Een besef van onze eigen tekortkomingen zou ons tot nederigheid moeten brengen en ernstig bezorgdheid, opdat wij niet het eeuwige leven mislopen. De geïnspireerde woorden zouden iedere ziel diep moeten treffen: “Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoekt uzelf. Of zijt gij niet zo zeker van uzelf, dat Jezus Christus in u is? Want anders zijt gij verwerpelijk.” Indien het zogenaamde volk van God zich zou ontdoen van hun zelfgenoegzaamheid en hun verkeerde ideeën over wat iemand tot een christen maakt, zouden velen die nu denken dat zij op het pad naar de hemel zijn, ontdekken dat zij zich bevinden op de weg van verderf. Menige trotse belijder zou beven als een espenblad in de storm, als zijn ogen geopend zouden worden om te zien wat geestelijk leven werkelijk is. ...

Om levende christenen te zijn, moeten wij een levende verbinding met Christus hebben. De ware gelovige kan zeggen: “Ik weet dat mijn Verlosser leeft.” Deze innige verbinding met onze Heiland zal alle verlangen naar aardse en zinnelijke genoegens weg nemen. Al onze vermogens van lichaam, ziel en geest zouden aan God moeten zijn gewijd. Als de genegenheden geheiligd zijn, zullen onze verplichtingen naar God op de eerste plaats komen en al het andere op de tweede plaats. Om een standvastige en steeds groeiende liefde voor God te hebben, en een helder inzicht van Zijn karakter en eigenschappen, moeten wij het oog

des geloofs voortdurend op Hem gericht houden. Christus is het leven van de ziel. Wij moeten in Hem zijn en Hij in ons, anders zullen wij ranken zonder sap zijn...

Het christelijke leven staat nooit stil. Het is, en het moet vooruitgaand zijn. Onze liefde voor Christus zou steeds sterker moet worden. Indien het hart aan Jezus is toegewijd, zal haar liefde voor aardse vrienden en wereldse rijkdom eerder ondergeschikt worden dan oppermachtig. Terwijl wij door het geloof uit de bron des levens drinken, zal onze vreugde en vrede toenemen. Och, dat wij toch meer vertrouwend en standvastig en getrouw zouden zijn, zodat Christus niet beschaamd zou zijn om ons Zijn broeders te noemen!

-RH May 30, 1882, ¶ 1-3, 12

- RH 9-17-95, 6-12-94; SSW 6-1-94; 1888 117; OHC 336

Woensdag 24/3 (De uitdaging van de wereld; 1 Joh. 2: 15)

Wat verlangt de Here? Hij verlangt het gehele hart. Hij zegt: "Gij zult de Here, uw God, liefhebben met geheel uw hart, met geheel uw verstand, en met geheel uw ziel, en met al uw kracht en uw naaste als uzelf." Welke mogelijkheid geeft dit aan u om uzelf lief te hebben en te dienen? Welke tegemoetkoming voor de genegenheden om van God afgewend te worden, om uw belangstelling te richten op de wereld en wereldse zaken? Nee, er wordt een algehele overgave gevraagd. Gaat weg uit hun midden en scheidt u af en Ik zal u aannemen.

God verlangt de kracht van het gehele wezen. Hij verlangt van u een afscheiding van de wereld en de dingen van de wereld. "Hebt de wereld niet lief en hetgeen in de wereld is. Indien iemand de wereld liefheeft, de liefde des Vaders is niet in hem." Het is afscheiding van de liefde voor de wereld die wordt verlangd; en wat wordt daarvoor in de plaats gegeven? "Ik zal u tot Vader zijn." Moet u zich in uw genegenheden van uw vrienden afscheiden? Vraagt de waarheid van u dat u alleen staat in uw houding om God te dienen, omdat anderen om u heen niet gewillig zijn zich over te geven aan de aanspraken die Christus op hen heeft? Vraagt het een afscheiding in gevoelens van hen? Ja, en dit is het kruis dat u moet dragen, wat velen ertoe brengt te zeggen: Ik kan me niet overgeven aan de eisen van de waarheid. Maar Christus zegt: "Wie vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mij niet waardig; en wie zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mij niet waardig; en wie zijn kruis niet opneemt en achter Mij gaat, is Mij niet waardig." "Indien iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf en neme zijn kruis op en volge Mij." Hier is het kruis van zelfverloochening en opoffering; u hier af te scheiden in uw genegenheden van diegenen die zich niet willen overgeven aan de eisen van waarheid. Is dit offer te groot om voor Hem te maken, die alles opofferde voor u? Hier zijn de voorwaarden door God aangegeven. Als wij ons onderwerpen, zegt Hij tot ons: Ik zal u tot Vader zijn en gij zult tot zonen en dochters zijn van de Here, de Almachtige, leden van het koninklijke gezin, kinderen van de hemelse Koning, en erfgenamen van een onsterfelijke erfenis, die onvergankelijk is, en die niet zal vergaan, bewaart in de hemel voor u. Wat voor verwantschap is dit? Noemt u dit vernederend? Noemt u dit een houding die u zal verlagen of die uw waardigheid zal verminderen en u naar een laag niveau zal brengen in het leven? Noemt u dit vernedering? Noemt u dit een te groot offer; leden te worden van het koninklijk gezin en kinderen van de hemelse Koning, verhoogd door de waarheden van God, geschikt gemaakt voor het gezelschap van hemelse engelen in het koninkrijk van heerlijkheid? Wat is dit in werkelijkheid? Het is ware verhoging. Het is dat wat u iedere keer weer zal veredelen.

-RH Apr 19, 1870, ¶ 6-7

- RH 11-28-82, 5-26-85, 11-20-94, 11-27-94, 12-4-94, 11-5-95; PP 458-461

Donderdag 25/3 (Hoe de vruchten van de Geest voort te brengen; Joh. 15: 8)

De Here heeft de Heilige Geest beloofd aan hen die Hem erom vragen en als een illustratie van onze behoefte en Zijn gewilligheid om te geven, stelt Hij ons een hongerig kind voor dat zijn ouders om brood vraagt. De vraag wordt gesteld: "Of welk mens onder u zal, als zijn zoon hem om brood vraagt, hem een steen geven? Of als hij een vis vraagt, zal hij hem toch geen slang geven? Indien dan gij, hoewel gij slecht zijt, goede gaven weet te geven aan uw kinderen, hoeveel te meer zal uw Vader in de hemelen het goede geven aan hen, die Hem daarom bidden." Is het een wonder dat wij niet ontvangen, wanneer wij niet geloven? Al zouden wij ontvangen in onze ongelovige toestand, dan zouden wij de genade die ons van God wordt gegeven niet waarderen, of Hem de heerlijkheid geven voor de weldaden. "Smaakt en ziet dat de Here goed is," dit is vragen en ontvangen. Zij die gesmaakt hebben van de goedheid van God kunnen de kennis van deze zegeningen niet voor zichzelf houden, want Christus is in hen een bron van water, die ontspringt tot eeuwig leven. Zij die het meeste door

God zijn gezegend, hebben de meest bestendige inwoning van de Heilige Geest en zij verspreiden het licht des hemels naar anderen. Waar ook de onderscheidende genade is, daar is altijd de onderscheidende plicht. Jezus zei tegen zijn volgelingen: "Indien gij in Mij blijft en mijn woorden in u blijven, vraagt wat gij maar wilt, en het zal u worden. Hierin is mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt en gij zult mijn discipelen zijn."

Aan niemand zal het gegeven zijn om de tegenwoordigheid van Christus te genieten in het paradijs van God als zij niet zijn tegenwoordigheid en liefde genieten in dit proeftuin van het leven, als zij geen gelijkenis hebben met Zijn karakter op aarde. Aangezien niets minder dan gelijkvormigheid aan Christus verwacht wordt van de volgelingen van Jezus, heeft God overvloedige beloften nagelaten waardoor aan deze verwachting kan worden voldaan. De apostel zegt: "genade en vrede worde u vermenigvuldigd door de kennis van God, ... (1 Petr. 1:3,4). De schatkamer van onbeperkte hulpbronnen is geopend voor allen die in geloof aankloppen...

Kom daarom tot God met volle verzekerdheid des geloofs, wetende dat Hij die belooft getrouw is, en Zijn woord zal vervullen. Zeg net als Habakuk: "Ik wil gaan staan op mijn wachttorens en mij stellen op de wal, ik wil uitzien naar wat Hij tot mij spreken zal." Nadat u de Here gevraagd hebt naar de goede dingen, zoals een hongerig kind zijn ouders vraagt om brood, geloof dan vanuit uw hart dat de hemelse Vader Zijn Geest niet met mate aan u geeft, want aan hen die in geloof vragen, zal de Heilige Geest gegeven worden in zijn volheid, zo vrijelijk als de rivier die voortkomt uit de troon van God, de dorst lessende van allen die zullen komen en drinken.

-ST Sept 12, 1892, ¶ 4-5, 7

- RH 1-29-95, 5-10-92; YI 1-30-96; ST 12-28-91; DA 676-680

Vrijdag 26/3 (Onze enige beveiliging; Psalm 19:8)

Indien wij een christelijk leven willen leiden, moet het geweten levend gehouden worden door voortdurend contact met het Woord van God. Al de kostbare dingen waarmee God ons tegen een oneindige prijs heeft voorzien, zullen ons geen goed doen, zij zullen ons niet versterken en geestelijke groei voortbrengen, tenzij wij ze ons toe-eigenen. Wij moeten het Woord van God eten – tot een deel van onszelf maken...

Laat de student de Bijbel nemen als zijn gids, en als een rots staan voor het principe en hij mag streven naar iedere hoogte van verworvenheid. Al de filosofieën van de menselijke natuur hebben tot verwarring geleid, wanneer God niet erkend wordt als alles in allen. Maar het kostbare geloof geïnspireerd door God, verleent kracht en edelheid van karakter. Terwijl Zijn goedheid, Zijn genade en Zijn liefde overdacht worden, zal de waarneming van waarheid steeds duidelijker worden; hoger, heiliger, het verlangen naar reinheid van hart en helderheid van gedachten. De ziel die woont in de atmosfeer van heilige gedachten, wordt veranderd door gemeenschap met God door de studie van Zijn Woord. Waarheid is zo groot, zo verrijkend, zo diep, zo ruim, dat het eigen-ik in het niets verdwijnt. Het hart wordt verzacht en onderworpen tot nederigheid, vriendelijkheid en liefde.

De natuurlijke vermogens worden vergroot door heilige gehoorzaamheid. Studenten mogen van de studie van de woorden des levens tevoorschijn komen met hun geest verruimd, verheven, veredeld. Indien zij, zoals Daniël, hoorders en daders van het Woord van God zijn, mogen zij net als hij vooruitgaan in alle takken van wetenschap. Zuiver van geest zijnde, zullen zij sterk van geest worden. Elk geestelijk vermogen zal verlevendigd worden. Zij mogen zichzelf zo vormen en tuchtigen, dat allen binnen hun invloedsfeer mogen zien wat de mens kan zijn en wat hij kan doen, wanneer hij verbonden is met de God van wijsheid en kracht.

"En uw tijden zullen bestendig zijn, een rijkdom van heil, wijsheid en kennis," die wijsheid en kennis die alleen Gods Woord kan verlenen. Het is nu net zo waar als toen de woorden werden gesproken tot Israël van gehoorzaamheid aan Zijn geboden: "Want dat zal uw wijsheid en uw inzicht zijn in de ogen der volken."

Hier is de enige beveiliging voor persoonlijke onkreukbaarheid, voor de reinheid van het gezin, het welzijn van de maatschappij, of de stabiliteit van de natie. Te midden van al de verwarring en gevaren en tegenstrijdige eisen van het leven, is de enige veilige en zekere regel, te doen wat God zegt. "De inzettingen des Heren zijn recht" en "wie zo handelt zal nimmer wankelen". -ST Oct 17, 1906, ¶ 4, 9-12 • PH002 23-28

Citaten uit de les: ML 54; COL 51; GW92 254, 255

Verdere studie: COL 60